

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200657

UNIVERSAL
LIBRARY

ಸಮಾಜ ಪುಸ್ತಕಮಾಲೆ, ಧಾರವಾಡ.

ಕಾಮದಹನದ ಭ್ರಾಂತಿ!

“ ಡಾ|| ವನವಿಹಾರಿ ”

(ಪ್ರಥಮಾವೃತ್ತಿ)

ಜುಲೈ ೧೯೪೦

ಬೆಲೆ ೧೨ ಆಸೆ

ಮುದ್ರಕರು ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಕರು:
ಭಾಲಚಂದ್ರ ಘಾಣೇಕರ
ಧಾರವಾಡ.

ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಒಡೆತನವು
ವ್ರಕಾಶಕರದು.

ಮುದ್ರಣ ಸ್ಥಳ:-
ಪ್ರತಿಭಾ ಮುದ್ರಣಾಲಯ
ಗಾಂಧೀಜಿ, ಧಾರವಾಡ.

ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

೧	ಆತ್ಮ ವಿಕಾಸಕ್ಕಾಗಿ ದೇಹ ವಿನಾಶ	೧
೨	ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಾಟ.	೧೫
೩	ಒಕ್ಕಣ್ಣಿನ ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ.	೧೮
೪	ಶರೀರ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವ ಹುಚ್ಚು	೨೮
೫	ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರ ನೌಂದಮಗದ ಗುಟ್ಟು	೩೨
೬	ಲೈಂಗಿಕ ಧರ್ಮ	
	(ಅ) ಜನನ ಮತ್ತು ವೃದ್ಧಿ.	೩೭
	(ಆ) ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳ ರೋಗಗಳು	೪೦
	(ಇ) ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯೆಯ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳು.	೪೩
೭	ಹೆಂಗಸರ ಲೈಂಗಿಕ ಬೀಜಗಳು	೫೩
೮	ರಕ್ತಕ್ಷಯ	೫೮
೯	ಉನ್ಮಾದ	೬೬
೧೦	ವೇಶ್ಯಾವೃತ್ತಿಯ ಹಾವಳಿ	೭೪
೧೧	ಬಡತನ ಮತ್ತು ಸಂತಾನ ನಿರೋಧ.	೭೯
೧೨	ಏಕವ್ಯಕ್ತಿತ್ವರೋಗ	೮೩
೧೩	ಉಪಸಂಹಾರ.	೮೮

ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ವಿಷಯವೇ ಕಾಮ, ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಅಗಾಧ ಪ್ರೇಮದ ಧಾಮವೀ ಕಾಮ; ಜೀವ ಜಾತಿಯನ್ನು ಅಮರವಾಗಿ ಸುವ ಅಮೃತವೀ ಕಾಮ. ಇಂತಹ ಬಲೆ ಬಾಳುವ ಕಾಮವೆಂದರೇನು ? ಅದರ ಸ್ವರೂಪ ವೆಂತಹದು ? ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಆನಂದಿಸುವದೆಂತು ? ಇತ್ಯಾದಿ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಮಾಜ ವನ್ನು ಪರಂಪರಾಗತವಾದ ನೈತಿಕ ಕಲ್ಪನೆಗಳು, ತಿರಸ್ಕಾರ ಲಜ್ಜೆಗಳು ಎರವು ಮಾಡಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಈ ಹಳೆಯ ರೂಢಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಜನರು, ವಿಶೇಷತಃ ತರುಣ ತರುಣಿಯರು ಈ ಕಾಮಜ್ಞಾನಾಮೃತವನ್ನು ಸವಿಯಬೇಕೆಂದು ಒಳಗೊಳಗೇ ಬಹಳವಾಗಿ ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ ಪುಸ್ತಕ ಮಾಲೆಯು ಈ ವಿಷಯದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನವನ್ನು, ನೈತಿಕ ರೂಢಿಗಳೆಂಬ ಸೆರೆಮನೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ತಂದು ಜನರಿಗೆಲ್ಲಾ ಹಂಚಲು ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿತು. ಈ ವರೆಗೆ ಪ್ರೇಮಕಲೆ, ಪೌರುಷ ಎಂಬರಡು ಡಾ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣರಾಯರ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವುದು. ಇಂತಹ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬಹಿರಂಗ ಪಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ಆನೇಕ ವಿಪತ್ತುಗಳು ಬಂದರೂ ಅವನ್ನೆದುರಿಸಿ, ಈಗ ಈ ' ಕಾಮದಹನದ ಭ್ರಾಂತಿ, ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಸಿರುವೆವು.

ನಿವೃತ್ತಿಮಾರ್ಗ ಪ್ರಧಾನವಾದ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮಗಳ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ' ಕಾಮ ತೃಪ್ತಿಯು ವಿಷಯ ಲೋಲುವತೆಯೆಂಬ ಹೆಸರು ಪಡೆದಿರುವದಲ್ಲದೆ, ಅದು ನಮ್ಮ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ವಿಘಾತಕವಾದುದೆಂದು ಪ್ರಕಂಶಿತವಾಗಿದೆ. ಕಾಮವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿದಷ್ಟೂ ಒಳ್ಳೆಯದು, ನಿಯಂತ್ರಿಸಿ, ನಿಯಂತ್ರಿಸಿ ಅದನ್ನು ಸುಟ್ಟುಹಾಕಬೇಕು ಎಂಬ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನೇ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮಗಳು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಿವೆ. ಆದರಿದು ಸೃಷ್ಟಿನಿಯಮಕ್ಕೆ ವಿಸಂಗತವಾದದ್ದು. ಅದುದರಿಂದ ಕಾಮವು ಸುಟ್ಟರೆ ಸುಡುವುದಲ್ಲ; ಸುಡುವದರಲ್ಲಿ ಸುಖವಿಲ್ಲ; ನಿಸರ್ಗವನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಯಾವ ಧರ್ಮವು ಗೆಲ್ಲಬಹುದು ? ಕಾಮಕ್ಕೆ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಹಾಕಿದಷ್ಟೂ ಸಮಾಜವು ಅಡ್ಡ ದಾರಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಕೆಡತೊಡಗಿದೆ. ಈ ಕಾಮದಹನದ ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಅನಾಚಾರಗಳು ಉಂಟಾಗಿವೆ ? ಆಶಾಂತಿ ಅಸುಖಗಳು ಸಮಾಜವನ್ನು ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ಹೇಗೆ ನಿರ್ಜೀವಗೊಳಿಸಿವೆ ? ಇವುಗಳ ನಿನಾರಣೆಗೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ? ಇಹಲೋಕವನ್ನು ಸುಖಮಯವಾಗಿ ಮಾಡುವುದೆಂತು ? ತರುಣ ತರುಣಿಯರ ಜೀವನವನ್ನು ಉತ್ತಮ ಉಲ್ಲಾಸ ಭರಿತವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಹಾದಿಯಾವುದು ? ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಡಾ. ವನವಿಹಾರಿಯವರು ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಮಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ವಿವೇಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಡಾ. ವನವಿಹಾರಿಯವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಧಾರವಾಡ.

ಭಾಲಚಂದ್ರ ಘಾಣೇಕರ

ಕಾಮದಹನದ ಭ್ರಾಂತಿ!

“ ಸಮಾಜದ ಬೇನೆಗಳು ಬಿಚ್ಚುಮಾತಿನಿಂದ ಹೇಳಿದಲ್ಲದೆ
ನೆಟ್ಟಿಗಾಗುವದಿಲ್ಲ.

ಜಾನ್ ಸ್ಟು ಆರ್ಟ್ ಮಿಲ್

ಆತ್ಮವಿಕಾಸಕ್ಕಾಗಿ ದೇಹವಿನಾಶ!

ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ದುಃಖಿಯಾಗಿರುವುದು ಏಕೆ? ಅವನು ದೇಹಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ ಗೌರವವನ್ನೇ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸುಶಿಕ್ಷಿತರು ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಇಡೀ ಸಮಾಜವೇ ದೇಹದ ರಚನೆಯ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಅದರ ಗುಣಧರ್ಮಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ಆಯುಷ್ಯವನ್ನು ನೂಕುತ್ತಿರುವುದು. ಜನರು ತಮ್ಮ ದೇಹದ ಆರೋಗ್ಯ ಅನಾರೋಗ್ಯಗಳ ಸಂಬಂಧವಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಡಾಕ್ಟರರು, ವೈದ್ಯರು, ಹಕ್ಕೀಮರು, ದೇವರು, ದೆವ್ವ, ದೈವ ಇವರಿಗೇ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ; ಅವರು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೈ ಹಾಕಲಿಕ್ಕೆ ಒಲ್ಲರು. ಈಗಿನ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಯಾದರೂ ದೇಹಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆಯಾಗಲಿ, ಅದರರಚನೆಯ ಬಗ್ಗೆಯಾಗಲಿ, ಮುಂದೆ ಹೇಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆಯಾಗಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನಮಾಡಿಕೊಡುವ ಏರ್ವಾಟವಿಲ್ಲ. ದೇಹಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವುದು, ದೇಹವನ್ನು ಸೊಗಸಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿಸಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲವನ್ನು ಉತ್ಪನ್ನಮಾಡುವುದು, ಸೌಂದರ್ಯದ ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ಹೀರಿ ಶಾಶ್ವತ ಆನಂದವನ್ನು ನಿಜವಾದ ಘನತೆಯನ್ನು ಗಳಿಸುವ ಹಾದಿಯನ್ನು ತೋರುವ ಮಾತುದೂರವೇ ಉಳಿಯಿತು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ; ಇದಕ್ಕೆ ವಿಪರೀತವಾಗಿ, ಇಂತಹ ವಿಷಯಗಳು ನರಕಕ್ಕೆ ತಳ್ಳುವವು, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತವಾಗುವುದು ಮಹಾವಾಸ ಎಂಬ ಅಡ್ಡದಾರಿಗೊಯ್ಯುವ ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನೇ ತರುಣರಲ್ಲಿ ತುಂಬಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಟ

ನೋಟಗಳಲ್ಲಿಯ ಅಭಿರುಚಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ದೇಹದ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವನ್ನೂ ತಿರಸ್ಕರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ; ಅವುಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಜನರನ್ನು ಉಚ್ಚಶ್ರೇಣಿಯವರಲ್ಲವೆಂದು ಹೀಯಾಳಿಸುವುದೂ ಉಂಟು. ದೇಹದಾಧ್ಯವೂ ಒಂದು ಸದ್ಗುಣವೆಂದು ಅದನ್ನು ಬಾಳಿನಲ್ಲಿಯ ಗುರಿಯನ್ನಾಗಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಯಾರಿಗೂ ಎನಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ವಡೆದವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಮರ್ಯಾದೆಯೇ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಹಣ್ಣುಕೃತ ದೇಹದಾಧ್ಯವಾಗಲಿ, ಸೌಂದರ್ಯವಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಸೌಂದರ್ಯೋವಾಸನೆಯಾಗಲಿ ವ್ಯಭಿಚಾರದ ಲಕ್ಷಣಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೆಚ್ಚಾದರೆ ದಾಧ್ಯ ಸೌಂದರ್ಯಗಳು ದೇವರು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಕಾಣಿಕೆಗಳೆಂದು ಬಗೆಯುವರೇ ಹೊರತು, ಮನುಷ್ಯನು ಇವನ್ನು ಗಳಿಸಬಹುದೆಂದು ಎನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂದರೆ ದೇಹಧರ್ಮದ ಅರಿವು ಕಡಿಮೆಯಿರುವಂತೆ ಅದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನಾದರವೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಆದುದರಿಂದ ನೈತಿಕ ಅಥವಾ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ಮುರಿದವರು ಅವರಾಧಿಗಳು, ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ವಾತ್ರರು, ಆದರೆ ದೇಹ ಧರ್ಮವನ್ನುಲ್ಲಂಘಿಸಿ ರೋಗಗ್ರಸ್ತರಾದವರು ಅವರಾಧಿಗಳಲ್ಲ, ಬಹಳವಾದರೆ ದುರ್ದೈವಿಗಳು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಿದೆ. ದೇಹಧರ್ಮಗಳು ಅಥವಾ ವಿಕಾರಗಳು ತೀರಾ ಹೇಯಕರ; ತರುಣರು ಅವುಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕಬೇಕೆಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡುವುದು ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ನೈತಿಕ ಅಥವಾ ಬೌದ್ಧಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬೆಳೆಯಿಸಲು ಉತ್ತೇಜನವುಂಟು. ವಿಕಾರಗಳನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿ ಸಂಯಮಿಯಾಗುವದೇ ಮಾನವನ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಎಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಹೆಚ್ಚೇಕೆ, ಜೀವನಕ್ಕಿಂತ ಮರಣವೇ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವಾದುದೆಂದು ಕೆಲವು ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳು ಭಾವಿಸುವರು. ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ, ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯವು, ಕ್ರಮೇಣ ಮುಪ್ಪಾಗಿ ಲಿಂಗೈಕ್ಯವಾಗುವದು ಎಂದೂ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಗುರಿಯಾಗಲಾರದು. ತಪ್ಪು ಸಂಸ್ಕಾರದಿಂದ, ತಪ್ಪು ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಬೆಳೆದ ಅವರ ಮನಸು ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯವನ್ನು, ಕ್ರಮೇಣ ಉಂಟಾಗುವ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಮುಪ್ಪನ್ನು ಹೊಂದಿ ಸಾಯುವದನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸುವದು. ನೈಸರ್ಗಿಕವಾದ ದೇಹಧರ್ಮದ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ಮೀರಿದ ತಪ್ಪಿನ ಶಿಕ್ಷಾ

ರೂಪದಿಂದ ಒದಗುವ ಅಕಾಲ ಮೃತ್ಯುವನ್ನು ಅಥವಾ ಸಾಹಸಿಗರ ಶೋಚನೀಯ ವೀರಮರಣವನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸ್ತ್ರೀಯರು ಬೇಗ ಸತ್ತಷ್ಟೂ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಜನರೂ ಎಣಿಸುವರು, ಅವಳೂ ಭಾವಿಸುವಳು.

ಭೌತಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಎಷ್ಟೇ ಅದ್ಭುತ ಚಮತ್ಕಾರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರಲೊಲ್ಲವೇಕೆ, ಎಷ್ಟೇ ನಾವೀನ್ಯವೂರ್ಣ ವಿರಲೊಲ್ಲವೇಕೆ, ಜನರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಿಗೂ ಅವುಗಳ ಉಪಾಸಕರಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಿಗೂ ಬೆಲೆ ಕಡಿಮೆಯೇ. ಆದರೆ ಮಾನಸಿಕ, ನೈತಿಕ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಷಯಗಳ ತಜ್ಞರಿಗೆ ಮಿತಿ ಮೀರಿ ಬೆಲೆ ಕೊಡುವರು; ಇವರಿಗೇ ಜನರಲ್ಲಿ ಆದರ ಹೆಚ್ಚು. ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಜನರು ಇಹವನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆದು ವರವನ್ನು ಬೆನ್ನುಹತ್ತುವರು. ಲಲಿತಕಲೆ, ಚಿತ್ರಕಲೆ, ಶಿಲ್ಪಕಲೆ, ನೋದಲಾದವು ಕೂಡ ಐಹಿಕವಿಷಯಗಳೆಂದು—ಅವು ಎಷ್ಟು ಉತ್ತಮ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದರೂ—ಜನಾದರಕ್ಕೆ ಹೊರತಾಗಿರುವವು.

ಹೀಗೆ ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೂ ಈ ದೇಹವೂ ಭೌತಿಕ ವಸ್ತುಗಳೂ ಮನುಷ್ಯನ ಅನಾದರಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿವೆ. ಕೇವಲ ವ್ಯವಹಾರಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳ ಕೆಲ ಜನರ ಹೊರತು, ಇಡೀ ಮಾನವ ಜಾತಿಯು ತೀರ ಭಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ವಿಚಾರಮಾಡುತ್ತ ಬೆಳೆಯುವದು, ಬಾಳುವದು, ಕೊನೆಗೆ ಅಳಿಯುವದು. ಬಹು ಜನರಿಗೆ ಅಂಟಿ ಕೊಂಡಿರುವುದು ದೇಹದ ವಿಚಾರವಲ್ಲ, ಮನಸಿಕ ವಿಚಾರ; ಭೌತಿಕ ತತ್ತ್ವಗಳಲ್ಲ, ನೈತಿಕ ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧಿಕ ವಿಚಾರಗಳು.

ಅವರು ಅನ್ನುವದೇನೆಂದರೆ, “ಪ್ರಕೃತಿಗಿಂತಲೂ ಆತ್ಮವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು, ಪವಿತ್ರವಾದದ್ದು. ಆತ್ಮವೇ ನಿಜವಾಗಿ ಮಾನವ ಜಾತಿಯ ಉತ್ತಮಾಂಗವಾಗಿರುವುದು. ಮನುಷ್ಯನು ಮಿಕ್ಕ ವಿಶ್ವಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾದವನೆನಿಸಿದ್ದೂ ದೇವತ್ವವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದೂ ಇದರಿಂದಲೇ! ಇಂತಹ ಆತ್ಮದೊಂದಿಗೆ ಅದರ ಜೊತೆಗಾರನಾದ ದೇಹವನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ಈ ದೇಹವು ಎಷ್ಟು ಕೀಳಾಗಿರುವದು! ಅದರ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಎಷ್ಟು ಕಾಡು, ಎಷ್ಟು ಹೊಲಸು; ಅವುಗಳಿಂದ ಆತ್ಮದ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು

ಆತಂಕ! ದೇಹವೂ ಅದರೆಲ್ಲ ವೈಭವಗಳೂ ಬೇಗನೆ ನಷ್ಟವಾದಷ್ಟೂ ಆನಂದದಿಂದ ಆತ್ಮವು ಈ ಮೈಯೆಂಬ ನೆರೆಮನೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗುವದು; ಒಂದೇಸವನೆ ವಿಕಾಸಹೊಂದುತ್ತ ಹೋಗಿ ಚಿರವಾದ ಪರಮಾನಂದದಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗುವದು. ಎಂದ ಮೇಲೆ “ಕವಡೀ ಕವಡೀ ಮಾಯಾ ಜೋಡೀ ಏಕದಿನ ಮುಟ್ಟೀನೇ ಮಿಲಜಾಯ” ಎಂಬಂತೆ ಈ ನಶ್ವರವಾದ ಐಶ್ವರ್ಯದ ಬೆನ್ನಹತ್ತುವದರಲ್ಲಿ ಕಾಲವನ್ನು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಏಕೆ ಕಳೆಯಬೇಕು? ಈ ಕ್ಷಣಭಂಗುರವಾದ ದೇಹದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು, ಕೇವಲ ಪರಿವೂರ್ಣನಾದಂತಹ ಆತ್ಮದ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ಆಯುಷ್ಯವನ್ನು ವೆಚ್ಚಮಾಡುವದು ಲೇಸು. ”

ಈ ತೆರನಾದ ವಿಚಾರಸರಣಿಯ ತಿರುಗಣಿಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ಜನರು ಸಿಕ್ಕುಬಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವರ ಆಶೆ, ಆಕಾಂಕ್ಷೆ, ಸಹಾನುಭೂತಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕಲ್ಯಾಣ ದೊಡನೆಯೇ ತೊಡಕಿಕೊಂಡಿರುವವು; ಮತ್ತು ಅವರು ತಮ್ಮಂತೆಯೇ ಮಿಕ್ಕಲ್ಲರದೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸುವರು. ಒಳ್ಳೇ ತೆರನಾಗಿ ಕಳೆದ ಅವರ ನೈತಿಕ ಆಯುಷ್ಯವೂ ಮಿಕ್ಕವರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಕಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೂ ಜನರ ಹಾರ್ದಿಕ ಸಹಾನು ಭೂತಿಯನ್ನು ನೆಳೆದು ಕೊಳ್ಳುವವು. ಆದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ತೆರನಾದ ದೇಹದ ಸುಸ್ಥಿತಿಯ ವರಿವೆಯು ಅವರಿಗಿರುವದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಉಳಿದವರ ದೇಹಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯದ ಸಲುವಾಗಿ ಅವರು ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರೂ ಬೆಲೆಯಿರುವದಿಲ್ಲ. ಕವಿಗಳ, ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರ, ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳ ಹೆಸರುಗಳು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಬಾಯಲ್ಲಿರುವವು. ಆದರೆ ದೇಹಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಕ್ಕಾಗಿ, ವಿಕಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಣಗುವವರ ಹೆಸರು ಸಹ ಜನರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಕೃತಿಗಳಂತೂ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಏನೋ! ದೇಹದ ರೋಗಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವ ವೈದ್ಯರು, ಪದಾರ್ಥವಿಜ್ಞಾನ ಇಂದ್ರಿಯ ವಿಜ್ಞಾನ ತಜ್ಞರು ಇವರಿಗಿಂತ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ರೋಗಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವವರೆಂದು ಹೊಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಧರ್ಮಗುರುಗಳ ಬೆಲೆಯು ಜನರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚು. ಹೀಗೆಯೇ ಅಧ್ಯಾತ್ಮದ ಹೊರತು ಎಲ್ಲ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ವಿಷಯಗಳ ಬೆಲೆಯಾದರೂ ಕಡಿಮೆ.

ಈ ಬಗೆಯ ಅವಪ್ರಚಾರವಾಗಲು ವಿವಿಧ ಧರ್ಮಗಳೇ ಕಾರಣ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. 'ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದಲೇ ಜಗತ್ತು ಹುಟ್ಟಿತು, ಅವನೇ ಅದನ್ನು ಸಾಗಿಸುವನು ಇಲ್ಲವೆ ಮನಬಂದಂತೆ ಮುರಿಯುವನು. ಏನೋ ಒಂದು ಚಮತ್ಕಾರದಿಂದ ಜನನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮದೇಹಗಳ ಸಂಯೋಗವಾಗುವದು. ಈ ಶರೀರವು ಬಿದ್ದುಹೋದ ಮೇಲೆ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಆತ್ಮವು ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವಾಗುವದು. ಆದುದರಿಂದ ಆತ್ಮವು ಶ್ರೇಷ್ಠ; ಕಾರ್ಯವು ಕನಿಷ್ಠ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಭೌತಿಕಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕಿಂತ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು' ಎಂಬ ಭಾವನೆಯು ಈ ಧರ್ಮಗಳಿಂದ ಜನರಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿತು. ಇದರಿಂದ ಅಧ್ಯಾತ್ಮದ ಉವಾಸಕರಾದ ಧರ್ಮಗುರುಗಳ ಗೌರವವು ಹೆಚ್ಚಿತು ಅವರು ತಮ್ಮ ವರ್ಚಸ್ಸನ್ನು ಕಾಯ್ದು ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ವಿವಿಧ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡರು. ಜನರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವಂತೆ--ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರು. ಅಧ್ಯಾತ್ಮವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಶಾಸ್ತ್ರವಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ಗೂಢಶಕ್ತಿಯ ಆವರಣವನ್ನು ಹೊಚ್ಚಿದರು. ಬಗೆಬಗೆಯ ಕೈವಾಡಗಳಿಂದ ಗಾರುಡಿಗೆ ರಂಕೆ--ಚಮತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆಯನ್ನು ಮಂಕುಗೊಳಿಸಿ, ಪರಂಪರಾಗತವಾದ ರೂಢಿ ಮತ್ತು ವಿಚಾರಗಳ ದಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಗುರಿಮಾಡಿದರು. ಜನರ ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿಚಾರ ಶಕ್ತಿಯೇ ನಷ್ಟವಾಯಿತು. ಬರುಬರುತ್ತ ಧರ್ಮಗುರುಗಳ ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿಚಾರ ಶಕ್ತಿ ಉತ್ತವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಪರಂಪರೆಯ ಅಂಧದಾಸರಾದರು.

ನೈಸರ್ಗಿಕ ಧರ್ಮವು ಧಾರ್ಮಿಕ ಅಥವಾ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ನಂಬಿಕೆಗಳಿಗೆ ತೀರವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುವದು. ಈ ನಂಬಿಕೆಗಳು ದೇಹಕ್ಕೆಂತ ಮನಸ್ಸೇ ಹೆಚ್ಚೆಂದು ಎಣಿಸುವವು. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ನೈಸರ್ಗಿಕಧರ್ಮವು ನೊಪ್ಪು ಹಾಕುವದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಮೂಲಭೂತ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಾವವೆಂದರೆ--ಪರದಷ್ಟೇ ಇಹವೂ ಆತ್ಮದಷ್ಟೇ ದೇಹವೂ ಮಹತ್ತ್ವದವಾಗಿವೆ; ಒಂದರಿಂದ ಒಂದನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸುವದೆಂದರೆ ಸೃಷ್ಟಿಧರ್ಮದ ನಿಜತ್ವವನ್ನು ನಷ್ಟಮಾಡಿ

ದಂತೆಯೇ ಸರಿ. ಒಂದನ್ನು ಮೇಲೇರಿಸಿ ಒಂದನ್ನು ತಳಗಾಣಿಸುವದೆಂದರೆ, ಎಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆಯು ಸರಿಯಾಗಿರುವದೋ ಎಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಸ್ತುವಿನ ಗುಣಧರ್ಮಗಳು ಮತ್ತೊಂದರ ಗುಣಧರ್ಮಗಳಿಗೆ ಎಂದೂ ಸೊಪ್ಪುಹಾಕುವದಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥ ವಿಶ್ವದ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವನ್ನು ಭಂಗಗೊಳಿಸುವ ಭಯಂಕರ ಸಿದ್ಧಾಂತವೇ ಸರಿ.

ಸೃಷ್ಟಿಧರ್ಮವು (physical religion) ದೇವರೆಂಬ ಒಂದು ಶಕ್ತಿಯುಂಟು, ಅದು ಮೊದಲು ಮನಸನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿತು, ಮುಂದೆ ಈ ಮನಸು ತನ್ನ ಕಲ್ಪನಾ ಸೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಜಗತ್ತನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿತು—ಎಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಒಪ್ಪುವದಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಾದಿಗಳು ಮನಸಿಗೂ ಮೆದುಳಿಗೂ ವಿಂಗಡಿಸಲು ಬಾರದಂತಹ ಸಂಬಂಧವುಂಟೆಂಬುದನ್ನೇ ಮರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನು ತೀರ ಭಿನ್ನನಾಗಿರುವನೆಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತವೇ ನಮ್ಮ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ತೀರ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುವದು; ಮನಸು ಮಿಡುಳಿನೊಂದಿಗೆ ತೆರವಿಲ್ಲದ ಸಂಬಂಧವುಳ್ಳದಾದ್ದರಿಂದ ಅದು ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಲಾರದು.

ಸೃಷ್ಟಿಧರ್ಮವು ಪುರುಷನಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಎಂಬ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಸೃಷ್ಟಿಧರ್ಮಗಳು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಧರ್ಮಗಳಿಗೆ ಆಧೀನವಾಗಿರಲಾರವು; ಒಂದರ ಅಧಿಕಾರವು ಮತ್ತೊಂದರ ಮೇಲೆ ಎಂದೂ ನಡೆಯಲಾರದು. ಒಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಒಂದು ಅಮರವೆಂಬುದನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಧರ್ಮವು ನಿಷೇಧಿಸುವದು. ದೇಹ ನಿಕೃಷ್ಟ ಆತ್ಮರೇಷ್ಣ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯೇ ನಮ್ಮ ಅಶಾಂತಿಗೆ ಮೂಲವಾಗಿದೆ. ದೇಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಥವಾ ದೇಹವನ್ನು ಕೊಂದು ಆತ್ಮವು ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವದೆಂಬ ಆಕುಂಚಿತ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಸೃಷ್ಟಿಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನ ಯಾವದೇ ಅಂಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಾಡುವ ಮುಕ್ತಿಯ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಅದು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವದು. ನಮ್ಮ ಶಾರೀರಿಕ ಮಾನಸಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳು ಬಿಡಿಸಲು ಬಾರದಷ್ಟು ಒಂದೊಂದೊಂದು ಬೆರೆತಿವೆ. ನಮ್ಮ ಯಾವ ಅಂಗವೂ ಮಿಕ್ಕವುಗಳ ಕೂಡ ಸಹ ಕರಿಸದೆ ಏಳಲಾರದು, ಬೀಳಲಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ದೈಹಿಕವಾವ-- ನೈತಿಕ ವಾವಗಳು ಅಭಿನ್ನಗಳು; ದೈಹಿಕ ವಾವವೂ ನೈತಿಕ ವಾವವೇ, ನೈತಿಕ

ವಾವೂ ದೈಹಿಕವಾವೇ. ರೋಗವು ಮನಸಿಗೆ ತಗಲಿದವಿನಾ ದೇಹಕ್ಕೆ, ದೇಹಕ್ಕೆ ಹತ್ತದ ವಿನಾ ಮನಸಿಗೆ ಅಂಟಲಾರದು.

ಮನೋಧರ್ಮಗಳ ಅಭ್ಯಾಸದಂತೆಯೇ ದೇಹಧರ್ಮಗಳ ಅಭ್ಯಾಸವೂ ಮಾನವ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾದದ್ದೆಂದು ಇದರಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದಂತಾಯಿತು ತನ್ನ ಅಧವಾ ಇತರರ ದೇಹದ ಆರೋಗ್ಯ ಕರವಾದ ವಿಕಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನು ಸರಿಯಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಟ್ಟು ಹೊರತು, ದೇಹಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಮನ್ನಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುವನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗದು. ಮತ್ತು ಇಂಥವನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಯಮಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸುತ್ತ ಹೋಗಿ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಈಡಾಗುವನು ಸಿಯಮಗಳ ಅಜ್ಞಾನವು ಅವುಗಳ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯ ಅಪರಾಧದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಲು ನೆವವಾಗಲಾರದು. ನೈತಿಕವಾವಗಳು ಈ ತೆರದ ಅಜ್ಞಾನದ ಪರಿಣಾಮಗಳೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು, ಆದರೆ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಇಂಥನೆವಗಳನ್ನು ಕೇಳುವದಿಲ್ಲ. ನೈತಿಕ ವ್ಯವಹಾರದಷ್ಟೇ ದೈಹಿಕ ವ್ಯವಹಾರವಾದರೂ ಬಿಗಿಯಾಗಿರುವದು. ಒಳ್ಳೆಯ ನೈತಿಕ ವ್ಯವಹಾರವು ನಮ್ಮ ಸ್ತುತಿಗೆ ಅಧವಾ ಕೌತುಕಕ್ಕೆ ಅರ್ಹವಾಗಿರುವಂತೆ ಒಳ್ಳೆಯ ದೈಹಿಕ ವ್ಯವಹಾರವೂ ಅರ್ಹವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಮಿದುಳು ನಿರಾಮಯವಾಗಿ ರದೆ ಮನಸು ನಿರಾಮಯವಾಗಿರುವುದು ಶಕ್ಯವುಂಟೆ? ಇದು ಶಕ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ಕೆಲವು ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಾದಿಗಳೂ ನೀತಿವಂತರೂ ಜನರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪುಕಲ್ಪನೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿರುವರು? ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಇದು ಅಶಕ್ಯಕೋಟಿಯೊಳಗಿನ ಮಾತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನ ಸರಿಯಾದ ಏಳಿಗೆ ಅಧವಾ ವಿಕಾಸವೆಂದರೆ ಅವನ ದೇಹ-ಮನಸು ಗಳೆರಡರ ವಿಕಾಸವೇ ಎಂದು ನಿಸಂದೇಹವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವೆರಡರ ವಿಕಾಸಕ್ಕೂ ಸಮನಾದ ಅವಕಾಶವನ್ನೊದಗಿಸಿಕೊಡುವದು ನಮ್ಮ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವಾದ ಕರ್ತವ್ಯವು.

ಕೇವಲ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಷಯಗಳ ಕಡೆಗೇ ಗಮನಕೊಡುವವರಿಗೆ, ನಿಜವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯತ್ವವೆಂದರೇನೆಂಬುದೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆಚಾರ ವಿಚಾರಕ್ಕೂ ದೇಹಮನಗಳೆರಡರ ವ್ಯಾಪಾರಗಳೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿರು

ವದರಿಂದ, ಒಂದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು, ಒಂದಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆ ಗಮನಕೊಡುವದು ಶುದ್ಧ ತಪ್ಪು. ಈ ತಪ್ಪನ್ನು ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಇದರ ಪರಿಣಾಮದ ಬಗ್ಗೆ ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಡುವ ಅಧಿಕಾರವಿರುವದಿಲ್ಲ. ನೈತಿಕ ಆಚಾರಗಳ ಫಲವನ್ನು ಹೇಳಲು ದ್ಯುಕ್ತರಾದ ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರೂ ಅನೈತಿಕ ಆಚಾರಕ್ಕೆ ದೇಹಧರ್ಮದ ಕಾರ್ಯಕಾರಣ ಸಂಬಂಧವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಲೇಬೇಕು. ಇಡೀ ಮಾನವೇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ, ಧಾರ್ಮಿಕರ ಅಥವಾ ನೀತಿವಿದರ ಮಾನವ ನನ್ನು ಕಾಣುವ ದೃಷ್ಟಿಬೇರೆ, ಪ್ರಕೃತಿವಿಮರ್ಶಕರ ಅಥವಾ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರ ದೃಷ್ಟಿಬೇರೆ; ಮತ್ತು ಏಕಾಂಗವಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಎರಡು ವರ್ಗದವರಿಗೂ ಮನುಷ್ಯನ ಸರಿಯಾದ ಜ್ಞಾನವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಧಾರ್ಮಿಕರ ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರ ಪ್ರಮೇಯಗಳು ವಿವಾಟ ಹೊಂದುವದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಪೂರ್ವಗ್ರಹಿಕೆಗೆ ಒಳಗಾಗದೆ ವಕ್ಷವಾತಕ್ಕೆ ಬೀಳದೆ ತನುಮನಗಳಿಗೆರೆಡಕ್ಕೂ ಮನ್ನಣೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಹಂಚಬೇಕು.

ಇಂದಿನ ವರೆಗೂ ಇವೆರಡರ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಇವುಗಳ ಸರಿಸಮಾನ ದರ್ಜೆ, ಯೋಗ್ಯತೆ, ಅರ್ಹತೆಗಳನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿರುವಂತೆ ಪ್ರಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಯಾರೂ ಯತ್ನಿಸಿಲ್ಲವೆಂದು ದುಃಖದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಮಾತ್ರ ಯಾರದಾರಿ ಯನ್ನೂ ಕಾಯುವದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಪ್ಪಿಗೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸುವದು, ಮತ್ತು ಆಮೂಲಕ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದೇಹಾತ್ಮ ಸಮಭಾವವು ಹುಟ್ಟುವಂತೆ ಸಾನುಭವ ಜ್ಞಾನಮಾಡಿಕೊಡುವದು. ಆ ಸಮಭಾವವನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದು ಆಚರಿಸುವ ವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ತಪ್ಪುಗಳ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ನಾವು ಭೋಗಿಸಲೇ ಬೇಕಲ್ಲವೆ?

ಆರೋಗ್ಯ ಸಂಪನ್ನವಾದ ಆಯುಷ್ಯಕ್ರಮಣವೂ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸದ್ಗುಣವೆಂದು ನೀವು ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೆ, ನೀವು ಅಷ್ಟೊಂದು ಅನೀತವಂತರೇ ಸರಿ. ಮಾನಸಿಕ ನೀತಿವಂತಿಕೆಯಷ್ಟೇ ದೈಹಿಕ ಆರೋಗ್ಯವೂ ಮಹತ್ವ ಪೂರ್ಣವಾದುದು; ಅದೂ ಮಾನವನ ಧೈಯವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಅರ್ಹತೆಯುಳ್ಳದ್ದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವೆರಡನ್ನೂ ನೀವು ಗಳಿಸಲು ಯತ್ನ

ಸಿರಿ. ಸೈತಿಕ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮುರಿಯುವದು ಎಷ್ಟು ವಾಪಕರವೋ ಎಷ್ಟು ಘಾತಕವೋ ಆರೋಗ್ಯದ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ಮೀರುವದೂ ಅಷ್ಟೇ ವಾಪಕರ, ಘಾತಕ. ಎಲ್ಲರೋಗಗಳೂ ವಾವದ ಚಿಹ್ನೆಗಳು. ಬೇನೆಯಿಂದ—ಅದು ಅನುವಂಶಿಕವೇ ಆಗಲಿ, ವೈಯಕ್ತಿಕವೇ ಆಗಲಿ-ಬಳಲು ವವನು ಸದ್ಗುಣಿಯೆನಿಸಲಾರನು.

ಎಲ್ಲ ಸೈತಿಕ ಸದ್ಗುಣಗಳೂ ಶಾರೀರಿಕ ಸದ್ಗುಣಗಳೂ ಒಂದರೊಡನೆ ಒಂದು ಸಮಾವೇಶವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಉದಾರವಾದ ಮನಸ್ಸು ಅಥವಾ ಆತ್ಮ ಎಂದರೆ ಉದಾರವಾದ ಮಿದುಳೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ವಾದಿಗಳ ಹಾಗೂ ಭೌತಿಕವಾದಿಗಳ ವಿಚಾರಸರಣಿಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಲಾಗಿ ಕಂಡು ಬರುವದೇನೆಂದರೆ— ಇಂದಿಲ್ಲ ನಾಳೆಯಾದರೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ. ಭೌತಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಒಂದರಲ್ಲೊಂದು ಸಮ್ಮಿಶ್ರವಾಗುತ್ತವೆ; ಅಥವಾ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಷಯಗಳು ಭೌತಿಕಗಳಾಗಿಯೂ ಭೌತಿಕ ವಿಷಯ ಗಳು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕಗಳಾಗಿಯೂ ವರ್ಯವಸಾನ ಹೊಂದುವವು.

ದೇಹದ ಸೌಂದರ್ಯ, ಶಕ್ತಿ, ಚಟುವಟಿಕೆ, ಆರೋಗ್ಯ ಇವುಗಳನ್ನು ಸಂವಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುವದು. ಮತ್ತು ಇವುಗಳ ಬೆಲೆ ಮನಸಿನ ಶಕ್ತಿ, ಸೌಂದರ್ಯ, ಆರೋಗ್ಯಗಳಿಗಿಂತ ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲೆಂದು ಒಪ್ಪಬೇಕಾದೀತು. ಮಿದುಳಿನ ವಿಕಾಸವಷ್ಟೇ ಮನುಷ್ಯನ ಹೆಗ್ಗುರಿಯಾಗಬಹುದೇ? ಮಿಕ್ಕೆಲ್ಲ ಅಂಗಗಳನ್ನು ಉನ್ನೇಕ್ಷಿಸಿ ಅದೊಂದೇ ಬೆಳೆಯಬಹುದೇ? ಇದೆಂದೆಂದೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಅಂಗಗಳೂ ಸರಿಸಮಾನವಾದವೆಂದು ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯು ನಮಗೆ ಕಲಿಸುತ್ತಿರುವದು.

ಕುರೂಪ, ದೇಹವೃದ್ಧಿಯ ಅವೂರ್ಣತೆ ಅಥವಾ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಇವುಗಳು ವಾವದ ಕುರುಹುಗಳು; ಇಲ್ಲವೆ ಶರೀರದ ನೊಬಗಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮ ಗಿರುವ ದುರ್ಲಕ್ಷ್ಯದ ದ್ಯೋತಕಗಳು. ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಯಾವುದೋ ತಪ್ಪಿನ ಫಲಗಳೆಂದೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಕುರೂಪಿಗಳಿಂದ ದಂವತಿಗೂ ಕೂಡ ಸುಪ್ರಜಾಜನನ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಭ್ಯಸಿಸಿ, ಅದರಂತೆ ಸರಿ

ಯಾಗಿ ಆಚರಿಸಿದರೆ ವಾಂಛಿತ ಸಂತತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಬಲ್ಲರು; ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಗಳೂ ಎಷ್ಟೋ ಉಂಟು. ವಿಲ್ಪಿಗಾಗಲಿ ಚಿತ್ರಕಾರನಿಗಾಗಲಿ ಇರುವ ಸೌಂದರ್ಯದ ಆದರ್ಶವು ಮಿಕ್ಕ ಯಾವ ಒಳ್ಳೆಯ ಆದರ್ಶಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆಯದಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಸೃಷ್ಟಿಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಇದು ಇತರ ಶಕ್ತಿಸೌಂದರ್ಯಗಳಿಂದ ಬೇರೆಯಲ್ಲ, ಇದನ್ನು ಬೇರ್ವಡಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವೂ ಅಲ್ಲ. ಮಿಕ್ಕಲ್ಲವುಗಳಂತೆ ಇದೂ ಸತ್ಯ ರೋಧನೆಯ ಮಾರ್ಗವಾಗಿರುವದು ಸತ್ಯವನ್ನವಲಂಬಿಸಿರುವಂತಹ ಎಲ್ಲಾ ಆದರ್ಶಗಳೂ ಅಷ್ಟೇ ಅನಂತವಾಗಿರುವವು ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಒಂದೊಂದು ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಯೋಗ್ಯತೆಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಉದ್ಧಾರಕವಾದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಧರ್ಮವಿಲ್ಲ, ನಾವು ಸರಿಯಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆದದ್ದಾದರೆ ನಮ್ಮನ್ನಾವರಿಸಿರುವಂಥ ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಧರ್ಮವೇ. ಹಾಗಾದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ನಿಜವಾದ ಧರ್ಮವಾವದು? ಯಾವ ಕಲ್ಪನೆ. ಅಥವಾ ವ್ಯಾಪಾರವು ಮನುಷ್ಯನ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ವಿರೇಷವಾಗಿ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವದೋ, ಅನನಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚವಾದ ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನು (enthusiasm) ಪ್ರೇರಿಸುವದೋ ಅದೇ. ಇದು ಅನಂತವೆಂಬ ಭಾವನೆ ಅಥವಾ ಕಲ್ಪನೆ ಯಾಗಿರುವದು, ಇದನ್ನೇ ನಾವು ಬಯಸುವದು, ಇದಕ್ಕೇ ಧರ್ಮವೆಂದು ಹೆಸರು. ಈ ಬಗೆಯ ಪ್ರೇರಣೆ, ಉತ್ಸಾಹ ಅಥವಾ ಆವರಿಸುವಿಕೆ ಇಲ್ಲದ ವ್ಯಾಪಾರವು ಅಥವಾ ಧರ್ಮವು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜನಕ, ಆ ಧರ್ಮದ ಆರಾಧಕನು ದುರ್ಬಲ.

ಇಂಥ ತಿಳಿವಳಿಕೆಗೆ ವರಂವರಾಗತವಾದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಲ್ಪನ ಇಲ್ಲವೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಚಾರ ಇನ್ನೇ ದೊಡ್ಡ ಆತಂಕಗಳಾಗಿವೆ. ಎಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯರು ಒಂದು, ನಿಸರ್ಗದ ಎಲ್ಲ ಅಂಗಗಳು ಅಥವಾ ಅಂಶಗಳು ಒಂದು ಎಂಬ ಭಾವನೆಗೆ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮಗಳೇ ಅಡ್ಡಬರುತ್ತಿವೆ. ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿಯೆ ಏಕಪಕ್ಷೀಯ ಧಾರ್ಮಿಕನ 'ಆಳಿಕೆಯ ತತ್ವವೇ ಮನುಷ್ಯರ ಅಂತಃಕರಣಗಳಿಗೆ ಒಂದಾಗಲು ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿದೆ. ವರಸ್ಪರ ಸಮತಾಭಾವ, ಸಹಾನುಭೂತಿ, ಆದರ ಇಲ್ಲದ್ದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮವು ಹಚ್ಚು ದಿನ ಬದುಕಲಾರದು. ನಮ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳು ಅಷ್ಟಷ್ಟೇ ಪರಿಪೂರ್ಣವಿರುವವು;

ಮತ್ತು ಅಷ್ಟಷ್ಟೇ ಆದರಣೀಯವಾಗಿರುವವು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವೀಗ ಪಾಶವೀಯವೆಂದೂ ಪಡ್ತಿವುಗಳೆಂದೂ ವಿಕಾರಗಳೆಂದೂ ಕರೆಯುವ ವೃತ್ತಿಯಾವದನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಷಯಗಳಿಗಿಂತ ಕೀಳುತರಗತಿಯದೆಂದು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರವೂ ಯೋಚಿಸಲಾಗದು. ಅವು ಮಿಕ್ಕವುಗಳಂತೆಯೇ ಮನುಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಪವಿತ್ರ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವವು, ಅವನ ಶೀಲವನ್ನು ಬಲವಡಿಸುವವು, ಉದಾರವಾಗಿ ಮಾಡುವವು. ಆದ್ದರಿಂದ 'ನನ್ನ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ಭಾಗವು ಹೆಚ್ಚು ಸೊಗಸಾದದ್ದು, ಪವಿತ್ರವಾದದ್ದು ಬೆಲೆಯುಳ್ಳದ್ದು, ನಾನದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬೆಲೆಯಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವೆನು' ಎಂದೆನ್ನಲು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವರಲ್ಲಿಯೂ ಸಮಾನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬೆಲೆಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು ಅವನ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಆರೋಗ್ಯಪೂರ್ಣ ಜೀವಿತವು ಶಾರೀರಿಕ ಸದ್ಗುಣಗಳ ಮುಕುಟವೆಂದಮೇಲೆ, ಮುನ್ನಿನಿಂದ ಉಂಟಾದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಮರಣದ ವಿನಾಮಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಸಾವು ದೊಡ್ಡ ವಾವದ ದ್ವೋತಕವೇ ಸರಿ. ನಿಸರ್ಗದ ಶಿಕ್ಷೆಯಾದ ಬೇನೆಯ ತೀವ್ರತೆಯ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಶಾರೀರಿಕ ವಾವದ ಘನತೆಯನ್ನು ಅಳೆಯತಕ್ಕದ್ದು. ಸಾರಾಂಶವೇನೆಂದರೆ, ಅಕಾಲಮರಣಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಾವವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಅಕಾಲಿಕ ಮರಣಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಹೊರತಾದವು. ಮುಘ್ರ ಕಾಣದೆ ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಸಾವಿಗೆ ಈಡಾಗುವವನು, ಅದಷ್ಟು ಗುಣವಂತನಾಗಿದ್ದರೂ ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಾದಿಯಿದ್ದರೂ ನೈತಿಕಶೋಮಣಿಯಿದ್ದರೂ ಅವನ ಪೃತ್ಯುವಿನಿಂದ ಕಂಡುಬರುವ ದೇನೆಂದರೆ, ಅವನು ತನ್ನ ಆಯುಷ್ಯವನ್ನೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಳೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ; ಎಂದರೆ ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ಅಂಗಗಳ ವಿಕಾಸದ ಕಡೆಗೆ ಅವನು ಗಮನಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನ ಬಾಳಿಕೆ ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ದೋಷಾರ್ಹವೇ.

ನಾವು ಆದರ್ಶವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ವೀರಮರಣವು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಅತಿಘಾತಕವಾದದ್ದು. ಅದು ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯ ಅವುರ್ಣತೆಯ ದ್ವೋತಕವಾಗಿದೆ. “ನನ್ನ ಸುತ್ತು ಮುತ್ತಲಿನ ಜನರು ವಾವ ಮಾಡು

ತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನೂ ಪಾಪ ಮಾಡಲೇಬೇಕು; ಆದರೆ ಅವರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ನನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನು ಬಲಿಗೊಡಲೇಬೇಕು” ಎಂಬ ವಿರನ ಮಾತು ತೀರಾ ಸತ್ಯವಾದದ್ದು, ಸೊಗಸಾದದ್ದು; ಆದರೆ ಹೆಗ್ಗುರಿಯು ಯಾವ ತೆರನಾದ ಹಿತವನ್ನೂ ಬೆಲೆಯಾಗಿ ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪುವದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಅಕಾಲಿಕ ಮರಣವನ್ನೂ- ವೀರ ಮರಣವನ್ನು ಕೂಡ- ಮನುಷ್ಯನು ಗುರಿಯನ್ನಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಾಗದು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಪೂರ್ಣಾಯುಷ್ಯವು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಪರ್ಯವಸಾನ ಹೊಂದಬೇಕೆಂಬುದೇ ಮಾನವನ ಗುರಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಭೌತಿಕ ಜೀವನದ ಅಗಣಿತವಾದ ಬೆಲೆಯ ಹಾಗೂ ಘನತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅರಿವಿಲ್ಲದಿರುವದು, ಅದನ್ನು ಅನಾದರದಿಂದ ಕಾಣುವದು, ಅದು ನಮ್ಮ ವವಿತ್ರವಾದ ಸೊತ್ತೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಅದರ ರಕ್ಷಣೆಯೊಂದು ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಬಗೆಯದಿರುವದು ಇವುಗಳೇ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಸ್ವೇಚ್ಛಾವರ್ತನಕ್ಕೆ ಬಹುಂಶದಿಂದ ಕಾರಣಗಳಾಗಿವೆ; ಇವು ಮಾನವಜೀವನಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಕಲಂಕಗಳಾಗಿವೆ.

ಇಡೀ ಆಯುಷ್ಯವನ್ನು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಬಾಳನ್ನು ಬಾಳಿ ನಡೆ ಯಿಸಬೇಕೆಂಬದನ್ನೂ ಸೊಗಸಾದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಮರಣದಿಂದಲೇ ಅದನ್ನು ಮುಗಿಸಬೇಕೆಂಬದನ್ನೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನು ತನ್ನ ಗುರಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಇತರರಿಗೂ ಹಾಗೆ ಕಲಿಸಬೇಕು. ‘ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಬಾಳುವದು, ಸಹಜವಾಗಿ ನಾಯುವದು’ ಎಂಬ ಗುರಿಯು ತೋರಿಕೆಗೆ ಬಲು ಸುಲಭವಾಗಿರುವದು; ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಆಚರಿಸುವದು ಮಾತ್ರ ಬಹಳ ಬಿರಿಯಾಗಿರುವದು. ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುವದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸದ್ಗುಣದ, ಕರ್ತವ್ಯದ ಹಾಗೂ ಧರ್ಮದ ಅಂಶವು ಅದೆಷ್ಟಿರುವದೆಂಬ ಅರಿವು ನಮಗುಂಟೇ ?

ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಕೊಡುವಷ್ಟು ಮನ್ನಣೆಯನ್ನೇ ದೇಹಕ್ಕೂ ಕೊಡಲು ಕಲಿಸುವಂತೆ, ದೇಹದೊಳಗಿನ ಎಲ್ಲ ಅಂಗಾಂಗಗಳಿಗೂ ಸಮನಾದ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಕೊಡಲು ಪ್ರಕೃತಿಧರ್ಮವು ಕಲಿಸುತ್ತಿರುವದು. ನಮ್ಮ ವಿಸರ್ಜಕ

ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಗುಹ್ಯೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಎಂದರೆ ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಕೊಡದ್ದರಿಂದ, ಅವುಗಳ ಹೆಸರಿತ್ತುವದು ಕೂಡ ಅಶ್ಲೀಲ--ಭೀಭತ್ಸ- ಶಿಷ್ಟರಿಗೆ ಅಸಮ್ಮತವೆಂದು ತಿಳಿಯುವದರಿಂದ, ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಏನೋ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮುಚ್ಚು ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಒದಗಿದಷ್ಟು ಕೇಡು ಮತ್ತಾವುದರಿಂದಲೂ ಆಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಮನುಷ್ಯನ ಹೆಚ್ಚಿನ ದುಃಖಕ್ಕಾದರೂ ಇದೇ ಕಾರಣ. ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಟ್ಟ ಮನೋವಿಕಾರಗಳಂತೆ ಆ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಾದರೂ ಕೀಳುತರಗತಿಯವೆಂದೂ ಅವುಗಳ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ವಶುವೃತ್ತಿಯೆಂದೂ ಜನರು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. (ಇಡೀ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕೀಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ ವಿನಾ ಅವನ ಯಾವದೊಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಕೀಳೆಂದು ಭಾವಿಸುವದು ತಪ್ಪಾಗುವದು.) ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಈ ದುಃಖಕಾರಕ ತಪ್ಪು ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಂದಂಟಾದ ದುಷ್ಟರಿಣಾಮಗಳು ಎಷ್ಟೆಂದು ಹೇಳುವದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇವುಗಳ ಕಾರ್ಯ ಮತ್ತು ವರ್ಚಸ್ಸು ವಾವಿತ್ರೃದ್ವಿಲಿಯಾಗಲಿ ಮಹತ್ವದ್ವಿಲಿಯಾಗಲಿ ಮತ್ತಾವ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಕಾರ್ಯವರ್ಚಸ್ಸುಗಳಿಗೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳ ಆರೋಗ್ಯ-ಅನಾರೋಗ್ಯಗಳ ಕಡೆಗೆ ಜನರ ಲಕ್ಷ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ! ಮತ್ತು ಯಾವದೇ ಮಾನಸಿಕ ಅಥವಾ ಶಾರೀರಿಕ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕನಿಕರ ಅಥವಾ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಹುಟ್ಟುವಂತೆ ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಬೇನೆಗಳಿಗಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವದಿಲ್ಲ. ಅದೇಕೆ, ಉಪಹಾಸ ಮತ್ತು ತಿರಸ್ಕಾರಗಳೇ ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ !

ಇತರ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡುವಂತೆ ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಗುಣಧರ್ಮಗಳ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನಾದರೂ ಅಷ್ಟೇ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಮಾಡಿ, ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅವುಗಳ ನಷ್ಟದಿಂದ ಇಡೀ ದೇಹಕ್ಕೆ ನಷ್ಟವುಂಟಾಗದಿರದು. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಶಾಂತಿಮಯ ವೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನಾಚಿಕೆ, ಮರ್ಯಾದೆ, ಸೋಮಾರಿತ್ವನ ಮೊದಲಾದ ಹುಚ್ಚುತನದ ವರದೆಗಳು ಅಳಿದುಹೋಗುವವು. ಮತ್ತು

ನಿಯಮ ಭಂಗಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಿದಾಗ ಅನರಾಧಿಯ ಈ ನೆನಗಳು ತುಟಿಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಯವಾಗುವವು. ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜ ರಂತೆ ನಾವು ಇವುಗಳ್ಳ ಅಧವಾ ವಿಸರ್ಜಕ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗೌವ್ಯ, ಅವಿನಯ, ಅವಾವಿತ್ರ್ಯ, ಅಶ್ಲೀಲತೆ ಮುಂತಾದ ಯಾವ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತಾಳಕೂಡದು. ಉಳಿದ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ನೋಡುವಂತೆ ಇವುಗಳ ನ್ನಾದರೂ ವವಿತ್ರ ದೃಷ್ಟಿಿಂದ ನೋಡತಕ್ಕದ್ದು.

ನಮ್ಮವರ ಹಳೆಯ ಹುಚ್ಚು ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಮನುಷ್ಯತ್ವಕ್ಕೆ ಕಲಂಕ ವನ್ನೇ ಹಚ್ಚಿರುವವು. ವೈದ್ಯರ ವ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ನಿಷ್ಫಲಗೊಳಿಸಿರುವವು. ಈ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಬೇನೆಗಳಿಂದ ಬಳಲುವವರ ದುಃಖಗಳು ಈ ಮಾದ ರಿಯ ಕೀಳುಭಾವನೆಗಳಿಂದ ಹತ್ತು ವಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವವು. ಪ್ರಕೃತಿ ಧರ್ಮವು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಂದ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ನಾವು ಶರೀರ ರಚನಾಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ ನಡೆದರೆ ಮಾತ್ರ, ಇಂಥ ಆಕುಂಚಿತ, ಅಭದ್ರ, ಕೊಳಕು ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಮಾಯವಾಗುವವು.

ಒಟ್ಟಾರೆ, ಇಹದ ಬಗೆಗಿರುವ ಅಲಕ್ಷ್ಯ-ಅನಾದರಗಳೇ ಇಡೀ ಮಾನವ ಜಾತಿಯ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳಾಗಿವೆ. ಭೌತಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಾಗಲಿ ಭೌತಿಕ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥರಾಗಲಿ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತಾಳದೆ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ಕೀಳುಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವರು. ಪ್ರಕೃತಿ ಧರ್ಮವು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಯಾವ ತೆರನಾದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನೂ ಕೊಡಲಾರದು; ತನಗೂ ಅಷ್ಟೇ ಮನ್ನಣೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಂದ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವದು. ಇದನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಧವಾ ಯುಗವು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ದುಃಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿಯೇ ತೀರುವದು. ಎಂದರೆ ಪ್ರಕೃತಿ ಧರ್ಮವು ಅಧ್ಯಾತ್ಮವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತದೆಂದಲ್ಲ, ಅದರೆ ಅದು ಇಡೀ ಮಾನವ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತದೆ.

ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಾಟ

ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ, ಎಂದರೆ ಚರಕ ಮತ್ತು ಸುಶ್ರುತರ ಕಾಲಕ್ಕೆ, ನಮ್ಮ ವೈದ್ಯರೂ ಹಕೀಮರೂ ದೇಹರಚನಾಶಾಸ್ತ್ರದ, ಶಸ್ತ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಹಾಗೂ ಶವವಿಚ್ಛೇದನ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಜೈನ-ಬೌದ್ಧ ಮತಗಳ ಅಹಿಂಸಾವಾದವು ಪ್ರಬಲಿಸಿದಂತೆ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ನೈತಿಕ ವಿಷಯಗಳ ಕಡೆಗೆ ಅವರ ಗಮನವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಿರುಗಿತು; ಶರೀರ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಕಡೆಗೆ ದುರ್ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿ ಅದರ ಜ್ಞಾನವು ಲುಪ್ತವಾಗುತ್ತ ಬಂತು ಕೊನೆಗೆ ಕೇವಲ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದಲೇ ರೋಗಗಳ ನಿದಾನ ನಡೆಯತೊಡಗಿತು; ಔಷಧೋಪಚಾರ, ದೈವನಾದ, ಮಂತ್ರತಂತ್ರ ಇತ್ಯಾದಿಗಳೇ ರೋಗನಿವಾರಣೋಪಾಯಗಳಾಗಿ ಕೂತವು. ರಾಸಾಯನಿಕ ಉಪಚಾರಗಳು ಹೆಚ್ಚಿ ವನಸ್ಪತಿಯ ಸುಲಭೋಪಾಯಗಳು ಅಡಗಿಹೋದವು; ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಗೌಪ್ಯವುಂಟಾಗಿ ವೈದ್ಯರ ಹಾಗೂ ಹಕೀಮರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತ ದಂತಕಥೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿದವು. ಬರುಬರುತ್ತ ವಾಶ್ವಾತ್ಯ ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದ ಎಂದರೆ ಆಲೋಪಥಿಕ್ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಸಂಸರ್ಗದಿಂದ ನಮ್ಮ ಮೊದಲಿನ ಆಹಾರ ವಿಹಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಲಕ್ಷ್ಯ ತಿರಸ್ಕಾರಗಳುಂಟಾದವು; ರೋಗ ಪ್ರತಿಬಂಧಕವಾದ ಆರೋಗ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಮೂಲೆಗುಂವಾಗಿ ವೇಟಿಂಟ್ ಔಷಧಗಳ ಸಂತೆ ನೆರೆಯಿತು. ಇದರಿಂದ ಜನರಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಹಾಗೂ ಔಷಧಿಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಜ್ಞಾನ ಬೆಳೆದು, ಗೊಡ್ಡ ವೈರಾಗ್ಯವು ಹೆಚ್ಚಿತು; ಜನರು ಹೆಚ್ಚು ದುಃಖಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದರು. ಅನೈತಿಕ ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಂದ ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳ ರೋಗಗಳ ಸರಿಯಾದ ಉಪಚಾರ ನಡೆಯದಂತಾಗಿ, ಜನರು ಸಿಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕ ಜನರಿಂದ ಉಪಚಾರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ತಮ್ಮ ಮಾನ, ಅರ್ಥ, ಆರೋಗ್ಯಗಳನ್ನು ಬಲಿಗೊಡತೊಡಗಿದರು.

ವರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ, ಭೌತಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನೇ ಗುರಿಯನ್ನಾಗಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಬಹುಜನ ಡಾಕ್ಟರರು ಶರೀರಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಲಿತದ್ದರಿಂದ, ಅವರಲ್ಲಿ ನೈತಿಕ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಸಾಕಷ್ಟಿಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಕೆಲಜನ ಡಾಕ್ಟರರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮಿಕ್ಕ ಸಾಮಾನ್ಯ ಡಾಕ್ಟರರು ಹೆಚ್ಚು ಆಳವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೂಡ ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ದೇಹರಚನೆಯ ಮತ್ತು ಇಂದ್ರಿಯ ವಿಜ್ಞಾನಶಾಸ್ತ್ರದ ಗೂಢ ರಹಸ್ಯಗಳ ಸ್ವಾರಸ್ಯವು ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಜ್ಞಾನವು ಅಷ್ಟಕ್ಕಷ್ಟೇ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. (Superficial) ಈ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಜ್ಞಾನವು ಅಡಕವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮೆಡಿಕಲ್ ಸ್ಕೂಲು-ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುತ್ತಿರುವ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಅವಾಚ್ಯ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ--ಶವವಿಚ್ಛೇದನಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ದೇಹವನ್ನು ನೋಡಲು, ಸ್ತ್ರೀರೋಗಿಗಳ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಲು, ಪ್ರಸೂತಿ ಗೃಹದೊಳಗೆ ಹೋಗಲು ಅವರು ಕಾತರರಾಗಿರುವದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ--ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯೂ ಅವರ ಉದ್ದೇಶವೂ ಎಷ್ಟು ಆಕುಂಚಿತವಾದದ್ದು, ಎಷ್ಟು ಸ್ವಾರ್ಥಪ್ರೇರಿತವಾದದ್ದು, ಅದೆಷ್ಟು ಕುಸ್ಥಿತವಾದದ್ದು ಇರುವದೆಂಬದು ಒಡೆದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಾಧನವಾದಂಥ ಈ ದೇಹವು ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರೂ ಪವಿತ್ರವಾದದ್ದೆಂಬ, ಆದರಣೀಯವೆಂಬ ಭಾವನೆ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೊಂದು ಕೇವಲ ಯಂತ್ರವೆಂದೇ ಅವರ ತಿಳಿವಳಿಕೆ. ಇದರಿಂದ ಡಾಕ್ಟರರಿಗೆ ಲೌಕಿಕದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಷ್ಟೇ ಬೆಲೆ, ಅದೂ ತಾತ್ಕಾರ್ಯಕ; ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಧರ್ಮಗುರುಗಳಂತೆ, ಕವಿಗಳಂತೆ, ಸಾಹಿತಿಗಳಂತೆ, ಕಲಾಕೋವಿದರಂತೆ ಉಚ್ಚಸ್ಥಾನವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇತ್ತಿತ್ತಲಾಗಿ ಡಾಕ್ಟರರ ಲಕ್ಷ್ಯವು ಕಿಂಚಿತ್ ಆರೋಗ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದ ಕಡೆಗೆ ಹತ್ತಿರುವದಾದರೂ ಅದು ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ರೋಗನಿವಾರಣೆಯ ಕಡೆಗೆ-ಅಲ್ಲದೆ, ಆರೋಗ್ಯದ ಸಾಧನದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜನರು ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುವಂತೆ ಅವರ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನವು ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಇದರ

ವರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಡಾಕ್ಟರರಲ್ಲಿ ವ್ಯಾವಾರೀ ದೃಷ್ಟಿಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವರು ಅಜ್ಞರಿಂದ ಶಕ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಲಾಭಪಡೆಯುವವರೆಂದು ಜನರಿಗೆ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ತಿರಸ್ಕಾರ ಹುಟ್ಟಿದೆ ಅವರ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಉಚ್ಚಧೈಯವಿಲ್ಲ ದ್ವರಿಂದ ಡಾಕ್ಟರ್-ಡಾಕ್ಟರರೊಳಗೆ ಮತ್ಸರ ಬೆಳೆದಿದೆ ದೇಹ ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಆದರವನ್ನೂ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನೂ ಅವರು ನರಿಯಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸದಾಗಿದ್ದಾರೆ ಸಮಾಜದ ಉದ್ಧಾರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದು ಲೇಸಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಡಾಕ್ಟರರು ತಮ್ಮ ಉದ್ಯೋಗದ ಕಡೆಗೆ, ದೇಹಧರ್ಮದ ಕಡೆಗೆ ಕೇವಲ ಭೌತಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡದೆ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕು.

ಒಕ್ಕಣಿನ ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ

ಗಂಡಸರ ಸರಿಜೋಡಿ ಹೆಂಗಸರೂ ಕಾರ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸದೆ ಯಾವ ವಿಷಯಜ್ಞಾನವೂ ಎಂದೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಲಾರದು. ಇವರಿಬ್ಬರ ವಿಚಾರ ಸರಣಿಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ, ನೋಡುವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ, ಭಾವನೆಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ, ತೀರ್ಮಾನದ ಬಗೆಗಳೂ ಬೇರೆ; ಆದ್ದರಿಂದ ಆಯುಷ್ಯದ ಯಾವ ಯಾವ ಸಿದ್ಧಾಂತವೇ ಆಗಲಿ, ಅದರ ಅಂಶವೇ ಆಗಲಿ ಪೂರ್ಣತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಇಬ್ಬರ ವಿಚಾರ, ವಿಮರ್ಶೆ, ಪರಿಶೀಲನೆಗಳ ಸಮನ್ವಯವಾಗಲೇಬೇಕು. ದೇಹದ ಸುಸ್ಥಿತಿ- ದುಸ್ಥಿತಿಗಳಾಗಲಿ, ದೇಹದ ರಚನೆಯಾಗಲಿ, ಅವುಗಳಂತೆ ಧರ್ಮ, ನೀತಿ, ಕರ್ತವ್ಯಗಳಾಗಲಿ ಹೆಣ್ಣುಕೃಷ್ಣವು ಗಂಡಸರವುಗಳಿಗಿಂತ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಭಿನ್ನವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಬ್ಬರ ಸಲುವಾಗಿ ಬೇರೆಯವರು ಮಾಡಿದ ಯೋಜನೆ, ನಿಯಮ, ಧಾರ್ಮಿಕ ನೈತಿಕ ರಾಜಕೀಯ ಕಟ್ಟಳೆಗಳು ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೂ ಬಾರವು. ಗಂಡಸರೂ ಹೆಂಗಸರೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಆಯುಷ್ಯದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಾಖೆಯ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನೇ ಕಟ್ಟುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಗಂಡಸರು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟಂಥ ಧಾರ್ಮಿಕ, ನೈತಿಕ, ವ್ಯವಹಾರಿಕ, ವೈದ್ಯಕ ಮೊದಲಾದ ಕಟ್ಟಳೆಗಳಂತೆ ಹೆಂಗಸರು ನಡೆಯುವುದು ತಪ್ಪು. ಆದರೆ ಆಯುಷ್ಯದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಬಿಡಿಸಬಲ್ಲೆವೆಂಬ ಅರಿವು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಗಂಡಸರನ್ನು ನಂಬಿ ಅವಲಂಬಿಸಿರುವರು. ಇತ್ತಿತ್ತಲಾಗಿ ಅವರು ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇನೋ ನಿಜ. ಆದರೂ ಅವರು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಇನ್ನೂ ಬಹಳವಿದೆ. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಈವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಜಗತ್ತಿನ ಕಡೆ

ಗಾಗಲಿ ಸ್ವತಃ ತಮ್ಮ ಕಡೆಗಾಗಲಿ ಗಂಡಸರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ನೋಡಿದ್ದರಿಂದ- ನೋಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವು ಸಾಕಷ್ಟು ಬೆಳೆದಿರುವದಿಲ್ಲ. ಗಂಡಸರಂತೆ ತಾವೂ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವುಳ್ಳವರಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಸ್ವಸ್ಥಿಯ ಎಲ್ಲ ಅಂಗಗಳಿಗೂ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮ, ಬುದ್ಧಿ, ದೇಹ ಧರ್ಮ ಇವುಗಳ ಸಂಬಂಧವು ಹೇಗಿರುವದೆಂಬದನ್ನು ಗಂಡಸರಂತೆ ಹೆಂಗಸರು ತಾವೇ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಗಂಡಸರು ತಿಳಿಯುವ, ಮಾಡುವ, ಕಾಣುವ ಯಾವ ವಿಷಯವೂ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಅನಾಧ್ಯವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವ ಸ್ತ್ರೀಯರ ವಿಶಿಷ್ಟ ಶಕ್ತಿಗಳೇ ಬೇರೆ ಪ್ರಕಾರದವಿರುವವು. ಇವುಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಹೆಂಗಸು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನ ಜ್ಞಾನವು ಅರಕಳಿಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುವದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಗಂಡಸಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಎಂದರೆ ಒಕ್ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಕಂಡುಕೊಂಡ ಜ್ಞಾನವಾಗಿರುವದು.

ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಸಾಂಗೋವಾಂಗವಾಗಿ ಗಂಡಸರೇ ಮಾಡಬಾರದೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಜನರಲ್ಲಿ ಹರಡಿರುವಾಗ, ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ 'ಶಾಂತಂ ವಾಸಂ' 'ಅಬ್ರಹ್ಮಣಂ' ಎಂದು ಜನರು ತಿಳಿಯುವದರಲ್ಲಿ ಏನಾಶ್ಚರ್ಯ. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಜೀವನದ ಧ್ಯೇಯವೇ ವಾವಿತ್ರೈ, ಪ್ರವಂಚ, ಧರ್ಮ, ಪ್ರೇಮ, ಸೌಂದರ್ಯ, ಸೌಭಾಗ್ಯ ಇವುಗಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮರ್ಯಾದಿತವಾದದ್ದೆಂಬ ಭಾವನೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮನೆಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ತೀರ ಏನರೀತವಾದದ್ದೆಂದು ಎಣಿಸಲ್ಪಡುವ ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಅವರಿಗೆಂತು ಮಾಡಗೊಡುವರು? ಯಾವ ಯುಗದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಗಂಡಸರೇ ಆತಂಕವಾಗಿರುವರು. ಘೋಷಾಪದ್ಧತಿ, ಸಂಕುಚಿತ ಆಚಾರ ವಿಚಾರಗಳು, ಬಾಲವಿವಾಹ ರೂಢಿ ಶರಣತೆ ಇವುಗಳೇ ಅವರ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಹಗೆಯಾಗಿರುವವು. ಸಾರಾಂಶವೇನೆಂದರೆ, ಹೆಂಗಸಿನ ಸದ್ಗುಣಗಳೆಂದು ಎಣಿಸಲ್ಪಡುವ ನಿರುವದ್ರವಿತ್ವ, ವಾವಿತ್ರೈ, ಪಾತಿವ್ರತ್ಯ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ, ಸುಕೋಮಲತ್ವ ಇತ್ಯಾದಿಗಳೇ ಒಂದರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅವರ ಅಜ್ಞಾನ, ರೋಗ, ದುಃಖ, ವಿಕೃತಾವಸ್ಥೆ ಇತ್ಯಾದಿ

ಗಳೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ನೈತಿಕವೆಂದು ಭಾವಿಸಲ್ಪಡುವ ಆದರೆ ಅತ್ಯಂತ ಶೋಚನೀಯವಾದ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯು ಹೀಗೆಯೇ ಇನ್ನಷ್ಟು ಕಾಲ ಅವರಿಗೆ ಉರುಲಾಗಿ ಬಿಗಿಯುತ್ತಿರಬೇಕೋ ಭಗವಂತನೇ ಬಲ್ಲ!

ಈ ಬಗೆಯ ಆಕುಂಚಿತ ದೃಷ್ಟಿಯ ಭಾವನೆ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಪ್ರಕೃತಿಗೆ- ಸೃಷ್ಟಿಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಅನುಹನೀಯವಾದವು. ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ನ್ಯಾಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವದು, ಅದು ಅನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಿ, ಮಾನವನನ್ನು ಬೇರೆ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಹಚ್ಚಿ ಬುದ್ಧಿಗಲಿ ಸುತ್ತಿರುವದು. ಮತ್ತು ಮಾನವನು ಒಕ್ಕಣ್ಣಿಸಿಂದ ಕಲ್ಪಿಸಿರುವ ನೈತಿಕ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಬುಲರೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿರುವದು. ಇದ ರಿಂದ ಗಂಡಸರಿಗಷ್ಟೇ ನಷ್ಟವಾಗಿರುವದು, ಹೆಂಗಸರಿಗೂ ಹೇಳಲು ಬಾರ ದಷ್ಟು ನಷ್ಟವುಂಟಾಗಿರುವದು ತಪ್ಪಿಹೋದ ಈ ತೂಕ (balance) ವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ಹೆಂಗಸರು ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡುವದು ಅಗತ್ಯ. ಇದರ ಅಭಾವದಿಂದಲೇ ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನವು ಇಷ್ಟು ದುಃಖಮಯ ವಾಗಿರುವದು! ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೂ ಬಾಲಕರಿಗೂ ಉಂಟಾಗುವ ರೋಗಗಳಿಂದ ಇಡೀ ಮಾನವ ಕುಟುಂಬವೇ ಬಳಲುತ್ತಿರುವದು! ಧರ್ಮ, ನೀತಿ, ಪಾವಿತ್ರ, ಸಾಚೆ, ಗೌರವಮುಂತಾದ ಭಾವನಗಳಿಂದಲ್ಲದೇ ಹೆಂಗಸರು ಗುಹ್ಯರೋಗಗಳಿಂದ ಒಳಗೂಳಗೇ ನವೆಯುತ್ತಿರುವದು! ನಂದನವನದಂತೆ ಸೊಬಗಿನಿಂದೊಪ್ಪುವ, ನೊಗಸಿನ ಕಣಿಯಾದ ಈ ದಿವ್ಯಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಾನ ವಜಾತಿಯು ದುಃಖವಿಕೆ? ಹೆಂಗಸರು ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗಿ ಉಳಿದುದಕ್ಕೆ !

ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರವು ಗಂಡಸಿನಿಂದಾಗಲಿ ಹೆಂಗಸಿನಿಂದಾಗಲಿ ತನ್ನ ಅಭ್ಯಾ ಸವನ್ನು ಅನೇಕ್ಷಿಸುವುದು ಕೇವಲ ತಾತ್ಕಾರಿಕ ಉಪಾಯವೆಂದಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಿಸುವದು ಹೆಂಗಸರ ಹಕ್ಕೆಂದಲ್ಲ, ಅದವರ ಕರ್ತವ್ಯವು. ಈ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಯಾರು ವಾಲಿಸಲಿ ಯಾರು ವಾಲಿಸದಿರಲಿ, ಪ್ರಕೃ ತಿಯು ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸುವವರಿಗೆ ತಕ್ಕಶಾಸನ ಮಾಡದೆ ಬಿಡುವದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಹಾಗೂ ತನ್ನ ಕಟ್ಟಳೆಗಳ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಗಂಡಸು, ಹೆಂಗಸು ಎಲ್ಲರೂ ಧರ್ಮವೆಂದು, ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಮಾಡಲೇ ಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಕೃತಿಯು ಕಟ್ಟಪ್ಪಣೆಯಾಗಿರುವದು; ಈ ಅಭ್ಯಾಸ

ವನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದ ಬಹುಜನ ಗಂಡಸರೂ ಎಲ್ಲ ಹೆಂಗಸರೂ ಪಾಪ ವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿರುವರು, ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಯಾ ಗುತ್ತಿರುವರು ಪ್ರಕೃತಿ ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗಿರುವ ಅಜ್ಞಾನವು ಗಂಡಸರಿಗಿರುವ ಅಜ್ಞಾನಕ್ಕಿಂತ ಅಣುಮಾತ್ರವೂ ಕಡಿಮೆಯ ಅವರಾಧ ವಲ್ಲ. ಹೆಂಗಸರು ಅಬಲೆಯರು, ಕೋಮಲೆಯರು ಮತ್ತು ತಿಳಿಯದೆ ನನ್ನ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ಮೀರಿದರು ಎಂದು ಪ್ರಕೃತಿಯು ಅವರನ್ನು ಕ್ಷಮಿ ಸಲಾರದು. ಅಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ, ಸ್ತ್ರೀ ಗೌರವ ಎಂಬ ವಕ್ಷವಾತವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಕೃತಿಯು ಗಂಡಸರಂತೆ ಬಾಯಿಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಾಗಿ ಸಹಾನುಭೂ ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತ ತನ್ನ ಅಂತಃಕರಣದ ನಿಜವಾದ ಗುಟ್ಟನ್ನು ಬಚ್ಚಿ ಡಲಾರದು ಗಂಡಸರು ಹೆಂಗಸರು ಎಂಬ ಭೇದಭಾವನೆಯಿಲ್ಲದೆ, ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ತನ್ನ ಅಂತಃಕರಣವನ್ನು ತೆರೆದಿಟ್ಟಿರುವದು.

ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಅಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕ, ಅದರ ಬಗ್ಗಿ ರುವ ಅನಾದರಣೆಯ ಮೂಲಕ ಉಂಟಾಗುವ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳು ಪುರು ಷರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಘಾತಕವಾಗಿರು ವವು. ತಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಹಂಗನಿಗೆ ಅಜ್ಞಾನ ತಾತ್ಪಾರಗಳಿರುವದು ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ? ಇದರಿಂದ ಅವರ ರೋಗ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡುವಾಗ ನಿರುತ್ಸಾಹಿಯಾಗುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬರುವದೆಂಬದು ಡಾಕ್ಟರರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಕು. ಮೃತ್ಯು ಸನ್ನಿಹಿತವಾದಾಗಲಾದರೂ ಗಂಡಸರನ್ನು ತಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷಕೊಡಲು ಹಚ್ಚಬಹುದು, ಆದರೆ ಹೆಂಗಸರನ್ನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಹಚ್ಚುವದಾಗಲಿ ಶತಪ್ರಯತ್ನ ದಿಂದಲೂ ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಜೀವಿತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ತಮಗಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕರ್ತವ್ಯಗಳ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಇಲ್ಲದಿರುವದು ಹೆಂಗಸರ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ನೀವು ಸ್ವಾರ್ಥತ್ಯಾಗವೆಂದು ಮೋಸಗೊಳಿಸುವಂಥ ಶಬ್ದದಿಂದ ಬೇಕಾದರೆ ಹೊಗಳಬಹುದು. ಪ್ರಕೃತಿ ಧರ್ಮದ ಇಷ್ಟಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅವರು ಗಂಡಸರ ಇಷ್ಟವೇ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮವೆಂದುತೀದು, ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಕುರಿ ತಾಗಲಿ ಧರ್ಮವನ್ನು ಕುರಿತಾಗಲಿ ಕಿಂಚಿನ್ನಾತ್ರವೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡದೆಬಗ್ಗಿ

ಕೊಂಡು ವಡೆಯುತ್ತಿರುವರು. ಹೆಂಗಸರು ಜ್ಞಾನ, ಆರೋಗ್ಯ, ಸ್ವತಂತ್ರವಿಚಾರ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಡೆಗಣಿಸಿ “ದೇವರ ಸಲುವಾಗಿ ಗಂಡಸರು ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಗಂಡಿನಲ್ಲಿ ದೇವರನ್ನು ಕಾಣಲು ಹೆಂಗಸರು ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ” ಬ ಅಡ್ಡದಾರಿಗೊಯ್ಯುವಂಥ ಕವಿಗಳುಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಡೀ ಮಾನವೇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿಗಾಗಿ ಕಾದಿಟ್ಟ ಸ್ಥಾನ ಮಾನಗಳು ಮಾನವ ಜಾತಿಯ ಹೆಣ್ಣಿಗಾದರೂ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವು ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯವು. ಇದನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸಿ ಹೆಂಗಸು ತನ್ನ ಮಾನಾಪಮಾನಗಳನ್ನು—ಅಲ್ಲ, ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನೇ—ಮರೆತು ಗಂಡಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬೆರೆತು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವದು ಪ್ರಕೃತಿಧರ್ಮಕ್ಕೆ ತೀರಾ ವಿಪರೀತವಾದದ್ದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೀಗೆ ನಡೆಯುವದರಿಂದ ಹೆಂಗನೇ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ ಅವಳು ದುಃಖಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಗಂಡಸು ಹೇಗೆ ಸುಖಿಯಾಗಬಲ್ಲನು ? ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ದಾಸಿಯಾದ ಹೆಂಗಸಿನಿಂದ ತಕ್ಕ ಮರ್ಯಾದೆ, ಪ್ರೇಮ, ಆದರಗಳು ಸಿಕ್ಕಬಹುದೇ ? ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ! ದಾಸ್ಯದಿಂದ ಸಿಗತಕ್ಕ ಮಾನಮರ್ಯಾದೆ ಪ್ರೇಮ ಇವುಗಳು ಗಂಡಸಿನ ಘನತೆ ತೆಗಾದರೂ ಒಪ್ಪಿಯಾವೇ ? ನಿಜವಾಗಿ ಹೆಂಗಸು ಪ್ರಕೃತಿ ಧರ್ಮವನ್ನು—ಗಂಡಸಿನೊಡನೆ ತನ್ನ ಸಂಬಂಧವೇನು, ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯಗಳಾವವು ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು—ಅಭ್ಯಾಸಿಸಿದ ಹೊರತು ಜಗತ್ತು ಸುಖಿಯಾಗಲಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಗಂಡಸಿಗಾಗಿ ಹೆಂಗಸು ಪ್ರಕೃತಿಧರ್ಮವನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸಲಾಗದು. ಪ್ರಕೃತಿಯು ಹೆಂಗಸಿನ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವದು. ಆದರೆ ಆ ಸ್ತ್ರೀ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಗಂಡಸು ಕೊಡಬಲ್ಲನೋ ? ತಪ್ಪುಗಳಿಗಾಗಿ ಅವಳು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುವ ಶಿಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಅವಳಿಗಾಗಿ ಅವನು ಅನುಭವಿಸುವನೋ ? ಅವಳ ಬಾಳನ್ನು ಅವನು ಬಾಳಬಲ್ಲನೋ ? ಅವಳ ಸಾವನ್ನು ತಾನು ಕೋರಬಲ್ಲನೋ ?

ಹೆಂಗಸಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಕೃತಿಧರ್ಮವು ಸೇರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವಳು ಅದರ ಮತ್ತು ನೀತಿಧರ್ಮದ ಸತ್ಯಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳದೆ ಎಂದೂ ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ; ಬಿಡುವದು ಅಶಕ್ಯವೇ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು ಅಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿರುತ್ತಿರಲಾಗಿ, ಗಂಡಸಿನ ಜ್ಞಾನವೂ ಅವನ ವರಾಕ್ರಮವೂ ಅವನ

ಚಾತುರ್ಯವೂ ಅವನ ಕಟ್ಟಳೆಗಳೂ ಹೆಂಗಸನ್ನು ಭವಸಾಗರದಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ದಾಟಿಸಲಾರವು. 'ಉದ್ಧರೇದಾತ್ಮನಾತ್ಮಾನಂ ನಾತ್ಮಾನಮವಸಾದಯೇತ್' ಎಂಬ ಸೂತ್ರವು ಕೇವಲ ಗಂಡಸಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವದು, ಹೆಂಗಸಿಗಲ್ಲ ಎಂಬದು ತಿಳಿಗೇಡಿತನವು. ಹೆಂಗುಸೆಂದರೆ ನಿರ್ಜೀವವಾದೊಂದು ಯಂತ್ರವಲ್ಲ; ಅವಳಿಗೂ ಬುದ್ಧಿಯಿದೆ, ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿದೆ, ಸುಖದುಃಖಗಳಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪರಪ್ರತ್ಯಯನೇಯ ಬುದ್ಧಿಯು ಅವಳಿಗೆ ಎಳ್ಳಷ್ಟವು ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಲ್ಲ. ಅನ್ಯರು ಅವಳನ್ನು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಂತೆ ವಡಿಯಚ್ಛಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಲು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ ಅವಳು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಗೂ ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ತನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ತಾನೇ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುವದು. ಈಗ ಇಷ್ಟೊಂದು ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿರುವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು, ಕಲೆಗಳು, ವಿಜ್ಞಾನಗಳು ಇನ್ನೂ ಅವೂರ್ಣವಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿರುವವು; ಪೂರ್ಣತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅವು ಹೆಂಗಸಿನ ಸ್ಪರ್ಶದ ದಾರಿ ಕಾಯುತ್ತಲಿವೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರವು ಅವಳ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಕುಂಟಾಗಿರುವದು. ಏಕೆಂದರೆ ದೇಹರಚನೆ, ಆರೋಗ್ಯ, ಆಚಾರ ವಿಚಾರ, ಸುಖದುಃಖಗಳು ಇವೆಲ್ಲ ಗಂಡಸಿನವೂ ಹೆಂಗಸಿನವೂ ಬೇರೆಯಾಗಿರುವದರಿಂದ, ಇಬ್ಬರಿಗಾಗಿಯೂ ಒಂದೇ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಹೇಳುವ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಅದೆಷ್ಟು ದೋಷಪೂರ್ಣವಾದುದೆಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಹೆಂಗಸಿನ ಶಾರೀರಿಕ ಮಾನಸಿಕ ವಿಷಯಗಳು ಗಂಡು ಡಾಕ್ಟರನಿಗೆ ತಿಳಿಯುವದೇ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ; ಅವು ಬಹಳ ಗೂಢವಾಗಿರುವವು. ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸು ತಾನೇ ತನ್ನ ಗೂಢವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಡಬಲ್ಲಳು; ತಿಳಿಸಬಲ್ಲಳು. ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬಲ್ಲಳು. ತನ್ನ ಗೂಢವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಡುವದಕ್ಕಾಗಲಿ, ತನ್ನ ರೋಗನಿವಾರಣೆಗಾಗಲಿ ಅವಳು ಗಂಡಸನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುವದೆಂದರೆ ಸತ್ಸಹೀನವಾದ ಬಳ್ಳಿಗೆ ಜೋತುಬಿದ್ದಂತೆಯೇ ಸರಿ. ಗಂಡಸೇ ಆಗಲಿ ಹೆಂಗಸೇ ಆಗಲಿ, ಡಾಕ್ಟರರಿಂದ ತಮ್ಮ ಬೇನೆಗಳು ಅಳಿಯುವವೆಂದೂ ಔಷಧಗಳಿಂದ ಆರೋಗ್ಯವು ಲಭಿಸುವದೆಂದೂ ಬಗೆಯುವದು ಮೂಢತನವು. ಡಾಕ್ಟರರೊಡನೆ ರೋಗಿಯ ಸಹಕಾರವಿಲ್ಲದೆ ಆರೋಗ್ಯಲಾಭವಿಲ್ಲ. ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಮತ್ತು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೆ ಸ್ವಪ್ರಯತ್ನವು ಅತ್ಯಂತ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನ

ಬುದ್ಧಿ—ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ದೇಹಧರ್ಮದೊಡನೆ ಸಹಕರಿಸಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ಹೊರೆಯನ್ನೂ ಡಾಕ್ಟರರ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸುವದರಿಂದ ಬಹಳ ಅನರ್ಥಗಳುಂಟಾಗುವವು. ನ್ಯಾಯವಾವದು, ಹಿತವಾವದು, ಸತ್ಯವಾವದು ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರಿಬ್ಬರ ವಿಚಾರಗಳೂ ಕೂಡಿಯೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಇಬ್ಬರೂ ವಿಚಾರವಿವಿಧವಾಗಿ, ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸಬೇಕು. ಇಬ್ಬರ ವಿಚಾರ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಹೊರಟ ನಿರ್ಣಯದಿಂದ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಹಿತವುಂಟು.

ಆದರೆ ಈವೊತ್ತಿನವರೆಗೆ ಹೆಂಗಸು ಹೇಗಿರಬೇಕು, ಅವಳ ಉಡುಪು ತೊಡುಪು ಎಂಥವಿರಬೇಕು, ಅವಳ ತಿಂಡಿತಿನಿಸುಗಳು ಯಾವವು, ಅವಳ ಆಚಾರ ವಿಚಾರಗಳು ಎಂತಿರಬೇಕು, ಅವಳ ರೀತಿ ನಡತೆಗಳ ಹಾದಿ ಯಾವದು—ಒಟ್ಟಾರ ಅವಳ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜೀವನವು ಹೇಗೆ ನಡೆಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವಳ ಜೀವನದ ಧ್ಯೇಯವಾವದು—ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಗಂಡನೇ ತನಗೆ ಹೊಳೆದಂತೆ—ಗೊತ್ತುವಡಿಸುತ್ತ ಬಂದಿರುವನು, ಅದಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ನಡಿಯ ಹಚ್ಚಿರುವನು. ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಹೆಂಗಸಿನ ರೋಗ ಆರೋಗ್ಯ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಗಂಡನೇ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿರುವರು. ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಹೆಂಗಸಿನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ವಿಚಾರಸರಣಿಗಳ ನೆರವು ಸಿಗದಿದ್ದದರಿಂದ ಹೆಂಗಸು ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿರುವಳಲ್ಲದೆ, ಗಂಡಸಿಗೆ ಒದಗಿದ ನಷ್ಟವನ್ನು ಅವನು ಅರಿಯನು. ನೈತಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಅಸ್ತಿತ್ವವೇ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಅಜ್ಞಾನವಾದದಿಂದ ಗಂಡನು ಹೇಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅವಳು ವಡುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬೆಲೆಯೇ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ; ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವೇ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವಳು ವಡುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಇಲ್ಲವೆ ಕೊಡುವ ನಿರ್ಣಯವು ಅವಳ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಯಿಂದ ಆಂತರ್ಯದವಿಚಾರದಿಂದ ಹೊರಟಿರದೆ, ಅದು ಅವಳ ಮೇಲೆ ಉಂಟಾದ ಲೋಕರೂಢಿಯ ವರಿಣಾಮದ ಅಧವಾ ಅವಳ ಲಹರಿಯ ಫಲವಾಗಿದೆ.

ನೈತಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಗಿಂತಲೂ ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸಿನ ಸಹಕಾರವು ಹೆಚ್ಚು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅವಳು ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ತನ್ನ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಬುದ್ಧಿಯು

ಬೆಳಕನ್ನು ನಮ್ಮ ಶೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ತೋರದಿದ್ದರೆ ಭಿನ್ನಲಿಂಗಿಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಮಾನವ ಜಾತಿಯು ಪೂರ್ಣತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಲಾರದು. ಹೆಂಗಸು ಈತೆರನಾದ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ತಳೆಯಲಾರಳೆ! ನೆರೆಹೊರೆಯವರು ಜಡ್ಡಿ ನಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರಲು, ಅದರಿಂದ ಅವಳ ಅಂತಃಕರಣವು ಕರಗುತ್ತಿರಲು, ಬರೀ ಕನಿಕರದ ಒಣಸಹಾನುಭೂತಿಯ ಹೊರತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡುವ ಉತ್ಕಂಠೆಯು ಅವಳಿಗೆ ಉಂಟಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೇ? ಹಾಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಲು ಅವಳು ಸಮರ್ಥಳಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೇ? ವಿಜ್ಞಾನವು ತನ್ನ ಸಹಾಯದ ವಿನಾ ಅಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವಾಗ, ಅದು ತನ್ನ ಕೆಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಳ ಹಾದಿ ಕಾಯುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅದಕ್ಕೆ ಕೈಕೊಡಲು ಪ್ರೇಮದ ಉತ್ಕಟತೆಯು ಅವಳನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸುತ್ತಿರುವದಿಲ್ಲವೇ? ಇಂದು ಕೆಲಜನರು ಮುಂದುವರಿಯುವ ಹೆಂಗಸನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸಬಹುದು, ನಾಳೆ ಅವರೇ ಹೊಗಳುವರು, ಮುಂದೆಬರುವಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವರು, ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು, ಇಡೀ ಮಾನವಜಾತಿಯ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದ ಎಡರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎದುರಿಸಿ ದುಡಿಯುವ ದೃಢಶಿಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಅವಳು ಮಾಡಲಾರಳೇ? ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ-ಗಂಡಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅಷ್ಟೇ ಹೆಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ-ಸದ್ಗುಣದ ಝರಿಯು, ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವ ಹಂಬಲದ ಬಗ್ಗೆಯು ಹುಟ್ಟುತ್ತಿರುತ್ತದೆಂಬದನ್ನು ಗಂಡಸು ಇನ್ನು ನಂಬಲಾರನೇ? ಈ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ತಾನು ಮೋಸ ಹೋಗಿ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುವದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲಾರನೆ?

ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾದ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ, ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೋ ಕ್ವಚಿತ್ತಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಹೆಂಗಸು ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ದಾರಿಯನ್ನು ನಡೆದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿರುವಳು. ಅವಳ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಎಡರುಗಳು ವಿವರೀತ ಅವಳಿಗಿನ್ನು ಹೊಟ್ಟೆಬಟ್ಟೆ, ಮನೆಮಾರು ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಮೋಹದಿಂದ ಪಾರಾಗುವಷ್ಟು ಯೋಗ್ಮತೆಯು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಹೆಜ್ಜೆಹೆಜ್ಜೆಗೂ ನೀತಿ-ಅನೀತಿ, ಧರ್ಮ-ಅಧರ್ಮ ಇವುಗಳ ಕಟ್ಟಳೆಗಳು ಕಾಲ್ಪೊಡಕಾಗುತ್ತಿರುವವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಕಳಚಿಕೊಂಡು, ಆಕೆಯು ತನ್ನ ಸ್ವತಂತ್ರಧ್ಯೇಯದ ಕಡೆಗೆ, ತನ್ನ ಉನ್ನತಿಯ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಲಾರಳು. ಅವಳಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಉತ್ಕಟ ಭಾವ

ನೆಗಳಿಂದ ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಸ್ವತಂತ್ರವೃತ್ತಿಗಳು ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು ಮಿಂಚಿ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಅವಳನ್ನು ಇಲ್ಲದ ಸಂಶಯಗಳೂ ಅನಿಶ್ಚಿತತೆಯೂ ಆವರಿಸುತ್ತವೆ. ಹಳೆಯ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಂಥ ಆ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳು ಹೊಸದಾರಿಯಲ್ಲಿಯ ತೊಂದರೆಗಳಿಂದ ಭ್ರಾಂತಳಾಗಿ ವಶ್ಯತ್ತಾವವಟ್ಟು ಮರಳಿ ಗತಾನುಗತಿಕಳಾಗುವಳು, ಅವಳ ನವಚೈತನ್ಯವೂ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳೂ ಗಾಳಿಗೋವುರಗಳಂತೆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾಗುವವು. ಇಂಥ ವರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿಚಾರಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯು ಅವಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಂದ, ಹೇಗೆ ಬರಬೇಕು? ಹೊಸದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಡುವ ಅಧಿಕಾರವು, ಹಕ್ಕು ತನಗುಂಟೆಂಬ ಭಾವನೆಯು ಅವಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವದೆಂದು? ತಾನು ಅಗತಿಗಳು, ತನ್ನಲ್ಲೇನೂ ಸತ್ಸವಿಲ್ಲವೆಂಬ ಭಾವನೆಯ ಕಗ್ಗತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಚೈತನ್ಯವು ಅವಳಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಬಂದೀತು? 'ಮಾನವಜಾತಿಯ ನೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ, ಹೊಸ ದಾರಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಏಳಿಗೆಯನ್ನು ಹೊಂದಲೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆಯು—ಬುದ್ಧಿವ್ರಭಾವದ ಹಾಗೂ ಸದಂತಃಕರಣದ ಗೂಢ ಪ್ರೇರಣೆಯು—ಕೂಡ ಘೋರವಾತಕವು! ನಮ್ರತೆಯೂ ಮೌನವಾದ ಕಷ್ಟಸಹಿಷ್ಣುತೆಯೂ ತನ್ನ ಹುಟ್ಟು ಗುಣಗಳು! ಪ್ರೇಮ ಮತ್ತು ಪುರುಷಸೇವೆ ಇವೆರಡೇ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯಗಳು! ಇದರಾಚೆ ತನ್ನ ಸ್ವತಂತ್ರಧೈಯದ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಲಾಗದು!' ಎಂಬ ಭಾವನೆಯು ಮತ್ತೆ ಅವಳಲ್ಲಿ ಮನೆಮಾಡುವದು. ಹೀಗೆ ಸ್ವಾವಲಂಬನದ ಅರಿವು ಕಳೆದು ಕೊಂಡವರನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮವಿಚಾರವು ಆಕರ್ಷಿಸುವದು, ಆವರಿಸುವದು; ಸ್ವತಂತ್ರ ಬುದ್ಧಿಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವದು, ಅದರಿಂದ ಶ್ರದ್ಧೆ ಹೆಚ್ಚುವದು. ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮೋಕ್ಷ ಎಂಬುದಾಗಿ ಉಪದೇಶಿಸುವವರಾಗಲಿ, ಇದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವವರಾಗಲಿ ಈ ಬಗೆಯ ನಂಬಿಕೆಯು ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಅವಶ್ಯವೆಂಬದನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಬುದ್ಧಿಗೆ ಹೊರತಾದ ಶ್ರದ್ಧೆಯು ಸೃಷ್ಟಿಧರ್ಮವಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗಂಡಸೇನು, ಹೆಂಗಸೇನು, ತನ್ನ ಧರ್ಮವನ್ನು—ಒಳಿತಾಗಲಿ, ಕೆಡುಕಾಗಲಿ—ತಾನೇ ಕಂಡುಹಿಡಿದು ತನ್ನ ಏಳಿಗೆಯನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹೆರವರು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟ ಧರ್ಮವು ಅಥವಾ ಹೃದಿಯು ಯಾರಿಗೂ ಎಂದಿಗೂ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವಲ್ಲ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಧರ್ಮವು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರಕೃತಿಧರ್ಮವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಉಪದೇಶಿಸುವದು. ಎಂದ ಬಳಿಕ, ಹೊಸತಾದ ಏಳಿಗೆಯ ಹಾದಿಯನ್ನು ಸಾಹಸದಿಂದ ನಡೆಯುವದಕ್ಕೆ ಅದು ಅಡ್ಡಗಾಲು ಹಾಕದೆ ಏನು ಮಾಡಿತು? ಅವಳ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವು ಪ್ರೇಮ, ಪ್ರಾವೀತ್ರ್ಯ, ಭಕ್ತಿ, ಶ್ರದ್ಧೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಮರ್ಯಾದಿತವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕಲು, ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲು ಹಾಕಲು ತೊಡಗುವದೆಂದರೇನು? ತೊಡಗುವಳಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ವೈದ್ಯಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಗರಮಿ-ವರಮಾ ಮುಂತಾದ ಕೆಟ್ಟ ಕೆಟ್ಟ ಬೇನೆಗಳ ತಿಳಿವಳಿಕೆ, ಅವುಗಳ ನಿವಾರಣೋಪಾಯದ ಅರಿವು ಹೆಂಗಸಿಗೇಕೆ ಬೇಕು? ಈ ಬಗೆಯ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ಇಡೀ ಮಾನವ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಣ್ಣುಜಾತಿಗೆ ಅತೀವ ನಷ್ಟವುಂಟಾಗಿರುವುದು. ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಈ ನಷ್ಟವನ್ನೂ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರು ಬರಬಾರದೆಂಬ ಮೂಢಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಸಮಾಜವು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲೇ ಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಸಮಾಜದ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿಯೂ ತನ್ನ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಹೆಂಗಸರು ದೇಹಧರ್ಮದ ಮತ್ತು ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದ ಯಥಾರ್ಥಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಆರೋಗ್ಯ-ಅನಾರೋಗ್ಯ, ಸುಖ-ದುಃಖ ಇವುಗಳ ಕಾರಣಗಳನ್ನೂ ಆರೋಗ್ಯ-ಸುಖಗಳ ಸಂವಾದನೆಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನೂ ಅನಾರೋಗ್ಯ-ದುಃಖಗಳ ನಿವಾರಣೋಪಾಯಗಳನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಹೊಸಗಣ್ಣಿನಿಂದ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲೇಬೇಕಾಗುವದು; ಇಂತಹ ವವಿತ್ರವಾದ ಸಮಾಜ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಧೀರತೆಯಿಂದ ಮುಂದುವರಿಯಲೇ ಬೇಕಾಗುವದು.

ಶರೀರ-ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವ ಹುಚ್ಚು

ದೇಹಧರ್ಮವನ್ನರಿಯದೆ, ಆಹಾರವಿಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮನಬಂದಂತೆ ವರ್ತಿಸಿದರೆ ಅನಾರೋಗ್ಯವು ಕಟ್ಟಿಟ್ಟದ್ದೇ ಸರಿ. ಆರೋಗ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯವೀಯದೆ ಸಮಾಜವು ಕೆಡುವುದಕ್ಕೆ ವೇದಾಂತಿಗಳ, ನೀತಿವಂತರ 'ಪ್ರಕೃತಿಗಿಂತ ಆತ್ಮ ಹೆಚ್ಚಿನದು,' 'ಇಹಕ್ಕಿಂತ ವರವುಮಿಗಿಲಾದದ್ದು,' 'ದೇಹವನ್ನು ಕೊಂದು ಆತ್ಮವನ್ನು ಬದುಕಿಸು' ಎಂಬೀ ಮುಂತಾದ ಉಪದೇಶಗಳೇ ಮೂಲಕಾರಣಗಳೆಂದು ಎಷ್ಟು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದರೂ ಸಾಲದು. ಇಹದ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ವಿಮುಖವಾದ ಮನಃ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ಅತ್ಯಂತ ಘಾತಕವಾದದ್ದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಹಳೆಯ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಬದಿಗೊತ್ತಿ, ನೈತಿಕಧಾರ್ಮಿಕ ಕಟ್ಟಳೆಗಳಂತೆ ಪ್ರಕೃತಿ ಧರ್ಮದ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನೂ ವಾಲಿಸುವದಕ್ಕವೆಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿ ತರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯಾವ ವೇದಾಂತವೂ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ದುಃಖದಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಲಾರದು. ಧಾರ್ಮಿಕ, ನೈತಿಕ ಮೊದಲಾದ ಕರ್ತವ್ಯ ಕರ್ಮಗಳಂತೆ, ಮನರಂಜನೆ, ಐಹಿಕಸುಖ, ಸ್ವತಂತ್ರವಿಚಾರದ ಹಕ್ಕು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇರಬೇಕು; ಇವೇ ಸುಖಜೀವನದ ಕೀಲುಗಳು.

ದೇಹವು ಸದೃಢವೂ ಸೊಬಗಿನದೂ ಆಗಿರುವುದು ಐಹಿಕ ಸುಖ ಸಾಧನೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದದ್ದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚಾರಗಳಿಗೂ ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ಬಯಲು ಹವೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಯಾಮ ಇವುಗಳ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧವು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ ಸಾಧಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು. ಯಾವ ವರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಇದರ ಮಹತ್ವವನ್ನೂ, ಅಗತ್ಯವನ್ನೂ ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ನಡೆ ಯುವ ರೂಢಿಯು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೇ ಬೀಳಬೇಕು-ಇದರಲ್ಲಿ ಗಂಡು-

ಹೆಣ್ಣೆಂದು ಭೇದಮಾಡಲಾಗದು. ಆದರೆ ಈ ಮಾತನ್ನೊಪ್ಪದೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಗಂಡಸರಿಗಿಂತ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆತಂಕವನ್ನು ಒಡ್ಡಿದ್ದರಿಂದ, ಅವರನ್ನು ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಡುತ್ತಿರುವದರಿಂದ ಅವರಿಗುಂಟಾಗುವ ಸಣ್ಣದೊಡ್ಡ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವುದು ದೊಡ್ಡ ಧನ್ಯಂತಿರಗಳಿಗೂ ಆಗಿಲ್ಲ; ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ಯಾವದೇ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ವಡೆಯುವದಕ್ಕೆ ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣು, ಬಡವ-ಸಿರಿವಂತ, ಕೀಳುಜಾತಿ-ಮೇಲು ಜಾತಿ ಎಂಬ ವಕ್ಷಪಾತವಿಲ್ಲದೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು, ಅವರೆಲ್ಲರ ಜ್ಞಾನದ ವರಸ್ಪರ ವಿನಿಮಯದಿಂದ ಕಟ್ಟಿದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಥವಾ ಸಾಮೂಹಿಕ ನಿಯಮಗಳೇ ವರಿವೂರ್ಣವೆನಿಸುವವು. ಶರೀರಾರೋಗ್ಯವಿಷಯವೂ ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ದೇಹಧರ್ಮದ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿಟ್ಟರೆ ಸ್ತ್ರೀಯರ ದೈಹಿಕಸುಖವಾಗಲಿ ಸ್ತ್ರೀವುರುಷಸಂಬಂಧವಾದ ಐಹಿಕಸುಖವಾಗಿ ವರಿವೂರ್ಣ ವಾಗಲಾರದು; ಇಡೀ ಮಾನವ ಜಾತಿಗೇ ಶಾಂತಿವುಷ್ಟಿ ತುಷ್ಟಿಗಳು ಲಭಿಸಲಾರವು.

ದೈಹಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ನಿರಾರೋಗ್ಯಗಳಂತೆ ಮಾನಸಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ನಿರಾರೋಗ್ಯಗಳಾದರೂ ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಪ್ರಕೃತಿಧರ್ಮದ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನವಲಂಬಿಸಿರುವದು. ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಮಾನಸಿಕ ರೋಗವೆಂದು ಎಣಿಸುವದುಂಟು; ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಪ್ರಕೃತಿಧರ್ಮದ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಮಾನಸಿಕ ವ್ಯಥೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮಾನಸಿಕ ರೋಗಗಳೇ. ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಮತ್ತು ನಡೆಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ನಮ್ಮ ವಿಚಾರಗಳೂ ಭಾವನೆಗಳೂ ಇದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಆರೋಗ್ಯಯುಕ್ತವೂ ಸುಖಯೂ ಆಗಿರುವದು; ಇಲ್ಲವಾದರೆ ರೋಗಗ್ರಸ್ತವಾಗುವದು, ದುಃಖಿಯಾಗುವದು. ನಮ್ಮ ಮಾನಸಿಕ ವ್ಯಥೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಮ್ಮ ದೇಹದೊಳಗಿನ ನೋವುಗಳ ದ್ಯೋತಕಗಳು; ಮತ್ತು ಅವು ರೋಗದ ಹಾಗೂ ವಾವದ ಗುರುತುಗಳು.

ಯಾರಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಲಿ ಮನೋವ್ಯಥೆಯು ಇರುವಲ್ಲಿ ಯಾವದಾದರೊಂದು ದೋಷವು ಇದ್ದೇ ತೀರುವದು. ನಮ್ಮ ಹಾದಿ ಸತ್ತೋ ಅಸತ್ತೋ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಶಾರೀರಿಕ ಮಾನಸಿಕ ಸುಖದುಃಖಗಳೇ ಒರೆಗಲ್ಲಾಗಿರುವವು; ನಮ್ಮ ಜೀವನ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಮಾಡುವದು ಯಾವದು ಸರಿ ಯಾವದು ತಪ್ಪು ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುವವು ಸುಖ

ದುಃಖಗಳೇ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲಿ ಸುಖವೂ ಆನಂದವೂ ನಮಗೆ ಸಿಗುವವೋ ಅವುಗಳ ಮೂಲವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಅದರಂತೆ ವರ್ತಿಸಬೇಕು; ಯಾವದು ದುಃಖಕಾರಿಯೋ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು.

ನಿರುತ್ಸಾಹವನ್ನಾಗಲಿ ದುಃಖವನ್ನಾಗಲಿ ಉಂಟುಮಾಡುವ ವಿಕಾರಗಳೇ ಆಗಲಿ ವಿಚಾರ-ಭಾವನೆ-ಕಲ್ಪನೆಗಳೇ ಆಗಲಿ ಏನವು ? ಅವು ಮಾನಸಿಕ ರೋಗಗಳೇ ಹೌದು. ಭಯ, ಮತ್ಸರ, ಕ್ರೋಧ, ಚಿಂತೆ ಏನವು ? ನಮ್ಮ ಮಾನಸಿಕವಾದ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಗಳಲ್ಲವೆ ? ಇವುಗಳ ಮೂಲವು ಅತಿಗೂಢವಾಗಿರುವದು; ಅದನ್ನು ಹುಡುಕಿತೆಗೆದು ನಿವಾರಿಸುವದರಿಂದಲೇ ಮನಸ್ಸು ಮರಳಿ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಬಲ್ಲದು. ನಮ್ಮ ನಡೆವಳಿಯೊಳಗಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಪ್ಪು ದೈಹಿಕ ರೋಗಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವಂತೆ, ನಮ್ಮ ವಿಚಾರದೊಳಗಿನ ತಪ್ಪು ಅಧವಾ ನಮ್ಮ ಕಲ್ಪನೆಯೊಳಗಿನ ಅಸತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ರೋಗಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವದು.

ವಿಚಾರಿಸಿ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತನು-ಮನಗಳು ಬೇರ್ಪಡಿಸಲು ಬಾರದಷ್ಟು ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿವೆ. ಒಂದರ ಆರೋಗ್ಯ-ಅನಾರೋಗ್ಯಗಳು, ಒಂದರ ಸುಖ-ದುಃಖಗಳು ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳದಿರುವು. ನೈತಿಕವೆಂಬದೊಂದು ರೋಗವಿದೆ ಎಂದಾಗಲಿ, ದುಃಖ-ಭಯಗಳು ರೋಗಗಳೆಂದಾಗಲಿ ಜನರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಪ್ಪುವದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವುಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಅವರು ಯತ್ನಿಸಲೊಲ್ಲರು; ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಧನ್ಯತೆಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವರು. ಮಾನಸ ಶಾಸ್ತ್ರವೆಂಬುದೊಂದು ಇದೆ ಎಂಬುದರ ಅರಿವೇ ಅವರಿಗಿಲ್ಲ. ಈ ದುಃಖಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ದೈವಾಧೀನವಾದ ವಿಷಯಗಳೆಂದು ತಿಳಿದು ಸುಮ್ಮನೆ ಬಳಲುತ್ತಿರುವರು; 'ನಮ್ಮ ದೈವದಲ್ಲಿದ್ದದ್ದಾಗುವದು' ಎಂಬ ಬೀಜಮಂತ್ರದಿಂದ ಬಂದದ್ದಕ್ಕೆ ಸಮಾಧಾನವಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವರು. ಇದರ ಕಟು ಅನುಭವವು ನಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಪದೇ ಪದೇ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ದುಃಖದಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಉಚ್ಛವಾದ ಕಲ್ಯಾಣಕರವಾದ ತತ್ವಗಳು, ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು, ಬೋಧಗಳು ಹುಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಆ ದುಃಖಗಳೇ ಕಲ್ಯಾಣಕರಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯುವದು ಮೂರ್ಖತನವಲ್ಲವೇ ? ಒಬ್ಬನು ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದ

ಬೇನೆಯಿಂದ ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದಿರುವನೆಂದು ತಿಳಿಯೋಣ. ಇದರಿಂದ ಕೆಲವರು ಶುಶ್ರುಷೆಯನ್ನು ಮಾಡುವದು ಹೇಗೆಂಬದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬಹುದು, ಕೆಲವರಿಗೆ ಬೇನೆಯ ಜ್ಞಾನವಾಗಿರಬಹುದು; ಕೆಲವರು ಹಣವನ್ನು ಗಳಿಸಿರಬಹುದು, ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ದಯೆ-ಸಹಾನುಭೂತಿಗಳು ಉಕ್ಕೇರಿ, ಆರೋಗ್ಯ ಧಾಮಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿರಬಹುದು, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಸಂಸಾರವು ಹೇಯವೆನಿಸಿ ಸನ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆದಿರಬಹುದು. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಅಮೌಲ್ಯವಾದ ಲಾಭಗಳೇನೋ ಸರಿ. ಆದರೆ ಬೇನೆ ಒಳ್ಳೆಯದು, ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಯಾರಾದರೂ ಕೋರಬಹುದೆ !

ಯಾವ ಶಾರೀರಿಕ ರೋಗವಾದರೂ ನಮ್ಮ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವಿತದ ಪೂರ್ವತ್ವಕ್ಕೆ ಕಂಟಕವಾಗದೆ ಬಿಡದು. ಇದರಂತೆ ವ್ರತಿಯೊಂದು ದುಃಖವೂ ನಮ್ಮ ನೈತಿಕ ಜೀವನದ ಘನತೆಗೆ ಮತ್ತು ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಕುಂದು ತಾರದೆ ಇರುವದಿಲ್ಲ ದುಃಖಿಯೂ ರೋಗಿಯೂ ಆದವನು ಪೂರಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲ; ದುಃಖ-ರೋಗಗಳು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗಿರುವವೋ ಅಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವನು ವಾಪಿಯಾಗಿರುವನು. ದುಃಖವನ್ನು ಅಥವಾ ರೋಗವನ್ನು ಕಂಡರಿಯದಂತಿರುವದೇ, ಮಾನವರಿಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಇಷ್ಟವಾದ ದೈಹಿಕ ನೈತಿಕ ಪೂರ್ಣಾಯುಷ್ಯದ ಗುರಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಆನಂದವೂ ತತ್ಸದೃಶವಾದ ಭಾವನೆಗೂ ದೇಹದ ಆರೋಗ್ಯ-ಸುಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗೆ ನಿಕಟಸಂಬಂಧಿಗಳಾಗಿರುವವು; ದುಃಖವೂ ತತ್ಸದೃಶ ಸಂಗತಿಗಳೂ ತಮ್ಮ ಸಾವತ್ಯ-ತೀವ್ರತೆಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಕೆಡಕು ವರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವವು; ರೋಗಗಳಿಗೆ ಔತಣಕೊಡುವವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನಸಿಕ ವ್ಯಥೆಗಳನ್ನು ದುರ್ಲಕ್ಷಿಸುವ ಡಾಕ್ಟರನು ಶಾರೀರಿಕ ರೋಗಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಸಮರ್ಥನಾಗನು; ಶಾರೀರಿಕ ರೋಗಗಳನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುವ ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನು ಮಾನಸಿಕ ವ್ಯಥೆಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಸಮರ್ಥನಾಗನು.

ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷ ಸೌಂದರ್ಯದ ಗುಟ್ಟು

ಕೇವಲ ವರವನ್ನೇ ಅನುಲಕ್ಷಿಸಿ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇಹವನ್ನು ದುರ್ಲಕ್ಷಿಸುವ ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಾದವು ಸಮಾಜಕ್ಕೊಂದು ರೋಗವಾಗಿದೆ. ಜ್ಞಾನಿಯು ಅಥವಾ ಬುದ್ಧಿವಂತನು ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೂ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯಿಂದಲೂ ಜನರನ್ನು ಬೆರಗುಗೊಳಿಸಬಹುದು ; ಆದರೆ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸಲಾರನು. ಅವನು ಎಷ್ಟು ಜ್ಞಾನಿಯಿದ್ದರೂ ನಿಸರ್ಗ ನಿಯಮವನ್ನಲ್ಲಂಘಿಸುವ ಅವನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಿ ರೋಗಯಾತನೆಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸದೆ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಮಿದುಳು ಅಥವಾ ಮನಸ್ಸು ಎಷ್ಟು ಬೆಳೆದರೇನು ? ದೇಹವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಸುಖಯಾಗಲಾರನು. ಅವನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವೇಳೆ ದೈಹಿಕ ನ್ಯೂನತೆಯು ಒಡೆದು ಕಂಡುಬರದಿದ್ದರೂ ಅವನ ಸಂತತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಾರದಿರದು. ನಾವೀಗ ದೇಹವನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ದುರ್ಲಕ್ಷಿಸುವೆವೋ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನಮ್ಮಮಕ್ಕಳು ಅಶಕ್ತರೋ, ಅಂಗಹೀನರೋ, ಕುರುಸಿಗಳೋ ಆಗುವದು ಖಂಡಿತ. ವಂಡಿತನೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದವನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರೂ ಅವರು ದುರ್ದೈವಿಗಳೇ ಸರಿ. ನಾವು ಬಹು ಕಾಲದಿಂದ ಈ ಬಗೆಯ ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಾದವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತ ಬಂದುದರಿಂದ, ಮತ್ತು ಈಗಲಾದರೂ ಬುದ್ಧಿವಾದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಹತ್ವಕೊಡುತ್ತಿರುವದರಿಂದ ನಿರಾಶೆಯ, ನೋಮಾರಿತನದ, ಉದಾಶೀನತೆಯ ವಾತಾವರಣವೇ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಮಾನವ ಜಾತಿಗೆ ಆದರ್ಶವ್ರಾಯವಾದ ದೈಹಿಕಗುಣಪೂರ್ಣವಾದ ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಅವರೂವ. ಇದು ಅತ್ಯಂತ ದುಃಖದ, ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿತನದ ಮಾತಲ್ಲವೆ? ದೈಹಿಕ ಸಂವತ್ಸು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಾನಸಿಕ ಸಂವತ್ಸಿನ ಅನುಭೋಗದ ಸವಿಯನ್ನಾದರೂ ಸವಿಯುವದಂತು? ಅಂಥವರು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮಾನಸಿಕ ಸುಖಕ್ಕೆ ಎರವಾಗುವರು.

ಏಕೆಂದರೆ ದೇಹಬಲವನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸುವ ಅಧ್ಯಾತ್ಮವು ಮನೋಬಲವನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸುವದು; ದೈಹಿಕ ಮಾನಸಿಕ ಬಲಗಳೆರಡೂ ಪರಸ್ಪರಾವಲಂಬಿ ಯಾಗಿರುವವು.

ನಾವು ನಿನಗಾದ ಕಟ್ಟಳೆಯನ್ನು ಮುರಿದು, ಅದರ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ; ಅರಕ್ತರೂ ವ್ಯಂಗರೂ ನಿಶ್ಲೇಷರೂ ಬಡಕರೂ ಆಗಿ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಮಾನವ ವರ್ಗವು ಕ್ಷಯರೋಗಗ್ರಸ್ತವಾ ಗುತ್ತಿದೆ. ದೈಹಿಕ ವ್ಯಥೆಯು ಹೆಚ್ಚಿದಾಗ--ಅದೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲಮಾತ್ರ- ನಾವು ಮಾಡಿದ್ದು ತಪ್ಪೆಂದು ಮರಗುತ್ತೇವೆ ಅಲ್ಪಾವಧಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಸೋಂಪುಮೋಂಪನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸುವ ಪ್ಲೇಗು-ಕಾಲರಾ ಮುಂತಾದವು ಬಂದಾಗ ಚುಚ್ಚುವುದು ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಂದ ದೇಹವನ್ನುಳಿಸಲು ಧಡಪಡಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ದೇಹವು ಜೀರ್ಣ (cronic) ರೋಗಗಳಿಂದ ಹುಳಿತಿರುವವರಿಂದ ಅದು ಬದುಕಿದ್ದರೂ ಸತ್ತಂತೆಯೇ ಸರಿ. ಇತ್ಯರ್ಥ ವೇನಂದರೆ, ನಾವು ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವೆವೆಂದು ತೋರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ನಂಜು ಗೂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಬಗೆಯ ಶೋಚನೀಯ ಸ್ಥಿತಿಯು ಗಂಡಸರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೆಂಗಸರಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ; ಆದರೂ ಮುಂದಿನ ಮಾನವ ಪೀಳಿಗೆಯೇ ಇದರ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುವದು. ಸುಖಮಯವಾದ ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯವು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು, ದುಃಖಮಯ ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯಕ್ಕಿಂತ ತೇಜಸ್ವಿಯಾದ ಅಲ್ಪಾಯುಷ್ಯವು ಲೇಸು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಕೂಡಲೇ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಬಹಿಷ್ಕಾರವೆಂಬ ಐಹಿಕಶಿಕ್ಷೆ, ನರಕವಾಸವೆಂಬ ಪಾರಲೌಕಿಕ ಶಿಕ್ಷೆ ಇವುಗಳ ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಧರ್ಮವು ನಮ್ಮ ಸತ್ವವನ್ನೆಲ್ಲ ಹಿಂಡಿ ತೆಗೆದಿದೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ತ್ಯಾಗ, ಕಷ್ಟ ಸಹಿಷ್ಣುತೆ, ಶ್ರದ್ಧೆ (ಅಂಧಾನು ಕರಣ) ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಉಪದೇಶದಿಂದ ಜೀವವನ್ನು ವಾರುಷಹೀನವನ್ನಾಗಿ, ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ದುಃಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವದೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆಯೆಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಬೇರೂರಿಸಿದೆ. ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನಂತೂ ಈ ಭಾವನೆಯ ಬಲ

ಯಲ್ಲಿ ಬಲವಾಗಿ ಬಿಗಿದು ಬದುಕಿದ ಹೆಣವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ. ಅವಳು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಲಿಯಬಾರದು, ಸಾಹಸ ಮಾಡಬಾರದು, ಸ್ವಾವಲಂಬಿ ಯಾಗಬಾರದು, ತನ್ನ ನೀತಿಯನ್ನು ತಾನೇ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗದು, ಅವಳು ನೆಗಕೂಡದು, ಅವಳು ವಿಲಾಸಿಯಾಗಿರುವದಂತೂ ಶುದ್ಧ ತಪ್ಪು, ಅದು ಅವಳ ಅಧೋಗತಿಯ ಮಾರ್ಗವು! ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇಂಥ ಈ ಶೋಚ ನೀಯ ಸ್ಥಿತಿಗಿಂತ ಅವಳಿಗೆ ಅಧೋಗತಿಯು ಬೇರೊಂದುಂಟು ? ಆದರೆ ಪ್ರಕೃತಿ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಯಾವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಧರ್ಮವೇ ಆಗಲಿ, ಮಾನವನನ್ನು ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಹತ್ತಿಕ್ಕಿಡಬಲ್ಲದು? ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ದಿನ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಈ ಧರ್ಮದ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವದು ಮಾನವ ನಲ್ಲಿಯ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಸ್ವಾಭಿಮಾನವೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಲಾಲಸೆಯೂ ಒಮ್ಮಿಲ್ಲೊಮ್ಮೆ ಚೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವು. ಪ್ರಕೃತಿ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೆ ಯಾದಂಥ ಒಂದು ಹೊಸ ಧರ್ಮವು ಹುಟ್ಟಿ, ಮಾನವನ ದೈಹಿಕ ಮಾನ ಸಿಕ ಉನ್ನತಿಗಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿದ್ದು, ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ, ಸ್ವಾವಲಂಬನ ವಾರುಷ ಮತ್ತು ಜೀವನ ಸೌಖ್ಯ ಎಂದರೆ ಆರೋಗ್ಯ ಇವುಗಳನ್ನು ಉಪದೇಶಿ ಸುವದು; ಮತ್ತು ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಗೆಲ್ಲುವದು.

ಜನಾಂಗದ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೂ ಸುಖಕ್ಕೂ ತಂದೆಯ ಆರೋಗ್ಯ--ಬಲ ಗಳು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿರುವಷ್ಟೇ ತಾಯಿಯ ಆರೋಗ್ಯ--ಬಲಗಳೂ ಅಗತ್ಯವಾಗಿವೆ. ಗಂಡಸು ಕಸುವುಳ್ಳ ಜಟ್ಟಿಯಾಗಿರಬೇಕು, ಹೆಂಗಸು ಸುಕುಮಾರಿ ಗೊಂಬೆಯಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಬಗೆಯುವದು-ಬಯಸುವದು ತೀರ ಮೂರ್ಖತನವೇ ಸರಿ. ಅದರಂತೆ ಅವಳಿಗೆ ಮಾನಸಿಕ ದೌರ್ಬಲ್ಯ ವನ್ನು ವಿಧಿಸುವದಾದರೂ- ಇಂದ್ರಿಯ ಸೌಖ್ಯಗಳನ್ನು ಉತ್ಕಟವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸುವದು. ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ವಿಷಯಗಳ ವಿಶೇಷ ಭೌತಿಕ ವಿಷಯ ಗಳ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುವದು ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ಕಟ್ಟು ಹಾಕುವದಾದರೂ- ಮೂರ್ಖತನವು. ಈ ತೆರನಾದ ಬಂಧನಗಳಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಯ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವು ವಿಶಾಲವಾದ ಅದ್ಭುತವಾದ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜನದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮರ್ಯಾದಿತವಾಗಿ, ಅವಳ ಸ್ವಭಾವವೇ ಆರೋ

ಗೃಹಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಶಕ್ತಿಗೆ ವಿಪರೀತವಾದದ್ದಾಗಿದೆ; ಹೇಡಿಯಾಗಿದೆ, ಅನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿದೆ; ಉನ್ಮಾದಕ (hysterical)

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ನೀತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನು ಮನುಷ್ಯನ ಹಾಗೂ ಮಿಕ್ಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮನಸುಗಳು ತೀರ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುವವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವನು. ಇದು ಶುದ್ಧ ತಪ್ಪು. ಈ ಬಗೆಯ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಕಟ್ಟುವಷ್ಟು, ವಿವಿಧ ತೆರನಾದ ಮನಸುಗಳ ತುಲನಾತ್ಮಕ ಅಭ್ಯಾಸವೇ ಆಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಈ ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ ಹಾಕಿದ ನೈತಿಕ ನಿರ್ಬಂಧಗಳು ವರಿಣಾಮವಾದಲ್ಲಿ ಹಿತಕಾರಿಯಾಗಲಾರವು. ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಒಡೆದು ಕಾಣುವ ಆಹಾರ ನಿದ್ರಾದಿಗಳ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಹಸಿವೆಂಬ ಪ್ರಕೃತಿ ಧರ್ಮವು; ದೇಹಕ್ಕೆ ಆಹಾರದ ಅಗತ್ಯವುಂಟೆಂಬುದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನವು. ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಾದಿಗಳು ಇದನ್ನು ಇಂದ್ರಿಯ ಚಾಪಲ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯುವರು. ಹಸಿವೆಯವನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೆಂಗಸರ ಹಸಿವೆಯನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುವರು. ಇದರಂತೆ ಎಲ್ಲ ಇಂದ್ರಿಯ ಸುಖಗಳಿಗೂ ಇವರು ತಡೆಹಾಕುತ್ತಿರುವರು. ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ತೀವ್ರತೆಗಳು ದೈಹಿಕ ಮಾನಸಿಕ ಸುಖ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಅಗತ್ಯವಾದ ದೊಡ್ಡ ಗುಣಗಳೆಂದು ಅವರು ಮನ್ನಿಸುವದಿಲ್ಲ, ಅವನ್ನು ವಶಪಟ್ಟಿಗಳೆಂದು ಹೀಗೆಳೆಯುವರು. ಇದು ಶುದ್ಧ ತಪ್ಪು. ಅವು ಅಭಿಮಾನಾನ್ವದವಾದ ಸದ್ಗುಣಗಳಾಗಿರುವವು ಒಳ್ಳೇ ಹಸಿವೆಯಿಲ್ಲದ ಗಂಡಸಾಗಲಿ, ಹೆಂಗಸಾಗಲಿ ನಿಂದ್ಯರು ಮತ್ತು ವಾಪಿಗಳು.

ಸಮ್ಮಿಲ್ಲರ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮದ ಕಾಮಣಿಯಾಗಿದೆ; ಅದಕ್ಕೇ ನಮಗೆ ತನ್ನದಾಗಿದ್ದ ವ್ರವಂಚವೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುವದಿಲ್ಲ. ಸುಕುಮಾರಿತೆ, ಘರಾಡವ, ವಿನಯ, ಒಯ್ಯಾರ ಇವು ನಿಜವಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸೌಂದರ್ಯದ ಲಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲ. ಸೌಂದರ್ಯದ ವಿಕಾಸವು ನಿಜವಾಗಿ ಆರೋಗ್ಯ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇವುಗಳನ್ನವಲಂಬಿಸಿರುವದು. ಗಂಡಸು ಗಡ್ಡ ಮೀಸೆಗಳನ್ನು ಬೋಳಿಸುವದು ಪ್ರಕೃತಿಧರ್ಮಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುವದು. ಮುಖದ ಮೇಲಿನ ಕೂದಲುಗಳು ಗಂಡಸಿನ ಸೌಂದರ್ಯ ವಿಶೇಷವಾಗಿರುವವು. ಅವು ಅವನ ಪೌರುಷವನ್ನೂ ಘನತೆಯನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿರುವವು. ಅವು ಅವನ ಹರಯದ

ಕುರುಹುಗಳು; ಗಡ್ಡವು 'ಇವನು ಹುಡುಗನಲ್ಲ, ಪ್ರಜೋತ್ಪಾದನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರಿಪಕ್ವನಾಗಿರುವನು' ಎಂದು ತೋರಿಸುವದು. ಗಡ್ಡವಿಾಸೆಗಳನ್ನು ಬೋಳಿಸುವದರಿಂದ ಅವನ ಮುಖವು ಮೇಲೆ ಹೆಣ್ಣುಕಳೆ ಸುರಿಯುವದು; ಅದರಿಂದ ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸದಿಂದುಂಟಾಗತಕ್ಕ ಆಕರ್ಷಣವು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವದು; ಹೆಚ್ಚಾಗತಕ್ಕ ಕಾಮವಾಸನೆ ಕುಗ್ಗುವದು. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಪೌರುಷವೂ ಉತ್ಸಾಹವೂ ಮೊಂಡಾಗಿರುವದು.

ಶಂತನು-ಸತ್ಯವತಿ

ಈ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಈಗಿನ ಕಾಲದ ಸೌಂದರ್ಯದ ಕಲ್ಪಕ ವಿಧಾನಗಳು ಕಾಣಲಾರವು.

ಲೈಂಗಿಕ ಧರ್ಮ

ಜನನ ಮತ್ತು ವೃದ್ಧಿ

ನಾವು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ವಿಚಾರಿಸಬೇಕಾದ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯಗಳೆಂದರೆ ಜನನೇಂದ್ರಿಯ ಧರ್ಮ, ಮತ್ತು ಸ್ವರೂಪ, ಅವುಗಳ ಬೇನೆಗಳು, ಬಡತನದ ಹಾಗೂ ಅತಿಶ್ರಮದ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳು. ಆದರೆ ದುರ್ದೈವದ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ ಈ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ದುರ್ಲಕ್ಷ್ಯವಾದಷ್ಟು ಯಾವುಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಆಗಿಲ್ಲ; ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಜ್ಞಾನವು ಆವರಿಸಿದಷ್ಟು ಯಾವುಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಆವರಿಸಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ, ಮನುಷ್ಯನ ಹಿತಾಹಿತಗಳೊಡನೆ ಇವುಗಳೆಷ್ಟು ನಿಕಟವಾಗಿ ಆಳವಾಗಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯ ಬೇರೊಂದಿರುವದಿಲ್ಲ. ಈ ಲೈಂಗಿಕ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮನ್ನಾವರಿಸಿದ ಅಜ್ಞಾನ, ಗೌಪ್ಯ, ನಾಚಿಕೆ ಇವುಗಳಿಂದ ನಮ್ಮಿಡೀ ನೈತಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ತತ್ವಜ್ಞಾನದ ಬೇರಿಗೇ ಹುಳಿಹತ್ತಿದಂತಾಗಿದೆ; ಇದರಿಂದ ಮಾನವಪ್ರಗತಿಯೇ ಕುಗ್ಗುತ್ತಲಿದೆ. ಜನಾಂಗವಿಷಯಕ ಧರ್ಮಕರ್ಮಾದಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿರಸ್ಕಾರ ನಾಚಿಕೆಯ ಭಾವನೆಗಳು ಮನುಷ್ಯನ ಘನತೆಗೂ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಪೂರ್ಣತ್ವಕ್ಕೂ ಕುಂದುತರುವವು.

ಪ್ರಕೃತಿಯು ತನ್ನಕಾರ್ಯದ ಹಾಗೂ ಕಟ್ಟಳೆಗಳ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವದು. ಗೌಪ್ಯವಾದ ಅಧವಾ ನಾಚಿಕೊಳ್ಳುವಂಥ ವಿಷಯವು ಯಾವದೂ ಇಲ್ಲ. ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳ ವಿಷಯಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವವೆಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ನಾವು ತ್ಯಜಿಸಲೇ ಬೇಕು. ಕಣ್ಣು, ಮೂಗು, ಬಾಯಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ವಿಷಯವನ್ನು ಅರಿತು ಕೊಂಡ

ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳ ವಿಷಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ, ಶರೀರಗುಣಧರ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಜ್ಞಾನವು ಪೂರ್ಣವಾಗಲಾರದು; ಮತ್ತು ಆಜ್ಞಾನದಿಂದ ನಮ್ಮ ಹಿತವೂ ಸಾಧಿಸದು. 'ಬಾಹ್ಯಚಟಗಳಂತೆ ಜನನ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಾದರೂ ಒಂದು ಚಟ, ಅದನ್ನು ತಡೆಯುವದರಿಂದ ಏನೂ ಅವಾಯವಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಪುರಾಣ ಮತವಾದಿಗಳ ಕಲ್ಪನೆ. ಆದರೆ ವ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಜನ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ತಾಯಿತಂದೆಗಳಿಂದ ಜನನ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಬೀಜಾರೋವಣೆ ಯಾಗಿರುತ್ತದೆ; ಮುಂದೆ ಅದು ಪ್ರಬಲ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆದು ತನ್ನ ತದ್ರೂಪವಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುವದು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ, ಪ್ರಾಣಿ ವರ್ಗವು ನಷ್ಟವಾಗಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಜೀವಿತವೂ ಜನನ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೂ ವಿರುದ್ಧ ಗುಣಧರ್ಮದವಾಗಿವೆ. ಜೀವಿತವು ಕ್ಷಯಹೊಂದುತ್ತದೆ, ಜನನ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ಅನ್ಯರಲ್ಲಿ ಆಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಅಮರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಾನವೇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ವಸಂತಋತುವಿನಲ್ಲಿ ಜನನ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುವದು. ಆಗ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪುಂಭೀಜಾಣುಗಳು ವಿಫಲವಾಗಿರುವವು. ಇತರ ರುತುಗಳೊಳಗೆ ಅವು ಬಾಡಿ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯವಾಗಿರುವವು. ಸ್ತ್ರೀಭೀಜಾಣುಗಳು ಪರಿವಕ್ಷ್ಯವಾದಾಗ ಪ್ರಜನನಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥವಾಗುವವು; ಆವಾಗ ಬೆದೆ ಬರುವದು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರನೇ ಆ ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಗಂಡನ್ನು ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಬರಗೊಡುವವು. ಮಾನವ ಜಾತಿಯ ಹೆಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟಾದ ಮೇಲೆ ಜನನ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ತೀವ್ರವಾಗುವದು. ಆದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಕೇವಲ ವಸಂತಋತುವಿನಲ್ಲಿ ಸಂಭೋಗವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬಲ್ಲಕೆಂಬ ವಿಶಿಷ್ಟ ನಿರ್ಬಂಧವಿರುವದಿಲ್ಲ. ಈ ಸೌಖ್ಯವನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸುವ ವರದಾನವನ್ನು ವಿನೇಕ ಆತ್ಮಸಂಯಮನಾದಿ ಗುಣಗಳುಳ್ಳ ಮಾನವನಿಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಕೆವಟ್ಟಿರುವದು.

ಪ್ರಜನನ ಶಕ್ತಿಯು ಗಂಡಸಿಗಿಂತ ಹೆಂಗಸಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಬೇಗನೆ ಕುಗ್ಗುವದು. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ೪೫-೫೦ ವರ್ಷಗಳ ವಯಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಅವಳ ಅಂಡೋತ್ಪತ್ತಿಯು ಬಹುಶಃ ಕೊನೆಗಾಣುವದು. ಆದರೆ ಅವಳ ಕಾಮೇಚ್ಛೆಯಾಗಲಿ ಬತ್ತಿಹೋಗುವದಿಲ್ಲ. ಗಂಡಸಿನ ಹಡೆಯುವ ಶಕ್ತಿಯು

ಹೆಚ್ಚು ಆಯುಷ್ಯಂತವಾದದ್ದು; ಅವನ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಸರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ತೀರ ಮುಪ್ಪಾಗುವ ವರೆಗೂ ಇರುವದು. ಮುಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ರತಿಕ್ರೀಡಾಸಕ್ತಿಯು ತೀವ್ರವಾಗಿರುವವನನ್ನು ಜನರು ಹೀಯಾಳಿಸುತ್ತಿರುವರು; ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅದು ಆ ಮುದುಕನ ಜೀವನವು ಅತ್ಯಂತ ಆರೋಗ್ಯ ಸಂಪನ್ನವಾದುದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಪ್ರಮಾಣವಾಗಿರುವದು. ಆಶಕ್ತಿ, ಆ ಇಚ್ಛೆ ಅಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕುಗ್ಗುವದು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಕುಂದು. ಅವು ಬಹುಕಾಲ ಬಾಳಿದಷ್ಟು ಮನುಷ್ಯನ ಘನತೆ ಹೆಚ್ಚುವದು.

ಇತ್ತಿತ್ತಲಿನ ಅಂಗವಿಜ್ಞೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು (anatomists) ಅಂಗೀಕರಿಸಿರುವ ತತ್ವದ ಮೇರೆಗೆ ಮನುಷ್ಯನು ಅರ್ಧನಾರೀ ನಟೀಶ್ವರನಾಗಿರುವನು; ಎಂದರೆ ಗಂಡು-ಹೆಣ್ಣು ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳೆರಡೂ ಉಳ್ಳವ್ರಾಣಿ. ಗಂಡಸಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ವಿಕಾಸಹೊಂದಿರುವವು, ಹೆಂಗಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಕಾಸಹೊಂದದೆ ಉಳಿಯುವವು. ಹೆಂಗಸಿನ ಯೋನಿ ಯೊಳಗಿನ ಮಕರಧ್ವಜವು ಅವಳ ಬೆಳಿಗೆ ಹೊಂದದ ಶಿಶ್ನವಾಗಿದೆ! ಅದರಂತೆ ಗಂಡಸಿನಲ್ಲಿಯೂ.. ... (prostate) ಗ್ರಂಥಿಯೊಳಗಿನ (Sinuo Poculario) (.....) ಎಂಬ ಪೊಳ್ಳು ಅವನ ಗರ್ಭಕೋಶವು! ಹೀಗೆ ಮೂಲತಃ ಗಂಡು-ಹೆಣ್ಣು ಅಭಿನ್ನವಾಗಿರುವವು. ಸೃಷ್ಟಿಯ ವಿಕಾಸ ಕ್ರಮವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಇವೆರಡೂ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬೇರ್ಪಟ್ಟಿರುವವಾದರೂ ವಿಚಾರ-ಬುದ್ಧಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಕೀಳೆಂದು ಬಗೆದು ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಗಂಡಿನ ದಾಸ್ಯದಲ್ಲಿಡುವದಾಗಲಿ, ಗಂಡು-ಹೆಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಧರ್ಮಕರ್ಮಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸುವದಾಗಲಿ ಶುದ್ಧ ತಪ್ಪಾಗಿರುವದು.

ಮಾನವ ಜಾತಿಯೆಂದರೆ ತೀರ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ವಿವಿಧ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಒಂದು ಗುಂಪಲ್ಲ; ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಸತ್ವಗಳ ಮಿಶ್ರಣದಿಂದ ಪ್ರಜೋತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕುಟುಂಬ. ಮದುವೆಯ ಮೂಲಕ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಒಂದಾಗುತ್ತಿರುವದರಿಂದ, ಪ್ರಜಾ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಮೊದಲಿಬ್ಬರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿರುವದರಿಂದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ತತ್ವತಃ ಒಂದೇ ಆಗಿರುವೆವು. ಮತ್ತು ಮರಣದಿಂದ ನಮ್ಮ ದೃಶ್ಯಾಂಗಗಳು ಇಲ್ಲದಂತಾದರೂ ಮಕ್ಕಳ

ರೂಪದಿಂದ ನನ್ನ ಕೆಲವೊಂದು ಅಂಶವು, ಅದೃಶ್ಯ ಶಕ್ತಿಯು ಜೀವಂತವಾಗಿ ಉಳಿಯುವದರಿಂದ ಒಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ನಾವು ಅನುರಂಜಿತರಾಗಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚನೀಚ ಭೇದಭಾವವನ್ನಿಡದೆ ವ್ಯವಹರಿಸಿದರೆ ಮಾನವ ಕುಟುಂಬವು ಸುಖಿಯಾಗುವದು.

ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಸತ್ಪ್ರಸಾರಗಳ ಮಿಶ್ರಣದಿಂದ ಮಕ್ಕಳಾಗುವದರಿಂದ ಅವು ಇಬ್ಬರ ಗುಣದೋಷಗಳ ಪ್ರತೀಕವಾಗುವವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಬ್ಬರು ಪವಿತ್ರರು ಒಬ್ಬರು ಅವಿವಿತ್ರರು ಆಗಿದ್ದರೆ ಮಕ್ಕಳು ಪವಿತ್ರರಾಗಲಾರರು. ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರಿಬ್ಬರ ಸರಿಸಮಾನವಾದ ವಿಕಾಸವೇ ಮಕ್ಕಳ ವಿಕಾಸವು ; ಇಬ್ಬರ ಪರಿವೃಣತೆಯೇ ಮಕ್ಕಳ ಪರಿವೃಣತೆ. ಮಕ್ಕಳ ವಿಕಾಸವೇ ರಾಷ್ಟ್ರದ ವಿಕಾಸವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೆಂಗಸಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಾಶಂಕವೃತ್ತಿ, ಹೇಯಕಲ್ಪನೆ, ಅದರಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ದಾಸ್ಯಬಂಧನ, ಅವಳ ಪರಾವಲಂಬನೆ ಇವುಗಳು ಸಮಂಜಸ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಹಗೆಗಳಾಗಿವೆ. ಮಾನವ ಜಾತಿಯ ಸತ್ಪ್ರಸಾರಕ್ಕೆ ಅಧವಾ ಅಸುಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಬೇನೆಗಳು, ವಿಶೇಷತಃ ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಬೇನೆಗಳು ಕೆಲವೊಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಲೋಪದೋಷಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿರುವವು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ವೈದ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರವೂ ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರವೂ ರೋಗದ ಆಮೂಲವನ್ನೇ ಕಿತ್ತುಹಾಕಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಅನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ನೋರಗುವವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಪೌಷ್ಟಿಕ ಔಷಧದಂತೆ ಬಾಹ್ಯೋಪಚಾರಗಳು ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವವು.

ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳ ರೋಗಗಳು

ಹರೆಯ ಬಂದ ಬಳಿಕ ಗಂಡಸಿಗಾಗಲಿ ಹೆಂಗಸಿಗಾಗಲಿ ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಬೇನೆಗಳು ಬರುವ ಸಂಭವವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವದು. ಹರೆಯದೊಳಗಿನ ಮೊದಲಿನ ವರುಷರಡು ವರುಷಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮುಂದಿನ ಕಾಲವು ಬಹಳ ಘಾತಕವಾಗಿರುವದು ಈಗಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಘಾತಕವೆಂದರೆ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತರುಣರು ಸತ್ತೇಹೋಗುವರೆಂದಲ್ಲ; ಅವರ ದೇಹವು ಬೇನೆಗಳ ತವರುಮನೆಯಾಗುವದು. ಮನುಷ್ಯನ ಸುಖದುಃಖಗಳಿಗೆ ಕಾರಣಗಳಾದ ಪ್ರಬಲ ಶಕ್ತಿಗಳಾದ ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳು

ಹರೆಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭವಿಸುವವು. ಅವುಗಳ ವಿಸಯದಲ್ಲಿ ತರುಣರು ಶೋಚನೀಯವಾದ ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿರುವದರಿಂದ ಹೇಯ ಭಾವನೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿರುವದರಿಂದ ದುಃಖಕ್ಕೀಡಾಗುತ್ತಿರುವರು, ಮತ್ತು ಭಾವೀಮಾನವ ಪ್ರವಂಚವನ್ನು ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಗುರಿಮಾಡುತ್ತಿರುವರು.

ಹರೆಯದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಎಂದರೆ ೧೫—೧೬ ನೆಯ ವರ್ಷದ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವೀರ್ಯೋತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿ ಕಾಮವಿಕಾರಗಳು ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ. ಭಿನ್ನಲಿಂಗ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೊಳಗೆ ವರಸ್ಪರ್ಶಕರ್ಷಣೆಗೆ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ ಇದಕ್ಕೆ ನಾವು ವಿಕಾರವೆಂದೂ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿಸುವದು ವಿಕಾರವಶತೆಯೆಂದೂ ತಿಳಿಯುತ್ತೇವೆ, ಆ ವಿಕಾರವು ವಾಶವೀಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೆಂದು ಹತ್ತಿಕ್ಕಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇವೆ, ಇದರಿಂದ ತರುಣನ ಇಡೀ ದೇಹವೇ ಅಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿ ಬೇನೆಗೆ ತುತ್ತಾಗುವ ಸಂಭವವಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಮಿತ್ರಭಾವನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿ ಮನರಂಜನೆಯ ಅಟವಾಟಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ ಆ ಆಕರ್ಷಣೆಯ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಬ್ಬರೂ ವರಸ್ಪರ ಗುಣಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು ಆ ಆಕರ್ಷಣೆಯನ್ನು ಪ್ರೇಮೀಕರಿಸಿ ಸಮರಸವಾದ ಭಾವೀದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನಕ್ಕೆ ತಳಹದಿ ಹಾಕುವ ಕಾಲವೆಂದರೆ ಇದೇ. ಈ ತೆರನಾದ ಮಿಲನವಿಲ್ಲದೆ ಬರೀ ಗುಣಾವಗುಣಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಆ ಸುಖದ ಸರಿಯಾದ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವದು ತಪ್ಪು. ತರುಣರ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೂ ಸುಖಕ್ಕೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಕ್ಕೂ ಅಗತ್ಯವಾದ ವಿವಾಹ ಪೂರ್ವದ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷ ಸ್ನೇಹಕ್ಕೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆಸ್ಪವೇ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ನೀತೀವೇದಾಂತದ ತಪ್ಪು ಕುಕಲ್ಪನೆಗಳು ತರುಣರ ಮಾನಸಿಕ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ನಷ್ಟ ಮಾಡಿರುವದರಿಂದ ಅವರು ಆ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ಜೀವನವನ್ನು ಜೀವಿಸಲು ಅಸಮರ್ಥರಾಗಿರುವರು.

ಕಣ್ಣಿಗೆ ನೋಡುವದು, ಕಾಲಿಗೆ ನಡೆಯುವದು, ಬುದ್ಧಿಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಗುಣಧರ್ಮವಾಗಿರುವಂತೆ ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ವ್ರಜನವು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಗುಣಧರ್ಮವು. ಆ ಆ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಗುಣಧರ್ಮದ ಮೇರೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ

ತಕ್ಕಷ್ಟು ವ್ಯಾಯಾಮ ಕೊಡುವದರಿಂದ ಅವು ಸದೃಢವೂ ನೀರೋಗಿಯೂ ಆಗುವವು. ಅದರಂತೆ ಜನನಶಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಿದಾಗಿನಿಂದ ನಷ್ಟವಾಗುವವರೆಗೆ ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ; ಇದನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆದರೆ ಅವು ದುರ್ಬಲವಾಗುವವು. ಇಂಥ ಜನನೇಂದ್ರಿಯ ರೋಗಗಳು ವೈದ್ಯಾದಿಗಳು ವಿಧಿಸಬಹುದಾದ ಔಷಧ ವ್ಯಾಯಾಮಾದಿಗಳಿಂದಾಗಲಿ ಧರ್ಮ-ನೀತಿಸಿದರು ವಿಧಿಸುವ ವಿರಕ್ತಿ-ಅಧ್ಯಾತ್ಮಸಕ್ತಿಯಿಂದಾಗಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ಹೋಗುವದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಸಹಜವಾದ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷ ಆಕರ್ಷಣೆಗೆ ಸಮಾಜವು ದಾರಿ ಕೊಡದಿದ್ದರ ಪರಿಣಾಮವೆಂದರೆ ಆತ್ಮಘಾತಕವಾದ ಸ್ವಸಂಭೋಗ, ಮುಷ್ಟಿ ಮೈಥುನ ಮುಂತಾದವುಗಳು. ತರುಣ ತರುಣಿಯರಿಗೆ ಇದು ಸುಖದ ಆಭಾಸವೇ ಹೊರತು, ಸುಖವಲ್ಲ. ತನ್ನನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿದ ಅಥವಾ ತನ್ನಿಂದ ಆಕರ್ಷಿತವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮಿಲನದಿಂದಾಗುವ ಮನಸ್ತೃಪ್ತಿಯಾಗಲಿ ಪ್ರೇಮವಾಗಲಿ ಇಲ್ಲದಲ್ಲಿ ಸುಖ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರಬೇಕು? ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷ ಸಂಭೋಗದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಕಾಮೋದ್ರೇಕವು ನಿಜವಾದುದೂ ತೀವ್ರವಾದುದೂ ಇದ್ದಷ್ಟು ಮನಸ್ಸಿಗೂ ದೇಹಕ್ಕೂ ಉತ್ಸಾಹವಿರುವದು. ಮನುಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಆ ತೃಪ್ತಿಯು ಸುಪರಿಣಾಮವಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿಯ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೇಮವು ಉತ್ಕಟವೂ ಸೈಜವೂ ಇರಬೇಕು ಭಯ ಸಂಶಯಗಳಿರಬಾರದು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೆಣ್ಣು ಉದಾಶೀನವಾಗಿರಬಾರದು. ವ್ಯಾಪಾರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಸ್ವಾರ್ಥದಿಂದ, ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಪ್ರೇರಿತವಾದ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಸೌಖ್ಯವು ಸಿಗಲಾರದು.

ಈ ತೆರನಾದ ಆರೋಗ್ಯದಾಯಕವಾದ ಸಂಭೋಗಶಾಸ್ತ್ರದ ಕಟ್ಟಳೆಗಳಾವವು, ಅವುಗಳ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಅಥವಾ ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮೇಲೆ ಯಾವ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳಾಗುವವು, ಎಂಬದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವಾ. ಈ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮದ ಫಲಗಳಾದ ರೋಗಗಳಿಗೂ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಅನಾಚಾರಗಳಿಂದುಂಟಾಗತಕ್ಕ ಜನನೇಂದ್ರಿಯ ಬೇನೆಗಳಿಗೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವುಂಟು. ಎಲ್ಲಾತರದ ಜನನೇಂದ್ರಿಯ ರೋಗಗಳು ಅಶ್ಲೀಲ

ನೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ದುರ್ಲಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಬಹಳ ನಷ್ಟವೊದಗಿದೆ. ಆರೋಗ್ಯದ ನಿಯಮಗಳ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಬರುವ ಬೇನೆಗಳು ಸಾಂಸರ್ಗಿಕ ವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ; ಅನಾಚಾರದ ಮೂಲಕ ಬರುವ ಬೇನೆಗಳು ಸಾಂಸರ್ಗಿಕ ವಾಗಿ ಹಬ್ಬುತ್ತಿರುವವು.

ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯೆಯ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮ

ಯಾವಾಗಲೂ ನಮ್ಮ ವಾಸನೆಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ವಿಕಾರಗಳನ್ನು ಸಂಯಮಿಸುವದೇ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವೆಂದೂ ವವಿತ್ರವಾದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದೂ ತಿಳಿಯುವದು ಮೂರ್ಖತನವೇ ಸರಿ. ಆತ್ಮಸಂಯಮ ನವು ಸದಾಕಾಲವೂ ಸದ್ಗುಣವಾಗಬಾರದು, ಎಷ್ಟೋಸಲ ಅದು ದುರ್ಗು ಣವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವದು. ದೇಹದಲ್ಲಿಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಇಂದ್ರಿಯವೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ವಿಕಾರವೂ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಉಪ ಯೋಗದಿಂದಲೇ ತೃಪ್ತವಾಗಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಕೃತಿಯು ವಿಧಿಸಿರುವದು ಈ ಮೇರೆಗೆ ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯೆಯೆಂಬುದು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ದುರ್ಗುಣ ವಾಗಿಯೇ ಪರಿಣಮಿಸತೊಡಗಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯೆಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಘೋರ ವಾವಕೃತ್ಯಗಳು ನಡೆಯತೊಡಗಿವೆ. ತರುಣರು ಬಹುದಿವಸ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳಾಗಿ ಇರಬಾರರೆಂದು ಹೇಳಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನೀತಿವಂತರು (?) ಒಮ್ಮೆಲೆ ಕೋಪ ತಾಳುವದಾಂಟು. ಆದರೆ ನೀತಿವಂತರೇನು ಬಲ್ಲರು ! ವಾವ ! ಆ ತರುಣರು ಅತ್ಯಪ್ತರೂ ಚಂಚಲಮನಸಿನವರೂ ಆಗಿ ಉತ್ಸಾ ಹವನ್ನೂ ಗಾಂಭೀರ್ಯವನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವರು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸೀಡ ಕಸ್ವಭಾವದವರಾಗುವರು. ಚಿಂತೆಯ ಫಲವಾಗಿ ಅಗ್ನಿಮಾಂದ್ಯದ ಮತ್ತ ದರ ಬಳಗದ ರೋಗಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವರು. ತಾವು ಮಾಡಬಯ ಸುವ ಅಭ್ಯಾಸಾದಿಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಲಾರದೆ ಶಕ್ತಿಹೀನರಾಗಿ ಕೊರಗುತ್ತ ಹೋಗುವರು. ಏಕಾಂತ ಪ್ರಿಯರೂ ದುರಾಲೋಚನವರರೂ ಆಗಿ ಭಿನ್ನ ಲಿಂಗಗಳ ಸಹವಾಸದಿಂದ ದೂರರಲು ಯಶ್ವಿಸುವರು ಅಕಟ ! ಕಾಲ್ಪ ನಿಕ ನೈತಿಕ ಕಲ್ಪನೆಯ, ಸದಾಚರಣೆಯ-ಸುಪರಿಣಾಮವೆ ! ವಾವ, ಇದ ತರುಣರು ಇದರ ಕಾರಣವನ್ನರಿಯದೆ ಹಾಳಾಗುತ್ತಿರುವರಲ್ಲ !

ತರುಣರ ನಿರುಪಯೋಗಿಯಾದ ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳ ನಿರ್ಬಲತೆಯೇ ಈ ದುಃಖವರಂಪರಿಗೆ ಮೂಲವಾಗಿದೆ. ಆಗಾಗ್ಗೆ ಉಂಟಾಗುವ ಕಾಮೋದ್ರೇಕಗಳನ್ನು ತಡೆಸಲು ಆಸ್ಪದವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಶಿಶ್ನವು ನಿಸ್ಸತ್ತ್ವವಾಗುವದು, ಬತ್ತುವದು; ಅಂಡಗಳು ವೃದ್ಧವಾಗುವವು, ಅಥವಾ ಅಪವಾದವಾಗಿ ತೀರ ಬಾಡಿದಹೋಗುವವು. ಇಂದ್ರಿಯ ಶಕ್ತಿಯ ದ್ಯೋತಕಗಳಾದ ಕಾಮೋದ್ರೇಕಗಳು ಕ್ರಮಶಃ ನಷ್ಟವಾಗುವವು; ಮತ್ತು ಅನೈಚ್ಛಿಕವಾಗಿ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ವೀರ್ಯಸ್ಥಲನವಾಗುವ ಚಟವು ಅಂಟುವದು. ನಿರೋಗಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ಯಾವಾಗಾದರೊಮ್ಮೆ ಸ್ವಪ್ನಸ್ಥಲನವಾಗುವದುಂಟು; ಆದರೆ ಅದು ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಕೆಟ್ಟಪರಿಣಾಮವನ್ನಂಟುಮಾಡುವದಲ್ಲ, ಅದು ರೋಗದ ಲಕ್ಷಣವಲ್ಲ; ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ವಾಡಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದು ಅವುಗಳನ್ನು ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸುವ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವದು. ಆದರೆ ಆಸ್ಥಲನವು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಆಗುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅದರಿಂದ ದೌರ್ಬಲ್ಯವುಂಟಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅದು ರೋಗವು. ಯಾವಾಗಾದರೊಮ್ಮೆ ಆಗುವ ವೀರ್ಯಸ್ಥಲನಕ್ಕಾಗಿ ಬೆದರುವದಾಗಲಿ, ಬೆದರಿಸುವದಾಗಲಿ ತಪ್ಪು, ಇದೊಂದು ರೋಗವೆಂದು ತಿಳಿದು ತರುಣರು ಬಹುಶಃ ಅನೇಕ ಡಾಕ್ಟರರಿಗೆ ಮರೆಹೋಗುವುದುಂಟು. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ನೈಸರ್ಗಿಕವಾದ ರಾಮಬಾಣ ಉಪಚಾರವೆಂದರೆ ಸಂಭೋಗ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಹೇಳುವ ವೈಯಕ್ತಿಕವಿಲ್ಲದ ಡಾಕ್ಟರರು ಬೇರೆ ಉಪಚಾರಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವರು; ಅವುಗಳಿಂದ ತರುಣರಿಗೆ ಲಾಭಕ್ಕಿಂತ ಹಾನಿಯೇ ಹೆಚ್ಚಾಗುವದು.

ಸಂಭೋಗವು ಅನೀತಿಯೆಂದೂ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವೇ ಪರಮ ಧರ್ಮವೆಂದೂ ತಿಳಿದಿದ್ದರ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳಿಗೆ ಮಿತಸಂಭೋಗವೇ ನಿಜವಾದ ಮದ್ದು. ಮನಸ್ತಾಪಕರವಾದ ಸಂಗತಿಗಳಿಂದ ದೂರಿರುವದು, ಬಯಲು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಯಾಮ ಮಾಡುವದು, ಮನೋರಂಜನೆ, ಪ್ರಕೃತಿ ಧರ್ಮದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳ (ನಾವೀಗ ವಾಶವೀಯವೆಂದು ತಪ್ಪು ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳ) ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಪೂರೆಯಿಸುವ ಮಿಕ್ಕ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವದು ಈ ರೋಗ ನಿವಾರಣೆಗೆ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಉಪಚಾರಗಳಾಗಿವೆ. ಬೇನೆಯು ಅಷ್ಟು ಪ್ರಬಲವಾಗಿರದಿದ್ದರೆ, ಅನೈಸ

ಗರ್ಭ ಉಪಚಾರಗಳಿಂದ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಕೆಟ್ಟಿರದಿದ್ದರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮೇಲಿನ ಉವಾಯಗಳಿಂದ ಆರೋಗ್ಯವೂ ಸೌಖ್ಯವೂ ಬೇಗನೆ ಮರಳಿ ದೊರೆಯುವವು. ತಾರುಣ್ಯದ ಕುರುಹುಗಳಾದ ಶಾರೀರಿಕ ಉತ್ಸಾಹವೂ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವೂ ಪೌರುಷವೂ ಮತ್ತೆ ಲಭಿಸುವವು.

ಒಳ್ಳೇ ಕರೋರವಾದ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವನ್ನಾಚರಿಸುವವರೂ ಆರೋಗ್ಯ ಸಂಪನ್ನರೂ ಶಕ್ತಿಸಂಪನ್ನರೂ ಆಗಿರುವರೆಂದು ಕೆಲವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದ ಸುದೃಢವಾದವರು, ವಿಕಾರದ ಜೋರು ಕಡಿಮೆಯಿದ್ದವರು ಮೊದಲಾದ ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವದು. ಆದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದದ್ದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದು; ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುವ ನಿಯಮವು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗಲಾರದು. ನೈಸರ್ಗಿಕ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವು ಪ್ರತಿಯೇ ಬ್ಬನಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹರಯ ಬಂದಾಗಿನಿಂದ ಕೆಲಕಾಲ ಬಹಳ ಘಾತಕವಾದದ್ದು. ಏಕೆಂದರೆ ಜೀವನವು ನಾವೀನ್ಯವನ್ನು ವಡೆಯುತ್ತಿರುವದರಿಂದ ಕಾಮವಿಷಯಕ ಕಲ್ಪನಾತರಂಗಗಳು ಆಗ ಬಹು ತೀವ್ರವಾಗಿರುವವು, ಪ್ರಬಲವಾಗಿರುವವು, ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿರುವವು. ಹೆಚ್ಚೇಕೆ, ಆಯುಷ್ಯದ ಚರಿತ್ರೆಯ ಆಭಾಗವನ್ನು ಕಾಮುಕವ್ರಕರಣವೆಂದು ಹೆಸರಿಡಬಹುದು. ಮುಂದಿನ ಆಯುಷ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ದೇಹವು ಸಾಕಷ್ಟು ದಾರ್ಢ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವದರಿಂದ, ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಮುತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಮನಸ್ಸು ಶಾಂತವೂ ಸ್ಥಿರವೂ ಆಗಿರುವದರಿಂದ ಕರೋರ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದಿಂದ ಅಷ್ಟು ನಷ್ಟವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದಿಂದ ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ಬಗೆಯ ಹಾನಿಯು ತಟ್ಟೇ ತೀರುವದು. ಒಳ್ಳೆಯ ಮನೋಬಲ ಸಂಪನ್ನರು ಕೂಡ ಕಾಮದಹನದಿಂದ ಏನಿಲ್ಲೊಂದರೂ ಉದಾಶೀನರು ವಿಮನಸ್ಕರು ಆಗಿಯೇ ಆಗುವರು.

ನೈಸರ್ಗಿಕ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವನ್ನು ವಾಲಿಸುವವರ ಶಾರೀರಿಕ ನೈತಿಕ ಸ್ವಭಾವವು ಮಿತಸಂಭೋಗದಿಂದ ತೃಪ್ತರಾಗಿದ್ದವರಷ್ಟು ಉಚ್ಚ ಯೋಗ್ಯತೆಯದಾಗಲಾರದು. ಈ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಸತ್ಯ ತತ್ವವನ್ನು ಆರಿಯಲಾಗದಂತೆ ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹಳೆಯ ನೈತಿಕ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳು ಮುಸುಕಿ

ಬಿಟ್ಟಿವೆ. ಎಲ್ಲ ತರುಣಿಯರಿಗೂ ಸುಲಭಸಾಧ್ಯವಲ್ಲದ ವಿನಾಹಬದ್ಧ ದಾಂಪತ್ಯ ಸುಖದ ಹೊರತು, ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಸಂಭೋಗ ಸುಖವು ಲೇಯವಾದದ್ದೆಂದು ತಿಳುವಳಿಕೆಯಾಗಿರುವದು. ಇಂಥ ಸುಖವನ್ನು ಹೊಂದುವವರು, ಬಯಸುವವರು ಕೂಡ, ಅಧೋಗತಿಯನ್ನೈದುವವರು, ಕೆಟ್ಟ ಕೆಟ್ಟ ಬೇನೆಗಳಿಗೆ ಈಡಾಗುವರು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯು ಜನರಲ್ಲಿ ಮನೆಮಾಡಿರುವದು. ಇದರಿಂದ ತರುಣರು ಒಂದು ತೆರದ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುಬೀಳುವರು. ನೀತಿ ಧರ್ಮವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಪ್ರಕೃತಿದೇವಿಯ ಸಿಟ್ಟಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ಆಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕೋ? ಪ್ರಕೃತಿ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ವಿಡಂಬನೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕೋ? ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಗಾಂಗವನ್ನು ಅದರದರ ಗುಣಧರ್ಮಗಳಿಗನುಗುಣವಾದ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದರಿಂದಲೇ ಆರೋಗ್ಯವು, ಸುಖವು, ಉತ್ಸಾಹವು ಲಭಿಸುವದೆಂದು ಪ್ರಕೃತಿಧರ್ಮವು ವಿಧಿಸುವದು. ಅದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಆಚರಿಸಿದರೆ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಶಿಕ್ಷಿಸುವದು. ಲೈಂಗಿಕ ಪ್ರಕೃತಿ ಧರ್ಮದ ಸಲುವಾಗಿ-ಅದರ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ಮೀರಲಿಕ್ಕಾಗದ- ಪ್ರೇಮವಾಗಿ ನೀತಿಧರ್ಮವನ್ನು ಛಿಕ್ಕರಿಸಲು ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಸಂದಿಗ್ಧಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವ ತರುಣರು ಕದ್ದುಮುಚ್ಚಿ ಸಂಭೋಗ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಸಾಹಸವಟ್ಟು ಬೇನೆಗಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗುವರು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇಂಥ ಸೌಖ್ಯವು ಹೇಯವಾದದ್ದು. ಏಕೆಂದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಪ್ರೇಮವಿಲ್ಲ, ಆದರ ಗೌರವಗಳಿಲ್ಲ, ನ್ಯಾಯವಾದದ್ದೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಲ್ಲ, ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ವಾಸದ ಭಾವನೆ ಅಧೋಗತಿಯ ಭೀತಿ ಇರುತ್ತದೆ.

ಮಾನವ ಜಾತಿಯ ಹಿತವನ್ನು ಬಯಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ-ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ತರುಣನ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದರೆ, ಜನತೆಯ ಲೈಂಗಿಕ ವಿಷಯದ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಅದರ ಗೌರವವನ್ನು ಭಂಗಿಸುವದು; ಮತ್ತು ಆ ವಿಷಯವು ಅಸ್ಥಿರವೆಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕುವದು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಲೈಂಗಿಕ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈವರೆಗಿನ ಇದರ ದುರ್ಲಕ್ಷ್ಯದಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ತರುಣರು ನಷ್ಟಕ್ಕೀಡಾಗಿರುವರು, ಎಷ್ಟೋ ಮನೆತನ

ಗಳು ಹಾಳಾಗಿರುವವು ಇದರಲ್ಲಿಯ ಮೂಲ ತತ್ವವೆಂದರೆ ವ್ರತಿಯೊಂದು ಅವಯವಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ತಕ್ಕ ವ್ಯಾಯಾಮಕ್ಕೂ ಅವುಗಳ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ವಿಕಾರಗಳ ತೃಪ್ತಿಗೂ ನಮೂದದಲ್ಲಿ ಆದರಯುಕ್ತವಾದ ಆಸ್ಪದವು ದೊರೆಯಲೇಬೇಕು ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಕಾರವಶತೆಯ ಅತಿರೇಕವು ಘಾತಕವಿರುವಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ ಅತಿರೇಕವೂ ಘಾತಕವಾದದ್ದು. ಕಾಮತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೊಂದಿರುವವನು ತನ್ನ ಆಯುಷ್ಯವನ್ನು ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೂ ವಾಸನೆಯವಾಗಿಯೂ ಕಳೆಯುತ್ತಿರುವನೆಂದು ಹೇಳಲಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ಈ ಕೆರದ ಜೀವನಕ್ರಮದಿಂದ ತರುಣ ತರುಣಿಯರು ದುಃಖವನ್ನು ಅನುಭೋಗಿಸುತ್ತಿರುವರು, ವೇದ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವಂತೆಯೇ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿರುವದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಎದೆಯೊಡೆದು ನೀರಾಗುವದು.

ಅತಿರಕ್ತ ಕಾಮತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ನಷ್ಟವಾಗುವದಾದರೂ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಾತಿರೇಕದಿಂದಾಗಲಿ ಅಸ್ವಭಾವಿಕವಾದ ಸಂಭೋಗದ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದಾಗಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ನಷ್ಟಕ್ಕಿಂತ ಆ ನಷ್ಟವು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುವದು. ಏಕೆಂದರೆ ಸಂಭೋಗದ ಅತಿರೇಕಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ತಡೆಗಳಿರುವವು. ಸ್ವ ಸಂಭೋಗದಲ್ಲಿ ಅವಿರುವದಿಲ್ಲ. ಕಂಡು ಬಂದ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಮಾಸಕ್ತಿಗಿಂತಲೂ ಅಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಅದೂರದರ್ಶಿತ್ವದಿಂದ ಕಾಮಾತಿರೇಕವುಂಟಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಬೌದ್ಧಿಕ ಅತಿ ಶ್ರಮದಿಂದ ಆಗುವಷ್ಟು ಮತ್ತೇತರಿಂದಲೂ ಕಾಮಶಕ್ತಿಯು ದುರ್ಬಲವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಸಂಭೋಗಾತಿರೇಕವು ಕಾಮವಿಷಯಕವಾದ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ, ಸ್ತ್ರೀವುರುಷರು ಪರಸ್ಪರರನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದಿರುವದರಿಂದ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೆಂಗಸಿನ ನಾಚಿಕೆ ನಯ ಭಯಗಳಿಂದ ಆಗುತ್ತದೆ. ಹೆಂಗಸು ತನ್ನ ಸುಖ ದುಃಖವನ್ನಾಗಲಿ, ಕಾಮತೃಪ್ತಿಯ ವಿಷಯವನ್ನಾಗಲಿ, ಸುಖಾಸನವನ್ನು ಕುರಿತಾಗಲಿ ಮನಬಿಚ್ಚಿಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವದಿಲ್ಲ; ತಮಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡದಣಿವಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಎರಡನೆಯವರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಶಕ್ತಿವಿಾರಿ ಸಂಭೋಗಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತಿರುವಳು. ಇದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಕೆಡಕುಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ತರುಣ ತರುಣಿಯರನ್ನು ಹಿಂಡಿ ಹಿವ್ವಿಮಾಡುವಂಥ ಮುಷ್ಟಿಮೈಥು ನಾದಿ ದುಶ್ಚಟಗಳಿಗೂ ಕಾಮರೋಗಗಳಿಗೂ (Venereal diseases) ಸಂಭೋಗದ ಬಗೆಗಿದ್ದ ನಿಷ್ಕರವಾದ ನೈತಿಕ ಬಂಧನಗಳೇ ಕಾರಣವಾಗಿರುವವು. ಆ ಬಂಧನಗಳನ್ನು ಸಿಧಿಲಗೊಳಿಸಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಸಂಭೋಗದ ದಾರಿಯನ್ನು ತೆರೆದಿಟ್ಟವಿನಾ ಮಾನವಜಾತಿಯ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗುವದು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಗುಹ್ಯೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಬೇನೆಗಳು ಅಕ್ಷಮ್ಯವಾದ ನೈತಿಕ ಬಂಧನಗಳನ್ನು ಮುರಿದ ಪಾವದ ಫಲಗಳೆಂಬ ಭಾವನೆಯು—ಎಲ್ಲ ತಪ್ಪುಗಳೂ ನೈತಿಕ ಬಂಧನಗಳನ್ನು ಮುರಿಯುವದರಿಂದಲೇ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆಂಬದನ್ನು ಮರೆತು, ಮಿಕ್ಕ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಉಪಯೋಗ (ದುರುಪಯೋಗ) ನೈತಿಕ ಅವರಾಧವಲ್ಲ ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಉಪಯೋಗವಷ್ಟೆ ನೀತಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟವುಗಳೆಂದು ಅಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕ ಭಾವಿಸುತ್ತಿರುವದರಿಂದ—ಜನರಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕ—ರೂಢವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಮೊದಲೇ ಬೇನೆಗಳಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುವವರನ್ನು ಹೇಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವದರಿಂದ ಅವರಸ್ಥಿತಿಯು ಅತ್ಯಂತ ಶೋಚನೀಯ ವಾಗಿರುವದು. ಕಾಮವಿಷಯಕವಾಗಿಯೂ ಅವುಗಳ ರೋಗ ವಿಷಯಕವಾಗಿಯೂ ಒಂದು ಬಗೆಯ ದಾಂಭಿಕತನವು, ರಹಸ್ಯವೂ, ಪಸರಿಸಿರುವದು. ಈ ದಾಂಭಿಕತನಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗದವರು ಸಾವಿರ ಕ್ಲೋಬ್ಬರಾದರೂ ಸಿಕ್ಕುವದು ದುರ್ಲಭ. ನೀತಿ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ; ಮಿದುಳು ಜರರಾಶಯ ಮೊದಲಾದ ಅಂಗಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಜನಾಂಗಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದಿರುವವರು ಯಾರೂ ವೀರ್ಯಸ್ಥಲನದ ದುರ್ಬಲತೆಯ ನೋವಿನಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಲಾರರು. ಸರ್ ಐರ್ವುಡ್ ನ್ಯೂಟನ್ನರು ಒಳ್ಳೆಯ ಕರೋರವಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವ್ರತಪಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಅವರು ಒಳ್ಳೆಯ ಶಕ್ತಿಸಂಪನ್ನರೂ ಸುಖಿಗಳೂ ಆಗಿದ್ದರೇ? ಸಾಯುವ ಮುಂದೆ ಅವರ ಅಂಡಕೋಶಗಳು ತೀರಾ ಬತ್ತಿಹೋಗಿ ಅವರು ಎಂಥ ವಾಸಕ್ಕೆ ತ್ಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯಹೇಳುತ್ತಿದ್ದವು, ವೌಢ ವಯಸ್ಸಿನ ತರುವಾಯ ಅವರ ಅಸ್ಥಿಮೆ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯು ಕುಗ್ಗುತ್ತ ಹೋಯಿತು.

ಇಳಿವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ಮಾನಸಿಕ ಶಕ್ತಿಯು ನಷ್ಟವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತು. ನೈತಿಕ ಧಾರ್ಮಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವಂತೆ ಕಾಮ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪ್ರಚಾರಗೊಳಿಸುವದಕ್ಕೆ ಆತಂಕವಿರುವದರಿಂದ ಇಂಥ ಅನರ್ಥಗಳಾಗುವವು. ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಸ್ವರ್ಗದ ಆಶೆಯಿಂದ ಪೊಳ್ಳು ವಾವಿತ್ರದ ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟುಬೀಳುವ ಜನತೆಯನ್ನು ಅದರಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಬೇಕು ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಬೇನೆಗಳ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇವಲ ಡಾಕ್ಟರರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಜನತೆಗೆ ಅವುಗಳ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳ ಅರಿವು ಕೂಡ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಹಾನಿಕಾರಕವು. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ನಮ್ಮ ನೈತಿಕ ಕಟ್ಟಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗದೆ ಮಾನವ ಜಾತಿಯು ಸುಖದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮುಂದಡಿಯಿಡಲಾರದು.

ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರರೂ ತಜ್ಞರೂ ಮಾತ್ರ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ತಕ್ಕ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು ಜನತೆಯು ತಿಳಿಯುವುದು ತಪ್ಪು. ತಮ್ಮ ಸುಖಜೀವಿತಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಆರೋಗ್ಯ-ಅನಾರೋಗ್ಯಗಳ ಜ್ಞಾನವು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಇರಬೇಕು. ಡಾಕ್ಟರರು ತಾವು ಶಾರೀರಿಕ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡುವವರು, ನೈತಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ, ಮಾನಸಿಕ ವಿಷಯಗಳ ಗೂಡವೆ ತಮಗೇಕೆ, ಕವಿಗಳು, ಸಾಹಿತಿಗಳು, ಧರ್ಮಗುರುಗಳು ಅವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂಬದೂ ತಪ್ಪು. ಏಕೆಂದರೆ ಶರೀರದ ಯಾವದೇ ಅಂಗವಾಗಲಿ ನೈತಿಕ ಕೃಪನೆಗಳ ಅಭಿವಾ ಮಾನಸಿಕ ವಿಕಾರಗಳ ಪರಿಣಾಮಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗದೆ ಇರಲಾರದು. ಈ ಕವಿಗಳು, ಸಾಹಿತಿಗಳು, ಧಾರ್ಮಿಕರು ಈ ಮಾದರಿಯ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದಲೇ ಶರೀರಕ್ಕೆ ವಿಘಾತಕವಾದಂಥ ನೈತಿಕ ಧಾರ್ಮಿಕ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿ, ಸಾಮಾನ್ಯಜನತೆಯನ್ನು ವರಲೋಕದ ಮಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಕೆಡಪಿ, ದುಃಖವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ನೆವದಿಂದ ದುಃಖವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿರುವರು; ಸಮಾಜದ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವನ್ನು ಕೆಡಿಸಿ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಿಷಸಾತೆಯನ್ನು ಹರಿಸಿ; ದೇವರ ಅಗತ್ಯವನ್ನೂ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನೂ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಿರುವರು.

ಬಹಿರಂಗ ವರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಲಗ್ನವಾಗದೆ-
ನಿರಾತಂಕವಾದ ನಿರವವಾದವಾದ ಸಂಭೋಗ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸ
ಲಾರದೆ--ಇರುವವರು, ಆದರೆ ದೇವದಾರ್ಥ್ಯದ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಆರೋ
ಗ್ಯದ ಮೂಲಕ ಕಾಮವಿಕಾರವು ಪ್ರಬಲವಾಗಿರುವವರು ಅದನ್ನು ತೃಪ್ತಿ
ಗೊಳಿಸಲು ಸಮರ್ಥರಾಗದೆ ದೈಹಿಕ ಅವಾಯಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುವರು.
ಅಥವಾ ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣಿನ ಸ್ವಾರ್ಥದ ಮೂಲಕ ಮೋಸ ಹೋಗಿ ಜನನೇಂ
ದ್ರಿಯ ರೋಗಗಳಿಂದ ನೀಡಿರಾದವರ ಕೂಡ ಲಗ್ನವಾಗುವ ಪ್ರಸಂಗ
ಬಂದಿರುವದು, ಇಲ್ಲವೆ ಸ್ರೇಮ ಅಥವಾ ಮಿಕ್ಕ ವಿಕಾರಗಳ ಮೂಲಕ
ಅಂಥವರ ಕೂಡ ಸಂಭೋಗ ವಡಯುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಿರುವದು. ಇಂಥ
ವರು--ಗಂಡನರು ಹೆಂಗಸರಿಬ್ಬರೂ--ತಮ್ಮ ಹಾಗೂ ನಮಾಜದ ಹಿತ
ಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲವೊಂದು ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಜನನೇಂದ್ರಿಯ ರೋಗ
ಗಳು ತಟ್ಟುವ ಸಂಭವವು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವದು. ತೊಂದ
ರೆಯಿಲ್ಲದ ವೆಚ್ಚ ತಗಲದ ಉಪಾಯಗಳು ಅವಾವುವೆಂದರೆ--ರತಿಕ್ರೀಡೆ
ಮುಗಿದೊಡನೆ ಮೂತ್ರವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡುವದು, ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು
ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ನೀರಿನಿಂದಾಗಲಿ ಉಪ್ಪಿನ ನೀರಿನಿಂದಾಗಲಿ (ಇವ್ಸಾಮ
ಸಾಲ್ವ ಒಳ್ಳೆಯದು) ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿ ತೊಳೆಯುವದು ; ಮೂತ್ರವಿಸರ್ಜನೆ
ಯಿಂದ ಜನನೇಂದ್ರಿಯದ ಒಳಭಾಗವು ಜಳಜಳವಾಗುವದು, ಸಂಭೋ
ಗದ ಸಂಗಾತಿಯು ರೋಗಿಯೆಂಬ ಸಂಶಯ ಬಂದಲ್ಲಿ ರತಿಕ್ರೀಡೆಯನ್ನು
ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ಬೆಳೆಸಬಾರದು, ಮತ್ತು ವೀರ್ಯವಿಸರ್ಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡ
ಬೇಕು- ವೀರ್ಯವು ಇಂದ್ರಿಯವನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛೀಕರಿಸಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿ
ರುವದು. ತಪ್ಪುದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಅಂಟಿಸಿಕೊಂಡ ಜನನೇಂದ್ರಿಯ ವಿಯದ
ರೋಗಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವ ಅಥವಾ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಪ್ರತಿಬಂಧಕ
ಉಪಾಯವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುವದು ತಪ್ಪೆಂದೂ, ದೇವರು ಆ ತಪ್ಪುಗಳಿ
ಗಾಗಿ ಬೇನೆ ರೂಪವಾಗಿ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅದನ್ನು
ನಿವಾರಿಸುವ ಮಾರ್ಗ ಹೇಳಿಕೊಡುವದೆಂದರೆ ಅನೀತಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹನ
ಕೊಟ್ಟಂತಾಗುವದೆಂದೂ ಕೆಲವರ ತತ್ವಜ್ಞಾನ. ಇದಕ್ಕೆ ಹುರುಳಿಲ್ಲದ
ಹುಚ್ಚು ತತ್ವಜ್ಞಾನವೆನ್ನಬಹುದು. ಈ ಜನನೇಂದ್ರಿಯ ರೋಗಗಳು ಬಹಳ

ಘಾತಕವಾದವುಗಳು. ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಕುಟುಂಬಗಳು ಹಾಳಾಗಿವೆ. ನಿರುಪದ್ರವಿಗಳಾದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೂ, ಹುಟ್ಟುವ ಕೂಸುಗಳಿಗೂ ಇದರಿಂದ ವಿವರೀತ ಹಾನಿಯುಂಟು. ಇದು ಭಯಂಕರವಾದ ಸಾಂಸರಿಕವಾದ ರೋಗವು. ಅಯ್ಯೋ ಅಜ್ಞಾನವೇ! ನೀತಿಯೆಂಬ ಶಿರೆಯಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮರೆಯಾಗಿರಿಸಿ ಜೀವಿತದ ಸಾರವೇ ಹಾಳಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಇಂಥ ತಿಳಿಗೇಡಿತನ ಹಾಗು ಗುಪಿತಗಳಿಂದ ಮಾನವನು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ದುಃಖಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ ಅಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಕರತೆಯಿಂದ ಆವರಿಸಿದ ಈ ಮುಸುಕು ನಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನೇ ಕೆಡಿಸಿಬಿಡುವದು. ಯಾವ ವಿಷಯಕ್ಕಾದರೂ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಜ್ಞಾನವು ಬೇಕೇ ಬೇಕು. “ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದವನು ಶ್ವಾನನಿಗಿಂತಲೂ” ಕಡೆ ಯೆನ್ನುವದು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ. ಅಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಗುಪಿತಗಳೆಂದೂ ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವಾದವುಗಳಲ್ಲ. ಈ ಗುಪಿತ ಮತ್ತು ಅಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮವು ಕಾರಣವಾದಂತೆ ನಿಸರ್ಗವೂ ಕಾರಣವಾಗಿದೆಯೇ? ಎಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲ! ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರು ದೇಹದ ಮತ್ತು ಅದರ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಕೃತಿ ಧರ್ಮಗಳ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ದೇಯಭಾವದಿಂದ ಅತ್ತಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಕೊಡದಿರುವದು ಕೆಡುಕಾದದ್ದು ಮಾನವನು ಅದರಿಂದಲೇ ಹೀನಾವಸ್ಥೆಗಿಳಿದಿರಾನೆ. ಪ್ರಕೃತಿ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕನುಸರಿಸಿ ನಡೆಯುವ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರೇ ನಿಜವಾದ ನೀತಿವಂತರು.

ನಾವು ಒಂದು ವೇಳೆ ಬೇಸೆಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವದೇ ಬೇಡವೆಂದು ಬಗೆದರೂ ನಿಸರ್ಗವು ಬೇಸೆಗಳಿಂದ ಬಳಲುವ ದುಃಖಗಳ ಕೂಗನ್ನು ಕೇಳಗೊಡುವದಿಲ್ಲ! ಸದ್ಯದ ಲೈಂಗಿಕ ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರವು ಅಜ್ಞಾನದ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದ್ದು, ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಕೃತಿ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಇದೆ ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಯೋಗ್ಯ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳ ವಿಕಾರಗಳ ಶಮನವನ್ನು ಮಾಡುವದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನವನ ಕರ್ತವ್ಯವೇ ಆಗಿದೆ. ಇದು ಪ್ರಕೃತಿ ಧರ್ಮದ ಕಟ್ಟಪ್ಪಣೆ! ಸಮಾಜವು ರಚಿಸಿದ ಲಗ್ನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಾಧಾನಕರವಾಗಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಈ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ವಾಲಿಸುವದರಲ್ಲಿ

ಸಾನಾಜಿಕ ಎಡರುಗಳು ಬಹಳ ಬರುತ್ತವೆ. 'ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಇಂದ್ರಿಯದ ಯೋಗ್ಯ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿಯೇ ತೀರಬೇಕೆಂದು' ಪ್ರಕೃತಿಯು ಕಟ್ಟಪ್ಪಣೆ ಮಾಡುವದಾದರೆ 'ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯಲಿ ತಿಳಿಯದೆ ಇರಲಿ ನಾವು ಮಾಡಿಟ್ಟ ಕಟ್ಟಳೆಯಂತೆಯೇ ನಡೆಯಬೇಕು. ನಾವು ಹೇಳುವದೇ ಪೂರ್ವ, ಅದೇ ಪಶ್ಚಿಮ' ಎಂದು ಸಮಾಜವು ಹೇಳುವದು. ಇಂಥ ವಿಷಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಬೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಸಮಾಜ ರಚನೆಯನ್ನು ಮಾರ್ಪಾಟುಮಾಡಿ ವಿವಾಹ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂಥ ಹೊಸ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು.

ಮಾನವನಿಗೆ ತನ್ನ ಅಂಗಾಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನವುಂಟಾದ ಮೇಲೆ, ಸತ್ಯವಾದ ನೈತಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಸೆಲೆಗೊಂಡ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ತಪ್ಪಿನಿಂದ ಹಿಂದೂಡಗಿದ ಘೋರ ದುಃಖಗಳ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜದಿಂದ ಹೊರಡೂದಿದ ಅಬಲೆಯರ ಮೇಲೆ, ಲೈಂಗಿಕ ರೋಗಿಗಳ ಮೇಲೆ ಆದ ಅನ್ಯಾಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಶ್ಯಾತ್ತಾಪವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯು ಜೀವಾಳದ ಮಹಾಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಇದನ್ನು ಬೇಗನೆ ಬಿಡಿಸುವಷ್ಟು ಧೈರ್ಯವು ಮಾನವರಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮವಂಚನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಾಗ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಹರಿಯುವದು. ಇದು ಬಗೆಹರಿಯಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳು ಬೇಕು. ಈ ಸಂಗತಿಯು ಅಕ್ಕ-ತಂಗಿಯರ ಕಿವಿಯವರೆಗೆ ಮುಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ದಿವಸಗಳು ಬೇಕು ಅವರನ್ನು ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಾವು ಬಹಳ ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಮನುಷ್ಯನು ನಿಜವಾಗ ಸುಖಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರಲ್ಲಿರುವ ಭೇದಭಾವಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ದೇಹ ಹಾಗೂ ಆತ್ಮ ಇವೆರಡರ ಆದರ್ಶಭೂತವಾದ ವಿಕಾಸಕಡೆಗೆ ಗಮನವೀಯಬೇಕು. ಅಂದರೇನೆ ಲೈಂಗಿಕ ಬೇನೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಬಲ್ಲನು.

ಹೆಂಗಸರ ಲೈಂಗಿಕ ಬೇನೆಗಳು !

ಈ ಬೇನೆಗಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಜನನೇಂದ್ರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ತಪ್ಪುಕಲ್ಪನೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡುವದು ನಾಚಿಕೆ, ನೋಡುವದು ಕೀಳು, ಎಂಬ ಸಂಕುಚಿತ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡುಬಂದಿರಲೇ ಅನೇಕಾನೇಕ ಅನರ್ಥಗಳನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಉಳಿದ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜ್ಞಾನವಿರುವಂತೆ ಜನನೇಂದ್ರಿಯದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಜ್ಞಾನವೂ ಇಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವದು ಅಶ್ಲೀಲವೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುವದೂ ಉಂಟು. ಹೀಗಿರುವದರಿಂದ ಜನನೇಂದ್ರಿಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ರೋಗವೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಹೇಳಿ ಹೆಸರಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗುವದೇ ಸೈ! ಈ ಅಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕನೇ ಸಾವಿರಾರು ಅಕ್ಕ-ತಂಗಿಯರು ಪ್ರದರ, ಹೊಟ್ಟೆಸೂಲೆ, ಆರ್ತವನವೃತ್ತೆ, ಅತ್ಯಾರ್ತವ ಮುಂತಾದ ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳ ರೋಗ, ಮೂಲವ್ಯಾಧಿ ಮುಂತಾದ ಕೆಟ್ಟ ರೋಗ, ಇವುಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ತೀರ ಮೈಮೇಲೆ ವ್ರಸಂಗ ಬರುವವರೆಗೂ ಮೈದ್ಯರ ಮುಂದಾಗಲೀ, ಡಾಕ್ಟರರ ಮುಂದಾಗಲೀ ಹೇಳಲು ನಾಚುವದರಿಂದ ತಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನೇ ಕಾಲನಿಗೆ ಬಲಿಕೊಡುವ ವ್ರಸಂಗಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಕುಮಾರಿಕೆಯರು, ಅಥವಾ ವಿಧವೆಯರಿದ್ದರಂತೂ ತೀರಿ ಹೋಯಿತು; ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಈ ರೋಗಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕಿ ಇಡುವರು. ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ಸಾಯುವರು. ಈ ಮುಚ್ಚುಮರೆ, ಈ ಗುಪಿತ, ಎಂದಿಗೆ ಇಲ್ಲದಂತಾಗುವದೋ ಅಂದಿನವರೆಗೆ ಮಾನಸನಿಗೆ ಸುಖವಿಲ್ಲ. ಮಿಕ್ಕ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಂತೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಾದರೂ ಹಿತೋಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಲು ಆತಂಕವಿರುವವರಿಗೆ ಈ ರೋಗಗಳು

ಹೀಗೆಯೇ ಇರತಕ್ಕವೇ. ತನ್ನ ಆರೋಗ್ಯ-ಅನಾರೋಗ್ಯಗಳ ಅರಿವು ಎಲ್ಲ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೂ ಇರಲೇಬೇಕು. ಈ ಜ್ಞಾನವ್ರಾಪ್ತವಾದಾಗಲೇ ಬೇನೆಗಳು ನಿನಾಮವಾಗುವವು.

ಡಾಕ್ಟರರ ಹೊರ್ತು ಮಿಕ್ಕಲ್ಲರೂ ಲೈಂಗಿಕ ವಿಷಯವಾಗಿ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳ ರಚನೆ, ಧರ್ಮ, ಮತ್ತು ಬೇನೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಚಾರ ಮಾಡುವದೇ ಪಾವವೆಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆಯ ಕಲ್ಪನೆ. ನೀತಿವಂತರು ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಏಕೇನಾದರೂ ತಪ್ಪು ಪ್ರಚಾರ ಸಹ ಮಾಡುವರು. ಸ್ತ್ರೀಯರಿಂದರೆ ಕೀಳೆಂದು ಅವರು ಹೇಳುವರು. ಪಾವ ಮಾಡಿದರೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಜನ್ಮ ಬರುವದು ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ನುಡಿಯುವರು. ಪುರುಷನು ಯಾವ ತಪ್ಪನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ವಾರಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಸ್ತ್ರೀಯು ಜನ್ಮ ಜನ್ಮಾಂತರಕ್ಕೂ ಅದರ ಫಲವನ್ನು ಭೋಗಿಸಲೇ ಬೇಕು. ಸಂಭೋಗಿಸಿದ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಭ್ರಷ್ಟಳನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದು ಅವಳೊಡನೆ ಉಪಭೋಗಿಸುವದೆಂದರೆ ಉಪ್ಪು ಭಕ್ಷಣವೇ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವದುಂಟು. ಅಂಧವಳೊಡನೆ ಲಗ್ನವಾಗುವದೇ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಪುರುಷನು ಕದ್ದು ಸಾವಿರಾರು ವೇಶ್ಯೆಯರೊಡನೆ ಸಹವಾಸ ಬೆಳೆಸಲಿ, ಬೇರೆಯವರ ಹೆಂಡರೊಡನೆ ಚಲ್ಲಾಟಮಾಡಲಿ ಆದರೆ ತಾನು ಲಗ್ನವಾಗುವ ಕನೈ ಮಾತ್ರ ಶುಚಿಭೂತಳಿರಬೇಕು. ಇವುಗಳಿಂದ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರ ನೀತಿ-ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿರುವ ವಿಷಮತೆಯು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಂಭೋಗದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಜನರಿಗೆ ಜ್ಞಾನವಿರುವದಿಲ್ಲ. ಅದೊಂದು ತುಡುಗಿಸಿಂದ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಯುವ ವ್ಯವಹಾರವೆಂದು ಕೆಲವರು ತಿಳಿಯುವರು. ಮುಟ್ಟಾದ ಸ್ತ್ರೀಯ ಸ್ಪರ್ಶವಂತೂ ಮಹಾವಾಪಕರವೆಂದೂ ಅವರ ಭಾವನೆ. ಸಂಬಂಧವಂತೂ ಪಂಚಮಹಾವಾತಕಗಳಲ್ಲೊಂದು. ಮುಟ್ಟಾದ ಸ್ತ್ರೀಯು ಬೇಸೆಯಿಂದಿದ್ದರಂತೂ ಆರೈಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಸಾಯುವದೇ ಸೈ! ಮುಟ್ಟಿಗೂ ಅವಳನ್ನು ಇಷ್ಟೊಂದು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯಳಂತೆ ನಡೆಸುವದಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವೇನೋ ದೇವರೇ ಬಲ್ಲ. ನಿಜವಾದ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದಲೇ ಮುಡಿಮೈರಿಗೆಯೆಂಬ ಕಾಲ್ಪನಿಕ

ಬಂಧನಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಳಲುತ್ತಿರುವದು. ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಮುಂದಾಗಿ ಬಂದು ನಿಜವಾದ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದ ವಿನಃ ಮಾನವ ಜಾತಿಗೆ ಸೌಖ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನವರು ಮಾಡಿದ್ದೇ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವೆಂದು ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಕೂಡುವದು ಎಷ್ಟುಮಾತ್ರಕ್ಕೂ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ತಿರಸ್ಕಾರವನ್ನು ತಾಳುವದು ನಿಸರ್ಗ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದದ್ದು. ಕಾಮವಿಕಾರಗಳನ್ನು ಅಳಿಯಲೆತ್ತಿಸುವ ಮರಾಢೀಶರೂ, ಸನ್ಯಾಸಿಗಳೂ ಈಗೀಗ ಇಲ್ಲದಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರು ಸಾರಿಯೋದ ಮೊದಲಿನ ಪೊಳ್ಳು ಉಪದೇಶಗಳು ಮಾತ್ರ ಜನರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿವೆ. ಗಂಡಸರು ಆ ಬಂಧನಗಳಿಂದ ನಿರ್ಲಿಪ್ತರಾಗಿದ್ದರೂ ಹೆಂಗಸರು ಆಗಿಲ್ಲ! ಆಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಪತಿವೃತ್ತಾ ಧರ್ಮವು (ಗಂಡಸತ್ತ ಮೇಲೂ, ಅವನು ದೃಶ್ಯ ಅಥವಾ ಅದೃಶ್ಯನಿದ್ದಾಗಲೂ, ಪರಸ್ತ್ರೀಯರ ವ್ಯಾಮೋಹದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ದುರಾಚಾರಿಯಾಗಿ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೂ ಬೇರೆಯವರ ಕೂಡ ಸಂಬಂಧ ಮಾಡದೆ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದಿಂದಿರುವಿಕೆ) ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸದ್ಗುಣವೆಂದೆಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಈ ಧರ್ಮವನ್ನು ಐಚ್ಛಿಕವಾಗಿ ವಾಲಿಸುವವರು ತೀರವಿರಳ. ಅನೈಚ್ಛಿಕವಾಗಿ ವಾಲಿಸುವವರೇ ಬಹಳ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ನಿಜವಾದ ಸೌಖ್ಯವಿರುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆತ್ಮತ್ಯಾಗ, ಸಂಯಮಗಳ ಫಲವಾಗಿ ಪತಿವ್ರತೆಯೆಂಬ ಬಿರುದು ಮಾತ್ರ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ನಿಸರ್ಗವು ತನ್ನ ನಿಯಮಕ್ಕನುಸರಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಕಾಮನಾಟಕ್ಕೆ ಸೆಳೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂಥ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ನಾವು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರು ತಪ್ಪಿತರೆಂದೂ ತಿಳಿಯಲಾಗದು. ಇಂಥ ತಪ್ಪುಗಳು ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ರಚನೆ, ವಿವಾಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ರಚನೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಇವೆ. ವಿವಾಹಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕಟ್ಟುಗಳು ಸಡಿಲಾಗಿ, ಪ್ರೀತಿ ವಿವಾಹಗಳಿಗೆ ಆಸ್ಪದವಿರುವದಾದರೆ ದುರ್ಭರ ಪ್ರಸಂಗಗಳೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸೌಖ್ಯವುಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಇವೆಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು ನಾವು ಕೇವಲ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಸಂಯಮನ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಶುದ್ಧ ತಪ್ಪು. ಆಯಾ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ವ್ಯಾಯಾಮ ನಿಸರ್ಗ ನಿಯಮಕ್ಕನುಸರಿಸಿ ದೊರೆ

ಯಲೇಬೇಕು. ಅಂದರೇನೇ ಜೀವಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿ! ಅದೇ ಆರೋಗ್ಯದ ಬೀಜ ಮಂತ್ರ. ನಾವು ಅರ್ಧವಿಲ್ಲದ ಸೈತಿಕ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಟ್ಟ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಅದನ್ನು ವಾಲಿಸುವದೇ ? ಅದು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡ ತಕ್ಕದ್ದೇ. ಅದು ಕುನಾರಿ, ಅಥವಾ ವಿಧವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವ ದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ವಿವಾಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ತೀವ್ರ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿ ಯೋಗ್ಯ ದಂಪತಿಗಳ ಜೋಡಣೆಯಾಗಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಉಂಟಾಗಬೇಕು. ವಿಧವಾ ವಿವಾಹ ಮೊದಲಾದವು ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಯಾವ ಅನ್ಯಾಯ-ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳೂ ನಡೆಯುವದಿಲ್ಲ. ಸುವ್ರಜಾಜನನಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ ವಾತಾವರಣವು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿ ಬಲಶಾಲಿಗಳೂ, ಸದೃಢರೂ ಆದ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟುವರು. ಇಷ್ಟೆಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಲಗ್ನ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೇ ಬೇಡವೆಂದು ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಲ್ಲ. ಲಗ್ನ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಬೇಕು. ಆದರೆ ಅವು ಇಡೀ ಮಾನವ ಜಾತಿಯ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ವಿಶಾಲದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಾರ್ಯನಡೆಸುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಾಗಬೇಕು.

ಗಂಡಸರ ಬೇನೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಂಗಸರ ಬೇನೆಗಳು ಜನನೇಂದ್ರಿಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವಟ್ಟ ಬೇನೆಗಳೇ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕವ್ಯಾಯಾಮವಿಲ್ಲದಂತಾದರೆ ಈ ಬೇನೆಗಳು ಉಂಟಾಗುವವು. ತಲೆ ಸೂಲೆ, ಮುಟ್ಟಿನ ದೋಷ, ಉನ್ನಾದ, ದೆವ್ವಬಡಿಯುವದು ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ರೋಗಗಳು ಇದರಿಂದಲೇ ಉಂಟಾಗುವವು. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ವ್ಯಾಯಾಮ ದೊರೆಯದ ಹೊರತು ಇವೆಂದಿಗೂ ಹೋಗಲಾರವು. ಬರೀ ಚಿಕಿತ್ಸೆ, ಔಷಧೋಪಚಾರಗಳಿಂದ ಇವು ವಾಸಿಯಾಗುವದರ ಬದಲು ಏನಾದರೂ ಅಡ್ಡ ಬೇನೆಗಳೇ ಸೇರುವ ಸಂಭವವಿರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಲೈಂಗಿಕ ವಿಷಯದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಸ್ವರ್ಗನರಕಗಳೆಂಬ ಪೊಳ್ಳು ಬೆದರಿಕೆಗೆ ಬಲಿಬೀಳದೆ ನಿಷ್ಪಕ್ಷ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಲೈಂಗಿಕ ರೋಗಗಳ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಈ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಾಟದಿಂದಲೇ ವೇಶ್ಯಾವೃತ್ತಿಯು ಬೆಳೆದಿದೆ. ಸ್ತ್ರೀಯರ ಹಾಗೂ ಮಕ್ಕಳ ಬೇನೆಗಳು ಬೆಳೆದಿವೆ. ಒಳ್ಳೇ ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವದರಿಂದ ಕದ್ದುಮುಚ್ಚಿ ವೈಭಾರ, ಅನಾಚಾರಗಳು

ಆರಂಭವಾಗಿದೆ. ಕುಂಟಲಗಿತ್ತಿಯರ ಹಾವಳಿಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ದುಡ್ಡಿನ ಸುಲಿಗೆ ವಿವರೀತವಾಗಿದೆ. ಹೆಣ್ಣು-ಗಂಡಿನ ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ಕೊಲೆ ವುಂಡಾಟೆಕೆಗಳು ಕೂಡ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಲಿವೆ. ಗನೋರಿಯಾ, ಗರ್ವಿ, ವರಮಾ ಮೊದಲಾದ ಬೇನೆಗಳು ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ಹರಡಿಕೊಂಡಿವೆ. ದ್ವೇಷ ಅಸೂಯಾದಿ ಗುಣಗಳ ವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ವಶುಜೀವನಕ್ಕಿಂತ ಮಾನವನ ಜೀವನವು ಕೀಳಾಗಿ ಕುಳಿತಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಪ್ರೇಮವು ಜೀವಿತದ ಒಂದು ಮಧುರತರವಾದ ವರಪ್ರದಾನವಾಗುವ ಬದಲು ದುಃಖ ಹಾಗೂ ರೋಗಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಶಾಸನವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ವ್ರತಕೃತಿ ಧರ್ಮಕ್ಕನುಸಾರವಾದ ನೀತಿ ಧರ್ಮವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ ಈಗಿನ ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರವೆಂದರೆ ವಿವಿಧ ತತ್ವಗಳ ಮಿಶ್ರಣವಾಗಿದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಮತಗಳೂ ಭಿನ್ನವಾಗಿವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ನಿಸರ್ಗ ಧರ್ಮದ ಕಡೆಗೆ ಅಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಪೊಳ್ಳು ವೇದಾಂತಗಳನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕ ಹತ್ಯಾಂಕಾಂಡಗಳು ನಡೆದು ನಿರವರಾಧಿ ತರುಣ ತರುಣಿಯರು ಬಲಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವ್ರತಕೃತಿ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪಾಲಿಸದೆ ಇದ್ದವರು ವಾಸಿಗಳೆಂಬುದನ್ನು ಶಾರೀರಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬಲ್ಲಂಥ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಒಪ್ಪಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ನಿಸರ್ಗದೇವಿಯು ತಕ್ಕವ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾಳೆ. ನಿಸರ್ಗ ನಿಯಮವನ್ನಲ್ಲಂಘಿಸಿ ಲೈಂಗಿಕ ವಿಕಾರಗಳನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿಯುವದರಿಂದ ಯಾವ ಲಾಭವೂ ದೊರೆಯಲಾರದು. ಅದರಿಂದ ಜ್ಞಾನಹೀನನೂ, ಗುಣಹೀನನೂ ಆಗಿ ಜನತೆಯಿಂದ ತಿರಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಪಾತ್ರವಾಗಬೇಕಾಗುವದು. ಒತ್ತಾಯದ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯೆಯಿಂದ ವಿವಿಧ ರೋಗಗಳುಂಟಾಗುತ್ತವೆಯೆಂಬುದು ನಿರ್ವಿವಾದ. ಅದೇ ಮೇರೆಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಜನನೇಂದ್ರಿಯ ರೋಗಗಳು ಹೇಗೆ ವುಂಟಾಗುತ್ತವೆಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸೋಣ.

ರಕ್ತ ಕ್ಷಯ (Chlorosis)

ಇದು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಹಬ್ಬಿದ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ರೋಗವೇ ಆಗಿರುವದರಿಂದ ಇದರ ವಿಚಾರವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವದು ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹೆಂಗಸು ಮೈನೆರೆದು ಮುಟ್ಟು ನಿಲ್ಲುವ ಕಾಲಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವ ರೋಗವು. ಗರ್ಭವಾತಾದಿ ದೋಷಗಳಿಂದ ವಿವಾಹಿತ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಇದು ಹಿಡಿಯತಕ್ಕ ರೋಗವು, ಮೈನೆರೆಯುವ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಮುಟ್ಟು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಂತ ಬಳಿಕ ಅಂದರೆ ೧೪ ವರ್ಷದ ಮುಂಚೆ ಅಥವಾ ೪೫—೫೦ ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲೆ ಈ ಬೇನೆಯು ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಮೇಲಿಂದ ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೂ ಈ ಬೇನೆಗೂ ನಿಕಟಸಂಬಂಧವುಂಟೆಂಬುದನ್ನು ಬೇರೆಯಾಗಿ ಹೇಳುವದಕ್ಕೇವಿಲ್ಲ.

ಇದರ ಲಕ್ಷಣಗಳು:— ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಬಡಕಾಗಿದ್ದವಳು (ನಾಜೂಕ) ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳ ವಿಕಾಸಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಶಕ್ತ ಮತ್ತು ಉತ್ಸಾಹ ಭರಿತಳಾಗದಿರುವಾಗ ಮೈನೆರೆಯುವದರಿಂದ ಅಂಥವಳು ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಅಶಕ್ತಳೂ ಕೋಮಲೆಯೂ ಆಗುತ್ತಾಳೆ. ಇಂಥವಳಿಗೆ ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಆತಂಕವಾದರೆ ಅಥವಾ ಪ್ರೇಮ ಭಂಗದಂಥ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಬಂದೊದಗಿದರೆ ಮುಟ್ಟು ಕಟ್ಟಾಗುವದು. ಅಥವಾ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗದು. ಇದರಿಂದ ಈ ಬೇನೆಯು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವದು. ಅವಳು ತೀರ ರೋಗಿಷ್ಕಳಾಗುವಳು ; ಹಸಿವೆ ಕಟ್ಟಾಗುವದು, ಶಕ್ತಿಯು ಕುಗ್ಗುವದು ; ಸ್ವಲ್ಪ ಶ್ರಮದಿಂದ ದಣಿವು ಪುಂಟಾಗುವದು; ಎದೆ ಹಾರುವದು; ಉಸುರುಗಟ್ಟುವದು; ಅಗ್ನಿನಾಂದ್ಯ ಮತ್ತು

ಮಲಬದ್ಧತೆಗಳುಂಟಾಗುವವು. ಉತ್ಸಾಹವು ಕುಗ್ಗಿ ಚಂಚಲಳೂ, ಉದಾಸೀನಳೂ, ಏಕಾಂತಪ್ರಿಯಳೂ ಆಗುವಳು. ಆಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಈ ಬೇನೆಯ ಸಂದೇಹ ಬರುವದು. ಹೀಗೆಯೇ ಈ ಬೇನೆಯನ್ನು ಬಲಿಯಗೊಟ್ಟರೆ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಉಗ್ರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದುವವು. ಜಠರವು ಕೆಟ್ಟು ಹುಳಿ ಸುಡುವುದು, ತೇಗು ಬರುವದು, ಅಪಘೃತರವಾದ ಹುಳಿ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು, ಖಡು-ಪಾಟೀ ಪೆನ್ಸಿಲ್ ಮೊದಲಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವ ಲವಲವಿಕೆ ಯಾಗುವದು. ನಾಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬೆಳ್ಳಗಿನ ಪದರು ಕಾಣುವದು ಬಾಯಿ ಯಿಂದ ಹೊಲಸವಾಸನೆ ಬರುವದು. ತೇಜಹೀನವಾಗಿ ಮುಖವು ಬೆಳ್ಳ ಗಾಗುವದು. ತುಟಿಗಳು ಒಸಡೆಗಳು ನಿಶ್ಶೇಷ ಮತ್ತು ರಕ್ತಹೀನವಾಗಿ ಕಾಣುವವು. ಬಲವಾದ ತಲೆಸೂಲೆ, ನೆತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಡೆತ, ಮೈ ಚುಚ್ಚು ವದು, ಏನೋ ಭಾರ ಹೇರಿದಂತಾಗುವದು. ಎಲ್ಲ ಇಂದ್ರಿಯಗಳೂ ಶಕ್ತಿ ಹೀನವಾಗುವವು. ಕಾಣದಂತೆ ಕೇಳದಂತೆ ಭಾಸವಾಗತೊಡಗುವದು. ಮಾನಸಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳ ಹ್ರಾಸವಾಗಿ ಸ್ಮರಣಶಕ್ತಿ ಕುಗ್ಗಿಹೋಗುವದು ಉನ್ನಾ ದದ ಲಕ್ಷಣಗಳು ತೋರತೊಡಗುವವು. ಈ ಭಯಂಕರ ರೋಗಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಹುಡುಗಿಯರ ಆರೋಗ್ಯ ವಿಕಾಸದ, ವಿಶೇಷ ವಾಗಿ ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳ ವಿಕಾಸದ ಕಾರಣಗಳ ಕಡೆಗೆ ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡುವದು. ಸಾಹಸ, ಧೈರ್ಯ, ಶಾರೀರಿಕ ಶಕ್ತಿ, ದಿಟ್ಟತನ ಇವುಗಳು ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಶೋಭಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕೋಮಲಾಂಗಿ ಯರೂ, ವಿನಯವತಿಯರೂ, ಲಜ್ಜಾವತಿಯರೂ ಆಗಿರಬೇಕು. ಅವರೇ ನಿಜವಾದ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಉಳಿದವರು ಗಂಡುಬೀರಿಯರು ಎಂಬ ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪ ನೆಯನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಹಿರಿಯರು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಗಂಡ ಸಿನಲ್ಲಿ ತಾನು ಸ್ತ್ರೀ ಸಂರಕ್ಷಕನೆಂಬ ಒಣ ಹೆಮ್ಮೆಯು ಬೇರೂರಿದೆ. ಸ್ತ್ರೀಯ ರಿಂದರೆ ಕೇವಲ ಗಂಡಸಿನ ಗುಲಾಮರೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯು ಗಂಡಸರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದೆ. ಇದು ಕೇವಲ ಹುಚ್ಚುತನವೇ ಸರಿ. ಹೆಂಗಸರಲ್ಲಿಯೂ ಗಂಡಸರಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಯಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಗಂಡಸಿನಂತೆ ಹೆಂಗಸಿಗಾದರೂ ಶಾರೀರಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಸಾಹಸ, ಧೈರ್ಯ, ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಭೂಷಣಾಸ್ಪದವಾಗಿವೆ. ಅವರಿಗೂ ಶಾರೀ

ರಿಕ ನ್ಯಾಯಾಮದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಅಷ್ಟೇ ಇದೆ. ಹೆಂಗಸಿನ ಸದ್ಗುಣಗಳು ಬೇರೆ, ಗಂಡಸಿನ ಸದ್ಗುಣಗಳು ಬೇರೆಯೆಂಬ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರ ಶಾರೀರಿಕ, ಮಾನಸಿಕ ವಿಕಾಸಗಳ ತತ್ವಗಳೂ ಒಂದೇ ಆಗಿವೆ. ನಾವು ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಮೂಢ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳ ಮೂಲಕ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳೆಂದರೆ ಕೀಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಅವರ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕಡೆಗೆ ಅಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಅಬಲೆಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಹೆಂಗಸು ನಲಿದಾಡುತ್ತಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ ಅದೃಶ್ಯ ಸರವಳೆಯಂತೆ ವಾತಿವೃತ್ತದ, ವಾವಿತ್ರದ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ, ಸುಕುಮಾರಿತನದ ಸ್ತ್ರೀ ಸದ್ಗುಣದ ಆಕುಂಚಿತ ಹಾಗೂ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೀರುವ ಭಾವನೆಗಳು ಅವಳನ್ನು ಬಂಧಿಸುತ್ತಿವೆ. ತನಗೆ ಹೊಳೆದಂತೆ, ಕಡಂತೆ, ತಿಳಿದಂತೆ, ನಿಯಂತ್ರಣವಿಲ್ಲದೆ ವಿಚಾರಿಸಲು, ಆಚರಿಸಲು ಅವಳಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರತೆಯಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಾರೆ ಹೇಳುವದೆಂದರೆ ಸುದೈವಿಯಾದ ಗಂಡಸು ಮಾಡಬಹುದಾದ ಯಾವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಅವಳು ಮಾಡಕೂಡದು. ಹೆಂಗಸಿನ ವಾವಿತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಮೂಢ ಕಲ್ಪನೆಗಳೇ ಈ ವಿಚಿತ್ರ ವಿಚಾರಸರಣಿಯ ಕಾರಣಗಳೆನ್ನಬಹುದು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಹೆಂಗಸರು ವೀರರಮಣಿಯರಾಗಿರದೆ ಅಬಲೆಯರಾಗಿ ಉಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಸಂತಾನವು ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ನಿರ್ಬಲ ಸಂತಾನವಾಗತೊಡಗಿದೆ.

ಅವಳಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷಣವು ತಪ್ಪು, ಶಿಕ್ಷಣವಿದ್ದು ದುಃಖ, ಹೇಡಿ ತನ ಮತ್ತು ಬೇನೆಗಳಿಗೆ ಆಸ್ಪದವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ ಅವಳಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಿದ್ದ ಶಾರೀರಿಕ ವ್ಯಾಯಾಮ, ತಿರುಗಾಟದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಅವಳಲ್ಲಿ ಸಹನಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿ ನಿರ್ಬಲತೆಯು ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಜನನೋತ್ಪಾನ ಶಕ್ತಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಕಸುವಿನ ಅಭಾವದ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ೩-೪ ಟೆಂಸಿನಷ್ಟು ರಕ್ತವನ್ನು (ಮುಟ್ಟಿನ ರೂಪದಿಂದ) ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿ ರಕ್ತಕ್ಷಯದಂಥ ಬೇನೆಯಿಂದ ಬಳಲಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಬೇನೆಯು ಲೈಂಗಿಕ ವಿಷಯಗಳ ಮೂಲಕವೇ ಆಗುವದು. ಮುಖ್ಯ ಮೈಥುನವೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವು. ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾ

ರದಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಲ್ಲಾದರೂ ಈ ರೂಢಿಯು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಾಚಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಇದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ತಳಮಗಳನ್ನು ಹಿರಿಯರ ಮುಂದೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಅದನ್ನು ಶಮನಮಾಡುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಚ್ಚಿಹೇಳುವ ಧೈರ್ಯ ತಪ್ಪುಗಾರರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಹೇಳಿದರೆ ಏನು ವಿವರೀತ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವರೋ ಎಂಬ ಭಯ ಬೇರೆ! ಹಾಯ್ ಸಮಾಜವೇ, ತರುಣ ತರುಣಿಯರನ್ನು ಒಳ್ಳೇ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚುವದು ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದೂ ಇಲ್ಲದ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಒಡ್ಡಿ ಜೀವನವನ್ನು ಕಡೆಸುವೆಯಲ್ಲ! ತರುಣರ ವಿಕಾರ ತೃಪ್ತಿಗೆ ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ (ನೀತಿಗನುಸರಿಸಿಯೇ) ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವದು ಸಮಾಜದ ಹಿರಿಯರ ಕರ್ತವ್ಯ! ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅನ್ಯಾಭಾವಿಕದಾರಿಯಿಂದ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲೆತ್ತಿಸಿ ತರುಣ ತರುಣಿಯರು ಬಲಹೀನರಾಗುವರು.

ಮುಷ್ಟಿವೈಧುನ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲ ವಿವಿಧ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕಾಮಲಾಲನೆಗಳಿಂದಲೂ ಸ್ತ್ರೀಯಲ್ಲಿ ಈ ಬೇನೆಯು ಹುಟ್ಟುವದು. ಅವಳ ಬಯಕೆಗಳು ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವವು. ಅದೇ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವಳು ಮಗ್ನಳಾಗಿರುವಳು. ಆಗ ಅವಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಲು ಆಪ್ತೇಷ್ಟರು ಯಾವ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಿದರೂ ಸಾಫ್ಯವಿಲ್ಲ. ವಿಕಾಸ ಹೊಂದಿದ ಅವಳ ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳು ತೃಪ್ತಿಗಾಗಿ ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸುತ್ತಿರುವವು. ಅವಳಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ ವಸ್ತುಗಳು ಬೇಕಾಗಿರದೆ ಪ್ರಿಯಕರನು ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಕಾಮವಿಕಾರದಿಂದ ನೀಡಿತರಾದ ಮೈನೆರೆದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಹವಾಸ ಲಾಭವಿಲ್ಲದ್ದಾದರೆ ಹೇರಳವಾದ ದುಃಖವಾಗಿ ಕೊರಗಹತ್ತುವರು. ಈ ದುಃಖದಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಕುಮಾರಿಯರು, ಬಾಲ ವಿಧವೆಯರು, ಮೂರ್ಖರಾದ ಗಂಡಂದಿರು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸಧವೆಯರು ಕೊರಗಿ ಕೊರಗಿ ಕಣ್ಣೀರಿಡುತ್ತಿರುವದನ್ನು ನಿತ್ಯವೂ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಇವರ ದುಃಖಾಶ್ರುಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಕಡಲುಗಳು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಬಹುದು, ಇವರ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿನಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಹಡಗಗಳು ನಡೆಯಬಹುದು. ನೀತಿವಂತರಿಗೆ ಇದರ ಕಲ್ಪನೆ ಕೂಡ ಇರುವದಿಲ್ಲ. “ವರೋವದೇಶಿ ವಾಂಡಿತ್ಯಂ ಸರ್ವೇಷಾಂ ಸುಕರಂ

ನೃಣಾಂ” ಎಂಬಂತೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡುವದೊಂದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಈ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಾಟದಿಂದ ಲೈಂಗಿಕ ಬೇನೆಗಳು ಎಷ್ಟೊಂದು ಹರಡಿ ಕೊಂಡಿವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಅವರು ವಿಚಾರವನ್ನೇ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ.

ಈ ರಕ್ತಕ್ಷಯದ ಬೇನೆ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಉಪಾಯವೆಂದರೆ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಯಿಸಿ, ವ್ಯಾಯಾಮ, ಜಲಚಿಕಿತ್ಸೆ, ಬೈಲು ಹನೆಯ ಸೇವನೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಹಸಿವೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಯತ್ನಿಸುವದು. ತೊಪ್ಪಲಪಲ್ಲಿ, ತವಡುಸಹಿತವಾದ ಗೋದಿಹಿಟ್ಟಿನ ರೊಟ್ಟಿ, ಜೋಳದ ರೊಟ್ಟಿ ಮುಂತಾದ ಒಳ್ಳೇ ಆಹಾರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು. ಮಹತ್ವದ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಉಪಾಯವೆಂದರೆ ರೋಗದ ಮೂಲ ಕಾರಣವಾದ ಕಾಮವಿ ಕಾರಗಳ ಅತ್ಯಸ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಂಗಿಸುವದು. ಅರ್ಥಾತ್ ಈ ರೋಗದಿಂದ ಬಳಲುವ ಕುಮಾರಿಕೆಯರಿಗೆ, ವಿಧವೆಯರಿಗೆ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಲಗ್ನ ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಬೇಕು. ಸುವ್ರಸಿದ್ಧ ಫ್ರೆಂಚ್ ಡಾಕ್ಟರರಾದ ಅಂಡ್ರೆಲ್ಲರು ‘ರಕ್ತ ಕ್ಷಯಿಗಳಿಗೆ ಆದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ರತಿಕ್ರೀಡೆಗೆ ಆಸ್ಪದ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಅದು ಹೇಳಹೆಸರಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗುವದು’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಡಾ. ಅಶ್ವಿಲ್ಲರಾದರೂ ‘ಲಗ್ನದಿಂದ ರಕ್ತಕ್ಷಯವು ಬೇಗನೆ ವಾಸಿಯಾಗುವದು. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಅಡಚಣೆಗಳ ಮೂಲಕ ಲಗ್ನವು ಸುಲಭಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಾತಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಡಾಕ್ಟರರು ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವದಿಲ್ಲ’ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಅಡಚಣೆಗಳು ಎಷ್ಟೇ ಇದ್ದರೂ ರೋಗಿಯ ಹಿತದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಂಭೋಗದ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಡಾಕ್ಟರರು ಹೇಳಿ ಬಿಡುವದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಕಾಮಾತುರರಾದ ತರುಣ ತರುಣಿಯರು ಸ್ವರತಿ-ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನದಂಥ ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಉಪಾಯಗಳಿಂದ ದೇಹನಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ವಿವಾಹಬದ್ಧರಾಗಲು ಯತ್ನವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡುವರು. ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಚಟವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಸಂಭೋಗವೇ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಜನನೇಂದ್ರಿಯದ ದುರ್ಬಲತೆಗೆ ಸಂಭೋಗವೇ ಉಪಾಯವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅನೇಕರಿಗೆ ಕೋಪಬರಬಹುದು. ಹೆಂಗಸರಂತೂ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಸಿಡಿದು ಬೀಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಮಾತಿನ ಸತ್ಯಾಂಶವು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸುವ ಬಂಧುಭಗಿನಿಯ

ರಿಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಇರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ನಿಸರ್ಗವು ತನ್ನಾಟವನ್ನು ನಡೆಸಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ: ದ ಬಳಿಕ ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ದಿವಸ ಇದು ಬೈಲಿಗೆ ಬೀಳತಕ್ಕದ್ದೇ. ಲೈಂಗಿಕ ವಿಷಯಗಳ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಚಟಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರನ್ನೂ, ಲೇಖಕರನ್ನೂ ಕರೋರತನದಿಂದ ಶಿಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೂಡ ಹೊಂಚುಹಾಕುವ ನೀತಿವಂತರು ಕೆಲವು ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಘನಘೋರ ವಾವಗಳು ಇಂಥವರಿಂದಲೇ ಆಗುತ್ತವೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿಯು ತನ್ನ ನಿಯಮಕ್ಕನುಸರಿಸಿ ಹೊರಗೆಡವಿಯೇ ತೀರುತ್ತದೆ.

ನಿಸರ್ಗ ನಿಯಮವು ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಬೇರೆ ಗಂಡಸರಿಗೆ ಬೇರೆಯಾಗಿರುವದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಮೊದಲಿನ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಯೇ ಇದ್ದೇವೆ. ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಲೈಂಗಿಕ ವ್ಯಾಧಿಗಳಿಗೆ ಲಗ್ನವೇ ಮಹತ್ವದ ಮದ್ದು! ಲಗ್ನವಾದ ಬಳಿಕ ತಾನಾಗಿಯೇ ದುಃಖ ನಿವಾರಣೆಯಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ತರುಣ ತರುಣಿಯರು ಸುಖಿಯಾಗಿರುವ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ. ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಂತೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ನೈತಿಕ ತತ್ವಜ್ಞನು, ವೈದ್ಯ-ಡಾಕ್ಟರನು, ಈ ತತ್ವದ ಕಡೆಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಅಂದರೇನೇ ಮಾನವನ ಆರೋಗ್ಯ, ವಿಕಾಸ, ಸೌಖ್ಯ, ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ಕಾಮವಿಕಾರವೆಂದೊಡನೆ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಂಗಸರ ಕಾಮವಿಕಾರವೆಂದೊಡನೆ ಒಮ್ಮೆಲೆ ತಪ್ಪು ಭಾವಿಸುವರು. ವಾವಿ! ನೀಚಳು! ಸೈರಿಣಿ! ಎನ್ನುವರು. ಗಂಡಸಿನಲ್ಲಿಯಂತೆ ಹೆಂಗಸಿನಲ್ಲಾದರೂ ಕಾಮವಿಕಾರಗಳು ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಇರುವದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದದ್ದೇ. ಅವು ಆರೋಗ್ಯಶಾಲಿ ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಹಾಗೂ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ವಿಕಾಸ ಹೊಂದಿದ ಲೈಂಗಿಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯದ್ದೋತಕವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಸರಿಯಾಗಿ-ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸಿಯುವದು ಹೇಗೆ ಆರೋಗ್ಯದ ಲಕ್ಷಣವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಇದಾದರೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಇವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿಸರ್ಗದೇವಿಯ ಸ್ತ್ರೀತಿಯ ಮಕ್ಕಳು.

ಇವರೇ ಸುಪ್ರಜಾಜನನಕ್ಕೂ, ವಂಶರಕ್ಷಣೆಗೂ ಅರ್ಹರಾದವರು. ಆದುದರಿಂದ ಲೈಂಗಿಕ ವಿಷಯವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಅಳಿದು ಲೈಂಗಿಕ ಬೇನೆಗಳು ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳದಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಹೆಂಗಸೂ ಆರೋಗ್ಯಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕಲಿತು ಶರೀರದ ಗುಣ-ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಜೀವನ ಸಂಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡಲು ಅವರು ಸಮರ್ಥರಾಗುವರು. ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕ ಹರಡಿರುವ ಕುತೂಹಲವು ಇಲ್ಲವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಆರೋಗ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಧ್ಯಯನದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಗೌವ್ಯ, ಹಾಗೂ ತಿರಸ್ಕಾರ ಭಾವಗಳು ತಾವಾಗಿಯೇ ಮಾಯವಾಗುತ್ತವೆ. ಯೋಗ್ಯ ಆಹಾರ, ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುವ ಹೆಂಗಸು ವಾಮ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿಯದೆ ನಿರೋಗಿಯಾಗಿ ಇರಬಲ್ಲಳು. ಮುಂದೆ ಅವಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಕಾಲಕ್ಕೆ ವಿವಾಹ ಬದ್ಧಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅವಳಷ್ಟು ಸುಖಿಯೇ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಿಗಲಾರರು. ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಹಂಗಳೆಯರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಲೈಂಗಿಕ ಬೇನೆಗಳು ತಾವಾಗಿ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಬದಿಗೊತ್ತಿ ಈಗಿನ ವಿವಾಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ರಚನೆ, ಸಮಾಜ ರಚನೆ ಇದ್ದಂತೆಯೇ ಇರಬೇಕು, ಕೇವಲ ವಾತಿವೃತ್ಯ-ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯೆಗಳಿಂದಲೇ ಲೈಂಗಿಕ ಬೇನೆಗಳು ನಿವಾರಣೆಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಸರ್ವಧಾಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಹಟತೊಡುವದೇ ಆದರೆ ಈಗಲೇ ವ್ಯಭಿಚಾರ-ವೇಶ್ಯಾವೃತ್ತಿಗಳಿಂದ ಜಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಘನಘೋರ ವಾಪಗಳು-ನರಕಯಾತನೆಗಳು, ಲೋಗಗಳು ಹೆಚ್ಚಿ ಮಾನವ ಜಾತಿಯು ದುಃಖಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುವದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಗರಾಲದಲ್ಲ ವಿಢಾಹಕ್ಕೆ ಅಸ್ವದವನ್ನುಂಟುಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಕಾಮವಿಕಾರದಿಂದ
ಸ್ತ್ರೀಯು ಹುಚ್ಚಳಂತಾಗಿ ಬಿಡುಪಳು.

ಉನ್ನಾದ (Hysteria)

ಇದು ರಕ್ತಕ್ರಯ ಬೇನೆಗಿಂತಲೂ ಕೆಟ್ಟಬೇನೆಯು. ಇದರ ವೀಡೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವದರಿಂದ ರೋಗಿಗೂ ಅವನ ಆಪ್ತೇಷ್ಟರಿಗೂ ತುಂಬಾ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಅಶಕ್ತರಾದ ಗಂಡು-ಹೆಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವದಾದರೂ ಹೆಂಗಸಿನಲ್ಲಿ ಇದರ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಇದು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಬೆದೆಗೆ ಬಂದ ತರುವಾಯ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವ ರೋಗವಾದ್ದರಿಂದ ಜನನೇಂದ್ರಿಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ರೋಗವೆಂದು ಅನ್ನಬಹುದು. ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಅಥವಾ ಭಾವನೆಗಳ ವಿಕೃತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗನುಸರಿಸಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಇದು ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತಲಿರುತ್ತದೆ.

ಇದರ ಲಕ್ಷಣಗಳು:— ಹೊಕ್ಕಳ ಹತ್ತರ ಶೂಲೆ ಆರಂಭವಾಗಿ ಕರುಳಿನ ಗತಿಗನುಸರಿಸಿ ಕ್ರಮೇಣ ಗಂಟಲವರೆಗೆ ಬರುವದು. ಇಲ್ಲಿ ಅವು ಚಂಡಿನಂತೆ ಆಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದುವದರಿಂದ ಉಸುರುಗಟ್ಟಿದಂತಾಗುವದು. ಮುಂದೆ ಉನ್ನಾದವು ಹೆಚ್ಚಿತೆಂದರೆ ಒದರಾಟ ಚೀರಾಟ, ಹುಚ್ಚುನಗೆ ಆರಂಭವಾಗುವವು. ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಮೂತ್ರವಿಸರ್ಜನೆ ಆದರೆ ಮಾತ್ರ ರೋಗಿಗೆ ಕೊಂಚ ಹಗುರವಿಸುವದು. ದೇಹ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಾಪವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಕೂಡ ಈ ರೋಗವು ಉಂಟಾಗಬಹುದು. ಉನ್ನಾದದ ಈ ವಿಶಿಷ್ಟ ಲಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಈ ರೋಗದ ಲಕ್ಷಣಗಣಗಳೂ ಉಂಟು. ಅಶಕ್ತತೆ, ಸೀಡಕುತನ, ಚಂಚಲತೆ, ಮಜ್ಜಾತಂತು(Nervous)ವಿನ ದುರ್ಬಲತೆ, ಯಾವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಮನಸ್ಸು ಹಿಡಿಯದಿರುವಿಕೆ, ಇವೇ ಮೊದಲಾದವು. ಕುಮಾರಿಯರಲ್ಲಿ, ಅಥವಾ ವೈವಾಹಿಕ ಸುಖ ದೊರೆಯದಂಥ ದುರ್ದೈವಿ

ತರುಣಿಯರಲ್ಲಿ ಈ ರೋಗವು ತೀವ್ರ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವದು. ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನದ ಚಟವಿದ್ದವರಿಗೆ ನರಗಳ ದಾರ್ಬಲ್ಯವುಂಟಾಗಿ, ಲೈಂಗಿಕ ಭಾವನೆಗಳು ವಿಕೃತ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಈ ರೋಗವು ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವದು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅವು ಇಚ್ಛಾ ಶಕ್ತಿಯ ಅಧೀನವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ಉಗ್ರಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದದೆ ಇರುವವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಜನರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇತ್ತ ಗಮನಕೊಡುವದಿಲ್ಲ. ಉಪಹಾಸ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸತ್ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಂದು ನಿರಾಶೆಯ ಆಘಾತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕುಬಿಟ್ಟರೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಬೇನೆಯ ಉನ್ನಾದದ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪರ್ಯವಸಾನ ಹೊಂದುವವು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಈ ಬೇನೆಯು ಬರಬರುತ್ತ ಅನೇಕ ಬೇನೆಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಹುಟ್ಟಿಸುವದು. ಉಬ್ಬಸ, ಬೆನ್ನುನೋವು, ಸಂದುಹಿಡಿಯುವಿಕೆ, ಮೂತ್ರಕಟ್ಟುವಿಕೆ ಮುಂತಾದ ನೀಡೆಗಳು ಆರಂಭವಾಗುತ್ತವೆ. ಇವು ಬೇರೆ ಬೇನೆಗಳೆಂದು ಜನರಲ್ಲಿ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿದೆ. ಇವು ಬೇರೆ ಬೇನೆಗಳೋ ಅಥವಾ ಉನ್ನಾದದ ಲಕ್ಷಣಗಳೋ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ತಜ್ಞರಾದ ಕೆಲವು ಡಾಕ್ಟರಿಗೂ ಕೂಡ ತಿಳಿಯದೆ ಹೋಗಿದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನೆಲ್ಲವುಗಳ ಮೇಲೆ ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆ, ಇಂಜೆಕ್ಶನ್ ಮೊದಲಾದ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತೆಗೆದು ಜನರ ಧನ-ಬಲಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹೀರಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ ನರಗಳ ದಾರ್ಬಲ್ಯವೇ ಇದರ ಮೂಲವಾಗಿದೆಯೆಂಬುದು ತಿಳಿಯದೆ ಇರದು. ಉನ್ನಾದದ ಭ್ರಮೆಯು ನಿಜವಿರುವದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಕರವಾದದ್ದು. ಉನ್ನಾದದಿಂದ (Hysterical) ಕೆಮ್ಮು ಬಂದು ಧ್ವನಿಯು ಕುಗ್ಗುವದು. ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಚುಚ್ಚಿದಂತಾಗುವದು, ತೀವ್ರವಾದ ಶ್ವಾಸೋಘ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಆರಂಭವಾಗುವದು. ಗ್ರಂಥಿಗಳು ಉಬ್ಬಿ ಸ್ತನಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಬಾಧೆಯುಂಟಾಗುವದು. ಕರುಳುಗಳಲ್ಲಿ ವಾತವು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವದು. ಉನ್ನಾದದಿಂದ ಮೂರ್ಛೆ ಬರತೊಡಗುವದು. ನಾಡಿಗೆಳು ಜೋರಿನಿಂದ ಹಾರತೊಡಗುವದರಿಂದ ರಕ್ತಾಶಯದ ಬೇನೆಯಾಗಿದೆಯೆಂಬ ಭ್ರಮೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಹೊಟ್ಟೆಯ ಎಡಮಗ್ಗ

ಲಲ್ಲಿ ತಾಳಿಕೊಳ್ಳಲಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ನೋವು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಏಳತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಯಾವ ಉಪಾಯಗಳಿಗೂ ಹಣಿಯದಂಥ ಭಯಂಕರ ಶೂಲೆಯು. ಅನೇಕರ ಗರ್ಭಾಶಯ ಹಾಗೂ ಅಂಡಕೋಶಗಳು ಬಾಯುತ್ತವೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಯಕೃತದ ವಿಕೃತಿಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಲಹೆಗಲಿನಲ್ಲಿ ನೋವು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ವಿಸರೀತ ಹಾಗೂ ಕೆಲವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡದೆ ತಲೆನೋವು ಬರುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಗೋಣು, ಕೈಕಾಲು ಮೊದಲಾದ ಅಂಗಗಳು ಬಿರುಸಾಗುತ್ತವೆ. ಸಂಭವಾತ ಮತ್ತು ಅರ್ಧಾಂಗವಾಯುಗಳು ಕೆಲವರನ್ನು ಪೀಡಿಸುತ್ತವೆ ಒಟ್ಟಾರೆ ದೇಳುವದೆಂದರೆ ಉನ್ನಾದ (Hysteria) ದ ಬೇನೆಯ ಕೆಟ್ಟ ವರಿಣಾಮವು ವಿವಿಧ ಅವಯವಗಳನ್ನು ಪೀಡಿಸುತ್ತದೆ ವಿವಿಧ ಬೇನೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ-

ಈ ಉನ್ನಾದವು ಉಗ್ರಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ಕೆಲವು ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ಕುಣಿದಾಡಿಸತೊಡಗುತ್ತದೆ. ರೋಗಿಯು ಹುಚ್ಚನಂತೆ ನಗುವದು, ಚೀರುವದು, ಕೆಲೆಯುವದು ಮಾತತೊಡಗುವದು ಆಗ ಅವನ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಅವನನ್ನು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸುವದುಂಟು. ಆದರೆ ಇದು ಯೋಗ್ಯ ಉಪಾಯವಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ರೋಗಿಯು ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಭ್ರಮಿಷ್ಟನಾಗುವ ಸಂಭವವಿದೆ.

ರಕ್ತಕ್ಷಯವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ರಕ್ತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವಂತೆ ಉನ್ನಾದವು ನರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದಾಗಿದೆ ಒಮ್ಮಮ್ಮೆ ಎರಡೂ ಬೇನೆಗಳ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಒತ್ತಟ್ಟಿಗೆ ಕಂಡುಬರಬಹುದು. ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳ ನರಗಳ ಸಂಬಂಧವು ದೇವದೊಳಗಿನ ರಕ್ತಾಶಯ, ಜರಾಶಯ, ಕಶೇರುಕಾರಜ್ಜು (Spinal cord) ಮುಂತಾದ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ನರಗಳೊಡನೆ ನಿಕಟವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಈ ಎರಡೂ ಬೇನೆಗಳು ಅಂಟಿಕೊಂಡರೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುವದು. ಮಾನಸಿಕ ಮತ್ತು ಶಾರೀರಿಕ ತೈಂಗಿಕ ವಿಕೃತ ಸ್ಥಿತಿಯು ಈ ಉನ್ನಾದದ (ಹಿಸ್ಟೀರಿಯಾ) ಮೂಲ ಕಾರಣವಾಗಿರುವದು. ಸರಿಯಾಗಿ ಮುಟ್ಟಾಗುವ ಹುಡುಗಿಯರಲ್ಲಿ, ಅಥವಾ ಹುಡುಗಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದ ಹುಡುಗಿಯರಲ್ಲಿ ಈ ರೋಗವು ಸಹಸ್ರ ಕಾಣಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕುಮಾರಿಕೆಯರಿಗೆ, ವಿಧವೆಯರಿಗೆ, ಗಂಡಬಿಟ್ಟ ನಥವೆಯ

ರಿಗೆ, ಬಂಜೆಯರಿಗೆ ಈ ಬೇನೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವದು. ಏಕೆಂದರೆ ಇವೆಲ್ಲರೂ ನೈತಿಕ ಹಾಗೂ ಧಾರ್ಮಿಕ ರೂಢಿಗಳೆಂಬ ವಿಶಾಚಿಗೆ ಆಹುತಿಯಾಗಿ ಲೈಂಗಿಕ ವಿಕೃತಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಉನ್ನಾದವು ಮಾನಸಿಕ ರೋಗವಾಗಿರುವಂತೆ ಶಾರೀರಿಕ ರೋಗವೂ ಆಗಿರುವದು. ಆದುದರಿಂದ ಮಾನಸಿಕ ಭಾವನೆಗಳಂತೆ ಶಾರೀರಿಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳಾದರೂ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತವೆ.

ಈ ಉನ್ನಾದ ರೋಗಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಹಿಂದುಸ್ತಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆಯೆನ್ನಬಹುದು. ಬೇರೆ ಯಾವ ಅನರ್ಥಗಳೇ ಸಂಭವಿಸಲಿ, ಹೆಣ್ಣಿನ ಲಗ್ನ ಬೇಗನೆ ಆಗಬೇಕೆಂಬ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಕಟ್ಟಪ್ಪಣೆಯಿರುವದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ರೋಗವು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಇದು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಉಚ್ಚ ವರ್ಗದವರಲ್ಲಿಯೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಉಚ್ಚ ವರ್ಗದವರು ತಮಗೆ ಧನಿಕ ವರನು ಬೇಕೆಂದಾಗಲೀ, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಕ್ಕ ವರನು ಬೇಕೆಂದಾಗಲೀ ಮದುವೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಮೇಲಾಗಿ ನಾಟಕ, ಸಿನೇಮಾ, ಕಾದಂಬರಿ ವಾಚನ ಮೊದಲಾದ ಉದ್ರೇಕಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಹವಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ಬೇರೆ ಅವರಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಆ ಕುಮಾರಿಕೆಯರು ತಡೆದು ತಡೆದು ಕೊನೆಗೆ ಅರ್ಧದಾರೀ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಉನ್ನಾದದಂಥ ರೋಗಗಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಎಲ್ಲ ಭಯಂಕರ ವರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಅವಲೋಕನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಮೂಢ, ರೂಢ ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಗೆ ಬೆಲೆ ಕೊಡದೆ ನಿಸರ್ಗಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಸಮಾಜ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅವಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಜ್ವಾಲಾ ಮುಖಿಯ ಜ್ವಾಲೆಯಂತಿರುವ ತರುಣ-ತರುಣಿಯರ ಬಯಕೆಗಳು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಹೊರನುಗ್ಗುವವು. ಬಲ್ಲವರು ವಾಸ-ಪುಣ್ಯಗಳ ನಿಜಗುಟ್ಟನ್ನರಿತು ತರುಣ-ತರುಣಿಯರ ತಾಪವನ್ನು ಅವರಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ ರೋಗಗಳನ್ನು, ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ಸುಗಮವಾದ ದಾರಿಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಬಾಹ್ಯ ಉಪ

ಚಾರಗಳಿಂದ ಉನ್ನಾದ ವ್ಯಾಧಿಯು ಎಂದಿಗೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಾರದು. ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳ ನರಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಉತ್ತೇಜನ-ವ್ಯಾಯಾಮ ಸಿಕ್ಕು ಅವುಗಳು ತೃಪ್ತವಾಗಿದ್ದರೇನೇ ನಿಜವಾದ ಸೌಖ್ಯ-ಸಮಾಧಾನಗಳು ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುವವು. ಅದೇ ಆರೋಗ್ಯದ ಗುಟ್ಟು! ಉನ್ನಾದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಮದ್ದು! ಬಾಹೋಪಚಾರಗಳಿಂದ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸುವದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಉನ್ನಾದದ ಬೇನೆಯು ದೆವ್ವನ ಬೇನೆಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಹೊಡೆಯುವದು, ಬೈಯುವದು, ಕಟ್ಟಿಹಾಕುವದು, ಜಬರಿಸುವದು ಮೊದಲಾದ ಕ್ರೂರ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವದು ತೀರ ಕೆಟ್ಟದ್ದು. ಅಪಾಯಕರವು. ಅಶಾಸ್ತ್ರೀಯವು. ಇದರಿಂದ ನಿರ್ಬಲ ಮನಸ್ಸಿನವರಿಗೆ ಕೂಡಲೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಯುವದು.

ಉನ್ನಾದವು ಶಾರೀರಿಕ ರೋಗದಂತೆ ಮಾನಸಿಕ ರೋಗವಾದರೂ ಆಗಿ ದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ತನುಮನಗಳೆರಡರಲ್ಲೂ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವದೆಂದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಸುಖ ಮತ್ತು ತೃಪ್ತಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವದು. ತರುಣಿಯು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವ ವರನನ್ನೇ ಆರಿಸಬೇಕೇ ಹೊರತು ಅವಳ ಇಚ್ಛೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಯಾವದೇ ಕಾರಣದಿಂದ ಧನಿಕನನ್ನಾಗಲೀ, ಕುಬೇರನನ್ನಾಗಲೀ ಆರಿಸಕೂಡದು. ಇದೇ ಯೋಗ್ಯ ಹಾಗೂ ಸತ್ಯ ಮಾರ್ಗ! ಅವಳು ಬಯಸುವ ತರುಣನಿಂದಲೇ ಅವಳಿಗೆ ಶಾರೀರಿಕ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಸಮಾಧಾನವು ಲಭಿಸುವದು.

ಈ ಮುಖ್ಯವಾದ ಉಪಾಯದೊಂದಿಗೆ ಬೇರೆ ಕೆಲವು ಉಪಾಯಗಳೂ ಉಂಟು. ಸ್ಥಲಾಂತರ, ಪ್ರವಾಸ, ಬೈಲು ಹವೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ತಿರುಗಾಡುವದು ಇವೇ ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳು. ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಹ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವದರಿಂದ ಈ ರೋಗವು ಬೆಳೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಸ್ತ್ರೀಯರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಯಗಳ ಮೇಲೂ ಸಂದೇಹ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಿಗಾ ಇಡುವದು ತನ್ನ ಕೆಲಸವೆಂದು ಗಂಡಸರು ಭಾವಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಸಾಹಸದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನಾಗಲೀ, ದೇಶಹಿತ, ಸಮಾಜಹಿತದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನಾಗಲೀ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದವಿಲ್ಲದಾಗಿದೆ. ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಗಳ ನಡುವೆ ಸಿಕ್ಕಿ

ಬಿದ್ದು, ಊಟ-ಉಡಿಗೆ, ಧರ್ಮ-ಕರ್ಮ, ಪೊಳ್ಳು ವೇದಾಂತ, ಮನೆಯ ಜನರ ಚಾಕರಿ ಇವಕ್ಕಿಷ್ಟೇ ತಾನು ಮಿಸಲಾಗಿರುವೆನೆಂಬ ಭಾವನೆ ಅಳಿಯುವವರೆಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಸುಖವಿಲ್ಲ. ವುರುಷರಂತೆ ಅವಳಿಗೂ ಆತ್ಮವಿದೆ, ಭಾವನೆಗಳಿವೆ, ಅವಳಲ್ಲಿಯೂ ಕರ್ತೃತ್ವಶಕ್ತಿ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಲಾಗದು.

ಉನ್ನಾದಿತ ಸ್ತ್ರೀಯು ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅವಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕಾರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬಾರದು. ಅವಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹಾಗೂ ಕನಿಕರದಿಂದ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವಳಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಉನ್ನಾದವು ಸುಳ್ಳು ಬೇನೆಯೆಂದು ಎಂದಿಗೂ ತಿಳಿಯಕೂಡದು. ಉನ್ನಾದಿತಳು ತನಗಿದ್ದ ಮಾನಸಿಕ ಅಸ್ವಸ್ಥತೆಯ ನಿಜವಾದ ಕಾರಣವನ್ನು ಲಜ್ಜೆಯಿಂದ ಹೇಳಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಲೈಂಗಿಕ ಬೇನೆಗಳನ್ನು ಗೌಪ್ಯವಾಗಿಡಲು ಯತ್ನಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇನೆಯ ನೆವವನ್ನು ಬೇರೆ ಏನಾದರೂ ಹೇಳುವ ಸಂಭವವಿರುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜವು ಏನೆನ್ನುವದೋ ಎಂದು ಹೆದರಿ ಮುಚ್ಚಿಡಲು ತರುಣ ತರುಣಿಯರು ಪ್ರಯತ್ನವಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿಡತಕ್ಕ ಸಂಗತಿಯೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಂತರಂಗ, ಬಹಿರಂಗಗಳು ಒಂದಾಗುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವದು ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರ ಹಾಗೂ ಭಿಷಗ್ನರ್ಯರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ 'ಸಮಾಜದ ಬೇನೆಗಳು ಬಿಚ್ಚುಮಾತಿನಿಂದ ಹೇಳಿದಲ್ಲದೆ ನೆಟ್ಟಗಾಗುವದಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಜಾನ್ ಸ್ಟುಅರ್ಟಮಿಲ್ಲರು ನುಡಿದಿದ್ದಾರೆ.

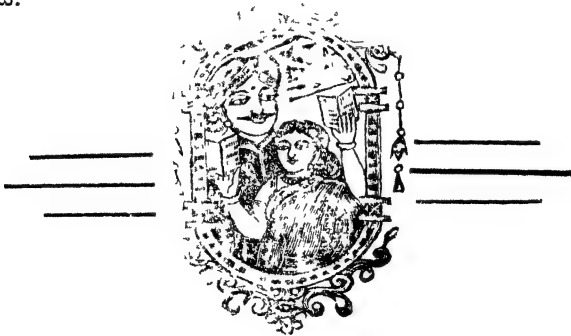
ಲೈಂಗಿಕ ಬೇನೆಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಉಪಾಯವೆಂದರೆ ಅವುಗಳ ವಾಸನೆಯನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಲು ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುವದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಮೊದಲೇ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಬಾವು, ನೋವುಗಳೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಡಾಕ್ಟರ ಜನರ ಮೇಲುಪಚಾರದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ. ಸಂಭೋಗ ಸೌಖ್ಯವಿಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ- ತಮ್ಮಿಂದ ಹುಟ್ಟಬಹುದಾದ ಸಂತಾನದಿಂದ ಕೂಡ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಸೌಖ್ಯವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳ ಜನನದಿಂದ ತಾಯಿಗೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆರೋಗ್ಯಕರವಾತ ಚೈತ

ನೈವೃಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ತನುಮನದ ವಿಕೃತ-ಸ್ಥಿತಿಗಳು ದೂರಾಗಿ ಹೊಸ ಹುರುಳು ಹಾಗೂ ಶಕ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಾಣುವ ಮಾತಾಗಿದೆ.

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹೆಂಗಸಿನ ತಾವತ್ರಯಗಳು ಅವಳು ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ಲಗ್ನವಾಗುವವರೆಗೂ ಉಳಿಯುವವು. ಅಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ಅವಳ ಅತ್ಯಪ್ಪಬಯಕೆಗಳು ಅವಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ವ್ಯಾಕುಲಗೊಳಿಸುವವು. ಅಸಂಖ್ಯವಾದ ಮೋಹಗಳು ಮತ್ತು ಉದ್ರೇಕಗಳು ಅವಳಲ್ಲಿ ಮನೆಮಾಡುವವು. ಅವಳು ಕುಮಾರಿ ಇರಲಿ, ವಿಧವೆಯಿರಲಿ, ಪರಿತ್ಯಕ್ತಳಾದ ಸಧವೆಯಿರಲಿ, ಅವಳು ಯೋಚಿಸುವದು ಒಂದೇ ಒಂದು “ತನ್ನ ಕಾಮವಾಸನೆಯ ತೃಪ್ತಿಯು ಹೇಗಾದೀತು?” ಇವೇ ಆಶೆ-ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳೆಂಬ ಕಾರ್ಮೋಡಗಳಿಂದ ಅವಳ ಜೀವಿತದ ಆಕಾಶವು ಕಗ್ಗತ್ತಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳು ಹದಿನಾರಾಣೆ ಸತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದ ಮೇಲಾದರೂ ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಮೂಢ ಕಲ್ಪನೆ, ಮೊಳ್ಳು ವೇದಾಂತಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವದು ನಮ್ಮ ಧರ್ಮವಲ್ಲವೇ? ಕರ್ತವ್ಯಕರ್ಮವಲ್ಲವೇ? ನೈಸರ್ಗಿಕ ಹಾಗೂ ಸತ್ಯದ ತಳಹದಿಯಮ್ಮೇಲಿ ನಿಲ್ಲುವಂಥ ಹೊಸದೊಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವದು ನಮ್ಮ ಪವಿತ್ರವಾದ ಕೆಲಸವಲ್ಲವೇ? ಈ ಹೊಸ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸುವ ಮೊದಲು ನಮಗೆ ಅನೇಕ ಅಡ್ಡಿ ಅಡಚಣೆಗಳು ಬರಬಹುದು. ಎಡೆರು-ತೊಡರಗಳು ಬರಬಹುದು. ಅವೆಲ್ಲವುಗಳಿಗೂ ಎದೆಗೊಡುವದು ನಮ್ಮ ಪವಿತ್ರವಾದ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕಷ್ಟಪಡದ ಹೊರತು ಸುಖಿಸಿಗುವದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬೇಕು.

ಒತ್ತಾಯದ ಸಂಯಮನದಿಂದಾಗುವಷ್ಟೇ ಮಿತಿಮೀರಿದ ಸಂಭೋಗದಿಂದಾದರೂ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಮಾತನ್ನಾದರೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡತಕ್ಕ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಸಂಭೋಗವು ಲೈಂಗಿಕ ಬೇನೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವ ಸಾಧನವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಮಿತಿಮೀರಿದ ಸಂಭೋಗವನ್ನು ಯಾರೂ ಬಯಸಬಾರದು. ಅಶಕ್ತ ಹೆಂಡತಿಯು ಸಶಕ್ತಗಂಡನೊಡನೆ ಬಾಳುವೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರಸಂಗಬೃಂದಾದ ಆಡಮ್ ಮಿತ ಸಂಭೋಗದ ಕ್ರಮವನ್ನಿಡಬೇಕು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಕಾಮಾತಿರೇಕದಿಂದ

ಅನೇಕ ದುಷ್ಟರಿಣಾಮಗಳುಂಟಾಗುವವು. ರಕ್ಷಕಯ್ಯ, ಉನ್ನಾಡ, ಆರ್ತ
ದೋಷಗಳಂಥ ರೋಗಗಳು ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವವು. ಮಿತಸಂಭೋಗದಿಂದಲೇ
ತನು-ಮನಗಳ ವಿಕಾಸವಾಗುವದು. ತ್ಯಾಗ ಹಾಗೂ ಸಂಯಮನಗಳು
ಸದ್ಗುಣಗಳೇನೋ ನಿಜ, ಆದರೂ ಲೈಂಗಿಕ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅದರ ಅತಿ
ರೇಕವು ದುರ್ಗುಣದಲ್ಲಿ ವರಿಣಮಿಸುವದು. ಕಾಮ ವಿಕಾರಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿ
ಕ್ಕಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿದಂತಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು
ನಾವು ಅವುಗಳ ದಾಸರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಅವು ನಮ್ಮನ್ನು ತುಂಬಾ ಕಾಡು
ತ್ತವೆ. ಪ್ರೇಮ ಭಾವಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕಿದವರು, ವೀರ್ಯ ದೋಷದಿಂದ
ಬಳಲುವವರು, ಉನ್ನಾದಿನಿಯರು, ತಾವು ಸಂಯಮಿಗಳೆಂದು ಜಂಭ
ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಕಾಮುಕ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾದಷ್ಟು ಬೇರೆ
ಯಾರೂ ಆಗಿರುವದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಲಾಗದು. ವಿವಾಹಿತರಿಗಿಂತ
ಅವಿವಾಹಿತರಿಗೆ, ವಿಧವೆಯರಿಗೆ, ಪರಿತ್ಯಕ್ತರಿಗೆ ಪ್ರೇಮವು ಆಯುಷ್ಯದ
ಸಾರಸರ್ವಸ್ವವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಧರ್ಮವನ್ನು ಗೆದ್ದು ಬಿಡುವೆ
ವೆಂಬ ಹೆಮ್ಮೆಯನ್ನು ತಾಳುವವರ ಪೂರ್ಣತನದ ಪ್ರದರ್ಶನವಾಗಿದೆ.
ಒಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಹೇಳುವುದೆಂದರೆ, ಸದಾಕಾಲ ಕಾಮಾದಹನ ಭ್ರಾಂತಿಯೂ
ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರಬಾರದು, ಅನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಯಮನದ ಮೊಳ್ಳುವಿಚಾರವೂ
ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರಬಾರದು. ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಮಿತಿ ಇರಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿಯೇ
ಹಿತವಿದೆ.

ವೇಶ್ಯಾವೃತ್ತಿಯ ಹಾವಳಿ !

ವೇಶ್ಯಾವೃತ್ತಿಯೆಂದರೇನು ? ವೃತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಭೇದಭಾವವನ್ನೆಣಿಸದೆ ದುಡ್ಡಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಮಾರಿಕೊಂಡು ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ವ್ಯಭಿಚರಿಸುವವಳು ವೇಶ್ಯೆ, ಅವಳ ವೃತ್ತಿಯು ವೇಶ್ಯಾವೃತ್ತಿಯೆಂದು ಕಾಯದೆಯು ಇದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಿಸಿದೆ ; ಯಾವಳೊಬ್ಬಳು ಕೆಲ ಪ್ರಿಯಕರರೊಡನೆ ಗುಪ್ತವಾಗಿ ನಡೆಸುವ ಭೋಗವ್ಯವಹಾರವು--ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಳು ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ-- ವೇಶ್ಯಾವೃತ್ತಿಯಲ್ಲ. ಈ ವೇಶ್ಯಾವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡ ಹೆಂಗಸರು ಬಹುಶಃ ಕೂಲಿಕಾರ ವರ್ಗದವರೋ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ವ್ಯಾಪಾರಿ ವರ್ಗದವರೋ ಇರುವರು ; ಬಡತನದ ದೆಸೆಯಿಂದ ಈ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡವರಿರುವರ. ಉಚ್ಚವರ್ಗದವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇದಕ್ಕೆ ಸೇರಿಲ್ಲ. ವೇಶ್ಯೆಯರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಗೆಗಳಿವೆ. ಅನ್ಯರೊಬ್ಬರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ವೇತನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವೇಶ್ಯಾಗೃಹಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರದೊಂದು ಗುಂಪು, ಸ್ವತಂತ್ರ ವೇಶ್ಯೆಯರದೊಂದು ಗುಂಪು. ಸಮಾಜ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರತಂತ್ರ ವೇಶ್ಯೆಯರೇ ಹೆಚ್ಚು ಹೇಮಕಾರಿಗಳೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣವಿಟ್ಟು ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವದು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ; ಸಾಂಸೃತಿಕ ರೋಗಗಳನ್ನು ತಡೆಯುವದು ಸುಲಭವಿದೆ. ಆದರೆ ವೇಶ್ಯಾಗೃಹದ ಜಾಲಕರು ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳೂ ದುಷ್ಟರೂ ಇದ್ದರೆ ಸ್ವಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಗುಲಾಮರಾದ ವೇಶ್ಯೆಯರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವರು ; ಮುಂದೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ

ಸಜೀವ ಗೊಂಬೆಗಳಾದರೆಂದರೆ ಅವರನ್ನು ಅಸಿಮಿಸಿಯಿಲ್ಲದೆ ತಳ್ಳಿಬಿಡುವರು. ಇದರಿಂದ ಆ ವೇಶ್ಯೆಯರ ನಿವೃತ್ತಿ ಜೀವನವು ಅಸಹ್ಯವಾಗುವದು. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವದು ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದದ್ದು; ಆದರೇನು ಈ ಅಶಿಕ್ಷಿತ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಆ ಕಾನೂನು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವೇ ಆಗಿರುವದು.

ಈ ವೇಶ್ಯಾಗೃಹಗಳಿಗೆ ಹಳ್ಳಿಪಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಹರೆಯದ ಚೆಲುವೆಯರನ್ನು ಯುಕ್ತಿಪ್ರಯುಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಹಿಡಿತಂದು ಹಾಕುವ ಏಜಂಟರಿರುವರು. ಅತ್ತೆಮನೆಯಲ್ಲಿಯ ಕಾಟಗಳಿಂದ, ಮನೆ ಜಗಳಗಳಿಂದ, ಬಡತನದಿಂದ ಅಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದಿ ವಿಕಾರವಶರಾಗಿ ಮನೆಬಿಟ್ಟಂಥ ನಿರಾಶ್ರಯರಾದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಬೇಟೆಯಾಡಲು ಈ ಏಜಂಟರು ಹೊಂಚುಹಾಕುತ್ತಿರುವರು. ಹೊಟ್ಟೆಗೂ ಗತಿಯಿಲ್ಲದ ಬಡ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಗಂಡಸತ್ತ ತಾಯಂದಿರು ತಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು— ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವವರ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ, ಮೋಸಹೋಗಿ— ಮಾರಿಕೊಳ್ಳುವದೂ ಉಂಟು. ಹೀಗೆ ವೇಶ್ಯಾಗೃಹಗಳ ಸಂಚಾಲಕರ ಬಲೆಗೆ ಬಿದ್ದು ವೇಶ್ಯಾವೃತ್ತಿಗಿಳಿದವರು, ಮುಂದೆ ಸ್ವಜಾತಿಯ ಗರತಿಯರಾದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಹ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಸೆಳೆದುಕೊಂಡು ಪ್ರವಂಚವನ್ನು ದುಃಖಮಯವಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಡುವರು. ಕೆಲವು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು— ಸುಶಿಕ್ಷಿತರು ಕೂಡ— ತಮ್ಮ ಪ್ರಿಯಕರರ ಸಖ ಮಾತಿನ ಪ್ರಲೋಭನಗಳಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿ, ಮದುವೆಯ ಆಸೆಯಿಂದ ಅವರ ಬೆನ್ನುಹತ್ತಿ ದೇಶಾಂತರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ಪ್ರಿಯಕರರಿಂದ ತ್ಯಕ್ತರಾಗಿ ಗತಿಗಾಣದೆ ವೇಶ್ಯಾಗೃಹಕ್ಕೆ ಶರಣು ಹೊಕ್ಕು ವರುಂಟು.

ಇನ್ನುಳಿದ ಕೀಳು ತರಗತಿಯ ವೇಶ್ಯೆಯರಿಗೆ ನರಕಕುಂಡದೊಳಗಿನ ಕ್ರಿಮಿಗಳೆಂದರೂ ಸಂದೀತು. ಅವರು ಹೀಗಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಮಾಜವು ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ತೆಳೆದ ತಿರಸ್ಕಾರದೃಷ್ಟಿ, ಬಹಿಷ್ಕಾರದ ವರ್ತನೆಯೇ ಕಾರಣ. ನೂರುಕ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿಯೋ ಕಾಲು ಚಾಚುವಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಸಣ್ಣದಾದ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿಯೋ ವಾಸಿಸಿದ್ದು, ವೇಶ್ಯಾವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಸಾಗಿಸುತ್ತಿರುವರು.

ಇವರಲ್ಲಿ ಬಹುಮಂದಿ ನೋಡಿದರೆ ಹೇಸಿಕೆಯಾಗುವಂಥ ವಿಕೃತ ಸ್ವರೂಪಿಗಳಾಗಿರುವರು; ತಮ್ಮ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಡಲು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಹಾಳುಗೋಡೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮುಖವನ್ನು ಮರೆಯಿಸುತ್ತಿರುವರು. ಇವರು ಅನೈಸರ್ಗಿಕವಾದ ಉಪಾಯಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಕಾಮ ವಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕೆರಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು, ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುವರು. ಎಲ್ಲ ತರಹದ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರದ ಕಾಯಕಗಳ ಮೂರ್ತಿಗಳಿವರಿಂದರೂ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಇವರ ಸ್ವಭಾವಗಳು ತೀರ ವಿಕಾರ ಹೊಂದಿರುವವು. ಭಯವೂ, ವೈರಭಾವವೂ ಸ್ತ್ರೀಸಹಜವಾದ ದಯಾ ಪ್ರೀತಿಗಳನ್ನು ಇವರ ಅಂತಃಕರಣದಿಂದ ತಳ್ಳಿ ತಾವು ಅಲ್ಲಿ ಮನೆಮಾಡಿರುವವು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇವರು ಜೀವಿತದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿರಾಶರಾಗಿರುವರು. ಆದರೆ ಆ ನಿರಾಶೆಯೊಡನೆ ಹೋರಾಡಿ ಬದುಕಲು ಅವರಿಗೊಂದು ಶಕ್ತಿಯಿರುವದು. ಅದೇನೆಂದರೆ, ತಮ್ಮನ್ನು ತಿರಸ್ಕಾರ ಬಹಿಷ್ಕಾರಗಳಿಂದ ಬಳಲಿಸುವ ಸಮಾಜದ ಬಗ್ಗೆ ಉಂಟಾದ ದ್ವೇಷ ಮತ್ತು ಅನರ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರವೃತ್ತಿ! ಸಮಾಜವು ಇವರನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ್ದೀತು ಮಾತ್ರ, ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಸಮಾಜದ ನೀತಿಯನ್ನೇ ಬುಡಮೇಲು ಮಾಡುವಷ್ಟು, ಅದಕ್ಕೆ ಕಲಂಕವನ್ನು ಹಚ್ಚಬಲ್ಲಷ್ಟು ಇದರೇ ದ್ವೇಷಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ಪ್ರಬಲವಾಗಿರುವದು !

ಕಾಮವಿಕಾರದ ವಿಕೃತ ಸ್ವರೂಪಗಳಾವವು ? ಅವುಗಳನ್ನು ತಣಿಸಲು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮೂಡ್ಡ ಮೂಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಲ್ಪಡುವ ಹೇಯ ಮಾರ್ಗಗಳಾವವು ? ಇದನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವದು ಅತ್ಯಂತ ಹೇಯವಾದದ್ದೆಂದು ಜನರ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮಾನವ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಅವೇಕ್ಷಿಸುವವನು ಇದನ್ನು ಚರ್ಚಿಸದೆ, ವಿಚಾರ ಮಾಡದೆ ಬಿಡಲಾರನು; ನೀತಿಯ ಚಾಟಿಗೆ ಅಂಜಲಾರನು. ಇಂಥ ವಿಷಯಗಳ ಚರ್ಚೆಗೆ ತಡೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದ್ದ ವಿಶೇಷತಃ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಜ್ಞಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸಿ ಇಂದಿನ ಅವರ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಸಮಲಿಂಗೀ ಮೈಥುನವು ಅತಿ ಅಶಿಕ್ಷಿತರಾದ, ಸಮಾಜದಿಂದ ತಿರಸ್ಕೃತರಾದ, ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾದ ಕೈದಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಚುರವಾಗಿರುವುದು ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸುಮಾಧಾನಕ್ಕಾಗಿ ಇದನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿರುವರು. ಗುಡದ್ವಾರದ ವೃಣಗಳಲ್ಲಿ ನೋಂಕಿದ ಗರಮೀ ರೋಗಗಳು ದವಾಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ನುಡಿಯುತ್ತಿರುವವು. ಇದೇ ತೆರದ ರೋಗಗಳು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವೇಶ್ಯೆಯರ ಸೆರೆಮನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂಕಂಡು ಬರುವವು. ಎಷ್ಟು ಪೀಡಿಸಿ ಕೇಳಿದರೂ ಅವರು ಮೌನವಾಗಿರುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿದೆ. ಫೆಡರಿಕ್ ದ ಗ್ರೇಟ್ ನಂಥ ದೊಡ್ಡ ಅರಸನಿಗೂ ಸಮಲಿಂಗೀ ಮೈಥುನದ ಚಟವಿದ್ದಿತಂತೆ. ಇದರಿಂದ ಇಂಥ ಭಯಂಕರವಾದ ದುಶ್ಚಟದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ನಾವು ನೈತಿಕ ಕಲ್ಪನೆಗಳ ಅಂಧತೆಯಿಂದ ದುರ್ಲಕ್ಷ್ಯವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದೇವೆಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವದು; ಇಂಥ ಭಯಂಕರ ರೋಗವು ಸರ್ವ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗುವವರೆಗೂ ನಾವು ಜನತೆಯನ್ನು ಅಜ್ಞಾನದ ಮುಸುಕಿನಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುವೆವು.

ಈ ಸಮಲಿಂಗೀ ಸಂಭೋಗವು ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶೇಷ ರೂಪದಿಂದಿರುವುದು ಕಾನೂನು, ಧರ್ಮ, ನೀತಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಯಿಂದ ಕಾಮ ತೃಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿರುವುದರ ವರ್ಣನೆಯೇ ಇದು;— ಅವರು ಕಾಮ ತೃಪ್ತಿಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಪ್ರಿಯಕರ ಪ್ರಿಯಕರಿಯರಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿ ಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದುವರು. ಈ ಚಟವು ಹತ್ತಿದ ಸ್ತ್ರೀಯು ಕೊನೆತನಕ ಗಂಡನಿಂದರೆ ಸೇರಿಕೆಯಿಲ್ಲದವಳಾಗುವಳು; ಪುರುಷಸಂಗದ ವಿಲಾಸಗಳು ಅವಳಿಗೆ ದುಃಖದಾಯಕವಾಗುವವು. ಜಿತೇಂದ್ರಿಯರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಧವೆಯರಲ್ಲಿ, ಪರಿತ್ಯಕ್ತೆಯರಲ್ಲಿ, ಕುಮಾರಿಕೆಯರಲ್ಲಿ, ಹೆಚ್ಚೇನು, ಒಳ್ಳೇ ಪತಿವ್ರತೆಯೆಂದು ಎದುಕೊಳ್ಳುವವರಲ್ಲಿ ಬಹುಸಂಖ್ಯೆಯವರನ್ನು ಈ ಚಟವು ಆಶ್ರಯಿಸಿಕೊಂಡಿರುವದು. ಇದು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ನಡೆಯುವದರಿಂದ, ಸಿದ್ಧಮಾಡಿ ತೋರಿಸಲು ಬರದಿರುವದರಿಂದ, ಜನರು ಅದನ್ನು ಹಾಗೇ ಮುಚ್ಚಿಡುವದರಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಷ ಪಡುತ್ತಾರಲ್ಲದೆ, ಅದನ್ನು ನಿನಾ

ರಿಸುವದಕ್ಕವೆಂದು ಅವರಿಗೆನಿಸುವದೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ದುಶ್ಚಟದಿಂದ ಹೆಣ್ಣು ಕ್ಕಳ ನರಮಂಡಲ (Nervous System) ಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ತಗಲಿ ಅವರು ಪೀಡಿತರಾಗುವರು, ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಅಸಮಾಧಾನದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಹಬ್ಬಿಸುವರು. ಈ ಚಟಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದ ಕನ್ಯೆಯರು ಮದುವೆಯಾದಮೇಲೆ ಗಂಡನನ್ನು ಸೇರುವದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುವದಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಅವನು ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುವದು. ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚುರವಿರುವ ಲೈಂಗಿಕ ನೀತಿಯ ಬಂಧನಗಳ ಮೂಲಕ ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಮದುವೆಗೆ ಮುಂಚಿನ ಬಳಕೆಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಲು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ; ಮತ್ತು ತರುಣ ತರುಣಿಯರು ವಾಮಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವದಕ್ಕೆ ಮೂಲವಾಗಿದೆ. ಇದಂತಿರಲಿ. ಗಂಡಹೆಂಡಿರ ಸಂಭೋಗವೂ ಕೂಡ ಪಾಪಕೃತ್ಯವೆಂಬಂತೆ ವಕ್ರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವ ಮೂಢತೆಯೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲ. ಲೈಂಗಿಕ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಕರೋರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವಷ್ಟು ಇತರ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ನೋಡುವದಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಇತರ ಪಾಪಗಳಿಗಿಂತ ಅನೈಸರ್ಗಿಕ ಭೋಗದ ಪಾಪಗಳು ಮಿತಿಮೀರಿರುವವು.

ಈ ತರಹದ ಘಾತಕ ಅನಾಚಾರಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವದು, ಕಠೋರ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದಾಗಲಿ, ತಿರಸ್ಕಾರ ಬಹಿಷ್ಕಾರಗಳಿಂದಾಗಲಿ ಆಗುವದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಕೃತಿ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗುವಾದ ಉಪಾಯಗಳನ್ನೇ ಯೋಜಿಸಬೇಕಲ್ಲದೆ, ಕಾಮದಹನದಿಂದ ಇದು ದೂರಾಗುವದೆಂಬದು ಬರೀ ಭ್ರಾಂತಿಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ನೀತಿ ಕಟ್ಟಡವು ಸರಿಯಾದ ತಳಹದಿಯಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ಕಾಯದೆಗಳು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಧರ್ಮಗುರುಗಳಾಗಲಿ ಪೋಲಿಸರಾಗಲಿ ಈ ದುಶ್ಚಟಗಳನ್ನೂ ಈ ವೇಶ್ಯಾವೃತ್ತಿ-ವ್ಯಭಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಎಂದೋ ಸಮರ್ಥರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಜನಗಳಿಗೆ ಕಾಮದಹನದ ಭ್ರಾಂತಿ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ಬಡತನ ಮತ್ತು ಸಂತಾನ ನಿರೋಧ!

ಬಡತನವೇ ಅಸಂಖ್ಯ ವಾವಗಳಿಗೆ ಮೂಲ ! ಅಸರಾಧ, ನೇಶ್ಯಾ ವೃತ್ತಿ, ಕುಡುಕತನ ಮುಂತಾದ ಅಸಂಖ್ಯ ದುಶ್ಚಟಗಳು ಬಡತನದಿಂದಲೇ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿವೆ. ಬಡತನ ನಿವಾರಣೆಯಾಗದ ಹೊರತು ಯಾವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳೂ ಆಗಲಾರವು. ನಮ್ಮ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನವಂತೂ ಬಡತನದ ತವರುಮನೆಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಆಯಾ ಋತುಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯ ತಕ್ಕ ವಿಶಿಷ್ಟ ವದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಯೋಗ್ಯತೆ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿರುವದಿಲ್ಲ. ಮುಗ್ಗು ಜೋಳದ ರೊಟ್ಟಿ ಸಿಕ್ಕರೆ ಸಾಕೆಂದು ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ಕುಳಿತುಕೊಂಡವರ ಸಂಖ್ಯೆಯೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಬಡತನ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ನಡೆದಂತೆ ಸಂತಾನವೃದ್ಧಿ ಯಾಗುವದರಲ್ಲಿನೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ರೆ. ಮಾಲ್ಹೂಸರು ಹೇಳಿದಂತೆ “ ಕೆಲವೊಂದು ಕಾಲಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅನ್ನ ಸಾಮಗ್ರಿ ಗಿಂತ ಪ್ರಜಾ ಸಂಖ್ಯೆಯೇ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ” ಎಂಬ ಮಾತು ಸತ್ಯವೆನ್ನುವಂತೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ. ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿದರಂತೆ ಬಡತನವೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಬಡವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮಾನಸಿಕ, ಶಾರೀರಿಕ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಆಸ್ಪದವಿರುವದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ, ಅವರ ಶಕ್ತಿ ಸರ್ವಸ್ವವೆಲ್ಲ ಪ್ರಜೋತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ವೆಚ್ಚವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ದುಡಿಮೆಯ ಬೆಲೆಯಾದರೂ ಕಡಿಮೆ ಇರುತ್ತದೆ.

ಲೈಂಗಿಕ ವಿಷಯವು ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಈ ಎಲ್ಲವುಗಳ ಮೂಲವಾಗಿದೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಬಿಡಿಸದ ವಿನ್: ಮಾನವ

ಜೀವಿತದ ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಿಡಲಾರವು. ಇದು ಕೇವಲ ವಿಲಾಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವಟ್ಟು ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ ಮೊದಲು ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ, ಗೃಹಸ್ಥ, ವಾನಪ್ರಸ್ಥ, ಮತ್ತು ಸನ್ಯಾಸವೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ಆಶ್ರಮ ಪದ್ಧತಿಗಳ ಕಟ್ಟು ಇದ್ದಿತು. ಈಗೀಗ ಅವು ಉಪಹಾಸದ ವಿಷಯಗಳಾಗಿದ್ದು, ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮವೊಂದೇ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದೆ ಹೀಗಾಗಿ ಪ್ರಜಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ವಿವರೀತವಾಗಿ ಆಗಿದೆ.

ಬೆಳೆಯುತ್ತ ನಡೆದಿರುವ ಪ್ರಜಾಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ತಡೆಯಲು ಅನೇಕ ಉಪಾಯಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಪ್ರಜಾಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ತಡೆಯುವ ಬದಲು ಬಡತನ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವರೆನ್ನುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಇದು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಾತು ಸಂತತಿ ನಿಯಮನವೇ ಇದಕ್ಕೆ ಹಿರಿದಾದ ಮದ್ದು. ಆದರೆ-- ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಉಪಾಯವೆಂದು ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ತಥ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದಾಗಬಹುದಾದ ದುಷ್ಟಗುಣಮಗಳನ್ನು ಈ ಹಿಂದೆಯೇ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಕ್ಕೆ ನಾಕು. ಒಲೆಯವಾಗಲಿ, ಮುಟ್ಟುವಾಗಲಿ ದೇಹದೊಳಗಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಮಾದರಿಯ ಸ್ರಾವಗಳು. ಮಿಕ್ಕ ಮಲಮೂತ್ರಾದಿ ಸ್ರಾವಗಳಂತೆ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದಿರಬೇಕು. ಅವನ್ನು ದೇಹದಲ್ಲಿ ತಡೆ ಹಿಡಿದರೆ ದೇಹಕ್ಕೆ ಅನಾಯವುಂಟು. ಅವನ್ನು ತಡೆ ಹಿಡಿಯುವದರಿಂದ ಬುದ್ಧಿ ವಿಕಾಸವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಶರೀರ ವಿಜ್ಞಾನ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಗಂಧಕೂಡ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಸಂತತಿ ನಿಯಮನದ ಉಪಾಯಗಳೆಲ್ಲ ಕೃತ್ರಿಮವಾದವುಗಳಲ್ಲವೇ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಉದ್ಭವಿಸಬಹುದು. ಆದರೇನು? ನಮ್ಮ ಇಡೀ ಜೀವನವೇ ಕೃತ್ರಿಮತೆಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ. ಇದ್ದುದರಲ್ಲಿಯೇ ಕಡಿಮೆ ನಷ್ಟವುಳ್ಳ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಅವರಿ ಹಾರ್ಯವಾಗಿ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು. Lesser evil is preferred to greater evil ಎಂದು ಆಂಗ್ಲ ವಂಡಿತರೊಬ್ಬರು ನುಡಿದೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಬಡತನ ಮತ್ತು ಸಂತಾನ ನಿರೋಧ!

ಈ ಉಪಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾದ ಉಪಾಯವೆಂದರೆ ಮುಟ್ಟಿಗೆ ನೊದಲು ನಾಲ್ಕು ದಿನಸ-- ಮುಟ್ಟಾದ ಮೇಲೆ ಹನ್ನೆರಡು ದಿನ ಸಂಭೋಗಿಸದೆ ಇರುವುದು. ನೂರಕ್ಕೆ ಎಂಬತ್ತರಷ್ಟು ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯ ಉಪಾಯ-- ಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ವೀರ್ಯವು ಪ್ರವೇಶಿಸದಂತೆ ಮಾಡುವುದು. ವುರುಷರು ಸಂಭೋಗದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಚೀಲ, ಟೊಪ್ಪಿಗೆ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮೂರನೆಯ ಉಪಾಯವೆಂದರೆ- ಸ್ತ್ರೀಯರು ತಮ್ಮ ಯೋನಿದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಂಜು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು, ಸಂಭೋಗವಾದ ಕೂಡಲೆ ಬೆಚ್ಚಗಿನ ನೀರಿನಿಂದ ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು. ಇದರಿಂದ ವೀರ್ಯವು ತೊಳೆದು ಹೋಗುವದಲ್ಲದೆ ಜೀವಾಣುಗಳ ಶಕ್ತಿಯು ಗರ್ಭಧಾರಣೆ ಮಾಡಲು ಅಸಮರ್ಥವಾಗುವುದು.

ಇಂಥ ಉಪಾಯಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸಹ ಜನರು ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರಂತೂ ಈ ಉಪಾಯಗಳಿಂದ ವ್ರಾಧ ಕುಮಾರಿಯರು, ವಿಧವೆಯರು, ಪರಿತ್ಯಕ್ತರು ಅಡ್ಡದಾರೀ ಹಿಡಿಯಬಹುದೆಂದು ಹೆದರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಹೆದರುವದರಲ್ಲಿ ತಥ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಪ್ರಜೋತ್ಪಾದನದ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಬಳಲುವ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಸ್ಥಿತಿಯು ಶೋಚನೀಯವಾಗುವುದು. ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಜಾತಿಯ ಹಿತವನ್ನು ಬಯಸುವವನ ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದರೆ, ಸಂತತಿ ಪ್ರತಿಬಂಧಕ ಉಪಾಯಗಳ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವುದು. ಅಲ್ಪ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ 'ನಿರಪಾಯಕವಾದ ಸಾಧನವನ್ನು ಹುಡುಕುವದರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುವುದು ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ತಮಗೆ ತಿಳಿದುಬಂದ ಅನುಭವಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಜನತೆಯ ಮುಂದಿಡಬೇಕು. ವ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ಎರಡು ಮೂರು ಮಕ್ಕಳಾಗುತ್ತಲೆ ಈ ಉಪಾಯವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡರೇನೂ ಬಾಧಕವಿಲ್ಲ. ೨-೩ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಡೆದು ಸಂತಾನ ನಿರೋಧ ಮಾಡಿದ ಹೆಂಗಸು ಆರೋಗ್ಯಶಾಲಿಯಾಗಿರುವದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಆ ಬಳಿಕ ಅವರ ಒಳುಂಬವೆಲ್ಲವೂ ಸುಖಿಯಾಗಿರಬಲ್ಲದು. ಸುಮ್ಮನೆ ರಾಶಿರಾಶಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಡೆದು ಕೂಳು ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಅವರ ಜೀವವನ್ನು ಮರುಗಿಸಿ

ಗೋಳಾಡುವದರಲ್ಲಿ ಲಾಭವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಒಂದು ಪಾಪವನ್ನೇ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕೃತ್ರಿಮ ಉಪಾಯವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವದೆಂದರೆ ಶಿಸುಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿದಂತಾಗುವದೆಂದು ಕೆಲವರ ಕಲ್ಪನೆ. ಆದರೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮರೀತಿಯಿಂದ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಸಂತತಿ ನಿಯಮ ನವು ಕೊಲೆಯಾಗಿರದೆ ಕೊಲೆಯ ಪ್ರತಿಬಂಧಕ ಉಪಾಯ ವಾಗಿರುವದು. ಇದು ಅನೀತಿ ಮಾರ್ಗವಾಗಿರದೆ ನೀತಿಯ ಪ್ರಚಾರವಾಗಿದೆ ಯೆನ್ನಬಹುದು. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಲೈಂಗಿಕ ದೋಷಗಳಾಗಲಿ, ಬಡತನದ ದೋಷಗಳಾಗಲಿ ನಿವಾರಣೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಸಂತಾನ ನಿರೋಧವು ಅದಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೇ ಉಪಾಯವಾಗಿದೆ. ಪಾಲನೆ ಪೋಷಣೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲದೆ, ಒಂದೇಸವನೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಡೆದು ಅನ್ನಾನ್ನಗತಿ ಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಭೂಮಿಗೆ ಭಾರವಾಗಿ ಮಾಡುವದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲೇ ಏನಾದರೊಂದು ಅಪಾಯವಿಲ್ಲದ ಒಳ್ಳೇ ಉಪಾಯ ಕೈಕೊಂಡು ಸಂತಾನ ನಿರೋಧ ಮಾಡುವದು ನೀತಿವಂತರ ವವಿತ್ರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಏಕ ಪತ್ನಿತ್ವರೋಗ

ಪ್ರಜೋತ್ಪಾದನದ ಭಾರವು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇರುವದರಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಕೃತಿಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಪ್ರಚಲಿತ ವಿವಾಹ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಲ್ಪನೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಒಂದು ಗಂಡಿಗೆ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಎಂದು ಜೋಡು ಮಾಡುತ್ತ ಹೋದರೆ, ಬಹಳ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಒಡನಾಡಿಯಿಲ್ಲದೆ ಉಳಿಯುವರು. ಇದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಮತ್ಸರ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಿ ಸಮಾಜವು ಅಸ್ತಸ್ಥವಾಗುವದು. ಇದರಿಂದಂಟಾಗತಕ್ಕ ನಷ್ಟವನ್ನು ಸಮಾನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಬೇಡುವ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪ್ರಿಯರಾದ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ನಾರಿಯರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡುವದು ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಗಂಡಸಿನ ವೀರ್ಯಕ್ಕೆ, ವ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ಥುಲನದೊಡನೆ ಗರ್ಭಾಧಾನ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಸಾವಿರಾರು ವುಂಬೀಜಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆಡವುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿಯು ದಾನ ಮಾಡಿರುವದು. ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಗರ್ಭಧಾರಕ ಡಿಂಭವು ಹೊರಬೀಳುತ್ತಿರುವದು. ಈ ಪ್ರಕೃತಿ ತತ್ವವು ಕೂಡ ಗಂಡಿನ ಹುಟ್ಟು ಕಡಿಮೆಯೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದಂತೆ ಮತ್ತು ತತ್ವತಃ ಏಕಪತ್ನಿತ್ವವು ಸಮಂಜಸವಲ್ಲವೆಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧವು ಯೋಗ್ಯವಾದದ್ದೆಂಬ ನೀತಿ ಧರ್ಮವು ಹುಟ್ಟಿದ್ದೇಕೆ? ಚಿರಕಾಲ ಬಾಳುವಂಥ ಹಾಗೂ ಸುಸ್ಥಿರವಾದ (Unvarying) ಪ್ರೇಮವು ಪವಿತ್ರವಾದದ್ದು, ಗೌರವಾರ್ಹವಾದದ್ದು ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಈ ನೀತಿ ಕಟ್ಟಳೆಯ ಉಗಮ ಸ್ಥಾನವು. ಈ ಕಲ್ಪನೆಯೊಂದು ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು. ಮಿಕ್ಕಲ್ಲ ಮಾನವೀ ಭಾವ

ನೆಗಳು, ವಾಸನೆಗಳು, ಆಶಿ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ಮೊದಲಾದವುಗಳಂತೆ— ಈ ಪ್ರೇಮವಾದರೂ ವೈವಿಧ್ಯ ವೈಚಿತ್ರ್ಯಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿದೆ. ಪ್ರೇಮ ವಾತ್ರರಲ್ಲಿದ್ದ ವಿವಿಧತೆಯಿಂದ ಪ್ರೇಮವು ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಸಾತತ್ಯವನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವದು. ಅದನ್ನು ಒಂದೆಡೆಗೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುವದೆಂದರೆ ಪ್ರಕೃತಿ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬುಡಮೇಲು ಮಾಡಲು ಹೊರಟಂತೆಯೇ ಸರಿ.

ಪ್ರಬಲ ವಿಕಾರಗಳುಳ್ಳ ಹರಯವು ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವದು. ವಿವಿಧ ತೆರನಾದ ಅನುಭವಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ವಿವಿಧ ತೆರನಾದ ಶಕ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಭಾವನೆಗಳು ವಿಕಾಸ ಹೊಂದಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕಟ್ಟಳೆಯಿರುವದು. ತಾರುಣ್ಯದಲ್ಲಿಯ ಚಂಚಲ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಅಧವಾ ಅಸ್ಥೈರ್ಯವನ್ನು ಅಡ್ಡೊಂದು ಪಾವನೆಂದು ಹಳಿಯುವದು ಸೃಷ್ಟಿಗಿಂತ ಅಧವಾ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಿಗಿಂತ ನಾವೇ ಬುದ್ಧಿವಂತರೆಂದು ಅಂದಂತೆಯೆ. ನಿತ್ಯ ನೂತನವಾದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳಿಂದ ತರುಣ ತರುಣಿಯರು ಬಹಿರಂಗ ರೂಪಕ್ಕೆ ಮನಸೋತು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರೀತಿಸುವರು. ಆದರೆ ಹತ್ತಕ್ಕೊಬ್ಬರಾದರೂ ತಮ್ಮ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿನ ಪ್ರಿಯಕರರೊಡನೆಯೇ ಲಗ್ನವಾಗುವರೋ ಇಲ್ಲವೋ ! ಹೀಗಾಗುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ, ಕೆಲವೊಂದು ಕಾಲಾವಧಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರೇಮಕ್ಕಾಗಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ವಡುವರು. ತಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವದ ಪರಿಚಯವೇ ತಮಗಿಲ್ಲದಾಗ ಅವರು ಅನ್ಯರ ಸ್ವಭಾವಾದಿಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯಬಲ್ಲರು ? ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಮೊದಲಿನವರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಸಮಾನಶೀಲರೂ, ಆಕರ್ಷಕರೂ ಆದ ಜನರು ಕೂಡುವರೆಂಬುದನ್ನು ಆ ತರುಣ ತರುಣಿಯರು ಇಂದೆಯೇ ಹೇಗೆ ಅರಿಯಬಲ್ಲರು !

ಹೊಸ ವಿಕಾರಗಳ ಪ್ರೇರಣೆಗಳಿಂದ ಕುರುಡರಾದ ಹಾಗೂ ಅನನುಭವಿಕರಾದ ತರುಣ ತರುಣಿಯರು ಮದುವೆಯಾಗುವದೆಂದರೆ, ಭಾವೀ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಆಮಂತ್ರಣ ಕೊಟ್ಟಂತೆಯೇ ಸರಿ. ಸುಖ ಸಾಧನೆಗೆ ಆವಶ್ಯಕವಾದ ಅನುಭವವು ಲೈಂಗಿಕ ಸಹಕಾರಿಗಳನ್ನಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವದರಿಂದ ಅಂತಹ ವಿವಾಹವು ಜಯಶೀಲವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಬಹಿರಂಗ ಪರಿಚಯದಿಂದ ಸರಸ್ವರರ ಗುಣಾವಗುಣಗಳು ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ತಿಳಿಯ

ಬಹುದು; ಆದರೆ ಬಂಜೆತನ, ನವುಂಸಕತ್ವ ಮುಂತಾದ ದೋಷಗಳೂ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಲೈಂಗಿಕ ವಿಷಯವೂ ಶರೀರ ಸಂಬಂಧವುಂಟಾಗದೆ ತಿಳಿಯುವದೆಂತು ? ಈ ತರದ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದಾವುತ್ತರಾದ ತರುಣ ತರುಣಿಯರಿಂದ, ‘ ಧರ್ಮೇ ಚ, ಅರ್ಥೇ ಚ, ಕಾಮೇ ಚ, ನಾತಿಚರಾಮಿ ’ ಮುಂತಾಗಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿಸುವದರಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ? ಈ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯು ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆಚಾರ ಬಾಹಿರವಾಗಿರುತ್ತದೆಂಬುದು ಕಂಡ ಮಾತೇ ಆಗಿದೆ.

ಲೈಂಗಿಕ ರೋಗಗಳ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿಯಾಗಲಿ, ಬೇರೆ ಬೇನೆ ಬೇಸರಿಕೆಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಲಿ ದಂಪತಿಗಳಲ್ಲೊಬ್ಬರಿಗೆ ಸಂಭೋಗವು ಬೇಡಾಗಿದ್ದರೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೂ ಬೇಡಾಗಿರುವದೇ ? ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ತಾರುಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಸಂಭೋಗವು ಪ್ರಸ್ತುತ ವಿವಾಹ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ-- ಎಂದರೆ ಏಕಪತ್ನಿತ್ವ, ಏಕಪತ್ನಿತ್ವಗಳ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ವಿವಾಹ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ-- ದೊರೆಯುವದು ಶಕ್ಯವೇ ? ತಾರುಣ್ಯದ ಅಗತ್ಯದ ಅನೇಕ್ಷೆಯಾದ ಸಂಭೋಗಕ್ಕೋಸುಗ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಬಿಡುವದಾದರೆ ಸ್ವಭಾವ ದೋಷಗಳ ಮೂಲಕ ಆಯುಷ್ಯವು ದುಃಖಮಯವಾಗುವ ಸಂಭವವು ವಿಶೇಷವಾಗಿರುವದು. ಲಗ್ನ ಮಾಡದಿದ್ದರಾಗಲಿ, ಲಗ್ನಬಾಹ್ಯ ಸಂಭೋಗಕ್ಕೆ ಇಂಬುಗೊಡದಿದ್ದರಾಗಲಿ ಮಿಕ್ಕ ಅನಾಹುತಗಳು— ಮುಷ್ಟಿ, ಮೈಥುನ, ಸ್ವರತಿ, ವೇಶ್ಯಾವೃತ್ತಿ ಮುಂತಾದವು-- ಉಂಟಾಗುವವು.

ಮುರಿಯ ಬಾರದಂಥ ಮದುವೆಯ ಕಟ್ಟು ಭಯಂಕರ ಘಾತಕವಾದ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡುವದು. “ ಬಹುಭಾಗದ ಕೊಲೆಗಳು ಹಾಗೂ ಪಾಶವೀಯ ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳು ಗಂಡಂದಿರು ಹೆಂಡರ ಮೇಲೆ ನಡೆಸಿದವುಗಳೇ ಆಗಿವೆ. ಬಿಡುಗಡೆಗೆ ಎಡೆಯಿಲ್ಲದ ಲಗ್ನಬಂಧನವೇ ಇದಕ್ಕೆ ಮೂಲ ” ಎಂದು ಹಿಲ್ ಸಾಹೇಬರು ತಮ್ಮ “ ಅವರಾಧ ” (Crime) ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನುಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಮಕ್ಕಳ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಚಿರಸಂಬಂಧದ ಲಗ್ನದ ನಿರ್ಬಂಧನೆಯು ಅಗತ್ಯವಾದದ್ದೆಂದು ಕೆಲವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುವರು. ಆದರೆ ಕೂಡಿಬಾರದ, ಆದರೂ ಬಿಡು

ಗಡೆ ಹೊಂದಲಾರದ ದಂಪತಿಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬಹುದಾದ ಸಿಡುಕು ಸಿಟ್ಟುಗಳು, ದ್ವೇಷ ಕಲಹಗಳು, ತಿರಸ್ಕಾರದ ವಾತಾವರಣವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅದೆಂತು ಹಿತಕರವೋ ದೇವರೇ ಬಲ್ಲ. ಹೆಂಗಸರನ್ನು ಅವಹೇಲನೆಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸಿದ್ದು ಈಗಿನ ವಿವಾಹ ಸಂಸ್ಥೆಯೇ ಎಂದು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಏಕಪತ್ನೀತ್ವದ ಗುಣದೋಷಗಳೊಂದಿಗೆ ಬಹುವತ್ನೀತ್ವದ ಗುಣದೋಷಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿ, ಕೆಲವರು ಏಕಪತ್ನೀತ್ವದ ಘನತೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವರು. ಆದರೆ ಅದರ ಗುಣದೋಷಗಳನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿ ಧರ್ಮದೊಡನೆ ಸರಿಹಚ್ಚಿ ನೋಡಿದರೆ ಅದು ಎಷ್ಟು ಘಾತಕವಾದದ್ದೆಂಬುದು ಒಡೆದುಕಾಣುವದು.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮ ವಿವಾಹವು ಎಲ್ಲಿದೆ ? ಕಥೆ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ! ಸಮಾಜದಲ್ಲಿಯೋ ಸಂವತ್ಸು, ಅಧಿಕಾರ, ದರ್ಜೆ; ಅವರಿಹಾರ್ಯತೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳೇ ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಎಳೆದು ಕೂಡಿಸುತ್ತಿರುವವು.

ಸ್ತ್ರೀಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಅವಿದ್ಯೆ, ಕೀಳ್ಮೆ, ಪರಾಧೀನತೆ, ಪರಾವಲಂಬನ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಅವಳು ಪ್ರೇಮ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಅನರ್ಹಳೆಂಬ ನಮ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಭಾವನೆಯ ನಿದರ್ಶನಗಳಾಗಿವೆ. ಅವಳ ಸತಿತ್ವವೆಂದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರಬದ್ಧ-- ಶಾಸನಬದ್ಧ ವೇಶ್ಯಾವೃತ್ತಿಯೆಂದೇ ಹೇಳಲು ಭಯವಿಲ್ಲ; ಪ್ರೇಮದ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾದ ಮಿಕ್ಕ ಲಾಭಗಳ ಆಮಿಷಗಳಿಗೆ ಅವಳು ತನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಮಾರಿಕೊಂಡಿರುವಳು; ಸಾಮಾಜಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಬಂಧನಗಳಿಂದ ದೈಹಿಕ, ಮಾನಸಿಕ ದೌರ್ಬಲ್ಯಕ್ಕೀಡಾದ ಅವಳಿಗೆ ಗಂಡನಿಂದ ಪ್ರೇಮಕ್ಕಿಂತ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯನ್ನೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅನೇಕ್ಷಿಸುವದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿರುವದು. ಪ್ರೇಮರಹಿತ ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಸುಖವನ್ನರಸಿದರೆ ಸಿಗಬೇಕೆಲ್ಲಿ ?

ಈ ಶಾಶ್ವತ ಲಗ್ನವದ್ಧತೆಯಿಂದ ಪ್ರೇಮದ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಆಕುಂಚಿತವಾಗುವದರಿಂದ ಜೀವನದ ಸ್ವಾರಸ್ಯವು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವದು. ಗಂಡ ಹೆಂಡರೊಳಗಿನ ಪ್ರೇಮದ ಝರಿಯು ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬತ್ತಿಹೋಗುವದರಿಂದ, ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಸಾರ ವಿಮುಖತೆ ಹೆಚ್ಚುವದು; ಗಂಡಸ್ಕು ಧನ-ಕೀರ್ತಿ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರೇಮವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾದ ಗುರಿಯ ಕಡೆಗೆ ಹೊರ

ಡುವನು; ಹೆಂಗಸು ಇತರ ಪ್ರಾಂಶಿಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಲು ಯತ್ನಿಸುವಳು. ಇದರಿಂದ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯ ಉತ್ಸಾಹ ಉಲ್ಲಾಸಗಳು ಅಳಿದು ಒಂದು ತರದ ಶಾಂತ- ಗಂಭೀರ- ಉದಾಶೀನ ವಾತಾವರಣವು ತುಂಬುವದು. ಮನೆಯ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಉತ್ಸಾಹ ಉಲ್ಲಾಸಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಲು ಗಂಡಸಾಗಲಿ ಹೆಂಗಸಾಗಲಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ ಕಲಹ ದಿಂದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಶಾಂತಿಯುಂಟಾಗುವದು. ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಒಂದೆರಡಲ್ಲ; ವಿವಾಹಿತ ದಂಪತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಭಾಗದವರಲ್ಲಿ ಈ ದೃಶ್ಯವು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರೇಮವು, ಅದನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕಿಡುವ ಚಟದ ಮೂಲಕವಾಗಲಿ, ಗೊಡ್ಡು ವೇದಾಂತದ ಉದಾಶೀನತೆಯಿಂದಾಗಲಿ, ಲಗ್ನ ಬಂಧನದ ದೆಸೆಯಿಂದಲಾಗಲಿ ಬತ್ತಿ ಹೋದರೆ, ಅದರ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಇತರ ಯಾವದೊಂದು ವಿಕಾರವು ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಬಿಡುವದೆಂತು ? ಸಹಕಾರ ಮಮತೆಗಳ ಬದಲು ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳು ನೆಲೆಸಿದಲ್ಲಿ ಆಶಾಂತೆಯಲ್ಲದೆ ಮಾತ್ರೇನಿದ್ದೀತು?

ಉಪ ಸಂಹಾರ

ಈ ವರಿಗಿನ ಎಲ್ಲ ವಿವರಗಳಿಂದ ಕಂಡು ಬರುವದೇನೆಂದರೆ, ಪ್ರಚಲಿತ ಲೈಂಗಿಕ ನೀತಿನಿಯಮಗಳೆಲ್ಲ ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದವಿದ್ದು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುವದು ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾಗಿರುವದು. ಈ ಲೈಂಗಿಕ ನೀತಿನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಜನನೇಂದ್ರಿಯ ರಚನಾಶಾಸ್ತ್ರ ಹಾಗೂ ಪ್ರಜನನ ಶಾಸ್ತ್ರ ಇವು ತಳಹದಿಯಾಗಿರಬೇಕು; ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕು. ಲಗ್ನವಾಗಿ ಕೇವಲ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕತನದಿಂದ ನಡೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ; ಇದರ ಹೊರತು ಅನೇಕ ಕರ್ತವ್ಯಗಳಿರುವವು. ಮೊದಲನೆಯ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದರೆ ಸಂಯಮನದಿಂದ ಮಿತಸಂತತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವದು; ಇದರ ಹೊರತು ನಾವು ನಿಜವಾದ ಯಾವ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನೂ ಮಾಡಲಾರೆವು. ಎರಡನೆಯ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದರೆ ನಾವು ಜನ್ಮಕೊಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮತ್ತು ಪೋಷಣೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವದು. ಮೊದಲನೆಯ ಕರ್ತವ್ಯಪಾಲನೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ಎರಡನೆಯ ಕರ್ತವ್ಯವು ಸುಗಮವಾಗುವದು. ಮಕ್ಕಳ ಪೋಷಣೆಯ ಮತ್ತು ಮೂಲ ಶಿಕ್ಷಣದ ಹೊಣೆಯನ್ನು ನಿಸರ್ಗವು ತಾಯಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿರುವದರಿಂದ, ಅವಳು ಆದರ್ಶಮಾತೆಯಾಗಿರಬೇಕು; ಅವಳ ದರ್ಜೆಯು ಹೆಚ್ಚಬೇಕು; ಅವಳ ಪಾರತಂತ್ರ್ಯವು ಹೋಗಬೇಕು; ಅವಳು ಬಲ್ಲವಳಾಗಬೇಕು; ಅವಳ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವು ವಿಶಾಲವಾಗಬೇಕು.

ನಮ್ಮ ಸಮಾಜರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಮಹತ್ವದ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕು; ಬಡವರಿಗೂ ಸಿರಿವಂತರಿಗೂ ಗಂಡಸಿಗೂ ಹೆಂಗಸಿಗೂ ಪ್ರಾಯೋಜ್ಯರಿಗೂ ಲೈಂಗಿಕಸೌಖ್ಯವು ದೊರೆಯುವಂತೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಾ

ಲಾಗಬೇಕು; ಎಂದರೆ ಅದು ಶಿಷ್ಟಸಮ್ಮತವಾಗಬೇಕು. ಪ್ರೇಮಾಭಾವದಿಂದ ಬಳಲುವ, ಕಾಮತ್ಯಪ್ತಿಗಾಸ್ಪದವಿಲ್ಲದೆ ಕೊರಗುವ, ಕೆಡುತ್ತಿರುವ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯರ ಕಡೆಗೆ ಗಮನಕೊಡಬೇಕು. ಒಂದೆರಡು ಸುದೈವಿ ದಂಪತ್ತುಗಳು ಮಾತ್ರ ಅಜೀರ್ಣವಾಗುವಂತೆ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಮಿಕ್ಕುಳಿದ ಜನಸಾಮಾನ್ಯವೆಲ್ಲ ಅದರ ಅಭಾವದಿಂದ ಬಳಲುವ ವಿಷಮತೆಯು ಹೋಗಬೇಕು. ಎಂದರೆ ಶಾಂತಿಸಮಾಧಾನಗಳು ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುವವಲ್ಲದೆ, ಲೈಂಗಿಕ ಅನಾಚಾರಗಳೂ ವೇಶ್ಯಾವೃತ್ತಿಯೂ ಇಲ್ಲಿಂದ ತಳಕಿತ್ತುವವು.

ಲೈಂಗಿಕ ಸುಖದ ಶಿಷ್ಟಸಮ್ಮತ ರಾಜಮಾರ್ಗವು ಲಗ್ನವೊಂದೇ ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ರೂಢವಾಗಿರುವವರೆಗೆ ಸಾತ್ವಿಕವೂ ಪವಿತ್ರವೂ ಗೌರವಯುತವೂ ಆದ ಸ್ವತಂತ್ರ ಲೈಂಗಿಕ ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರವು ಹುಟ್ಟುವದು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೆಲವೊಂದು ಜನ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಹಾಗೂ ತೀರ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಂಡಸರ ಹೊರತು ಈ ಲಗ್ನ ಬಂಧನವನ್ನು ವಾಲಿಸುವದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ನಿದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬರುವದು ; ನೂರಕ್ಕೆ ೯೯ ರಷ್ಟು ಜನರು ಈ ಬಂಧನಗಳನ್ನು ಮುರಿಯುವವರೇ. ಏಕೆಂದರೆ, ಲಗ್ನಪದ್ಧತಿಯು ವ್ರತಕೃತಿ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ವಿಸಂಗತವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅದು ವಾಲಿಸಲ್ಪಡುವದು ಅಶಕ್ಯವೇ ಆಗಿದೆ. ಪಾಲಿಸದಿರುವವರನ್ನು ಕಠೋರವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಿಸಿದರೂ ಕೂಡ— ಅವರನ್ನು ಸುಟ್ಟರೂ ಕೂಡ— ಪಾಲಿಸುವವರು ಸಿಕ್ಕುವದು ಅಸಂಭವ. ಕೆಲವೊಂದು ಅಪವಾದಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿ ಅದಲು ಬದಲಿಗೆ ಆಸ್ಪದವಿರುವದು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹಿತಕರವೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿರುವದರಿಂದ ಹಾಗೆ ಸಮಾಜ ರಚನೆಯನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸುವದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾದದ್ದು. ಸಾರಾಂಶವೇನೆಂದರೆ, ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರೊಳಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಅನುರಾಗವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತ ಲಗ್ನ ಬಂಧನವನ್ನು ಹಾಕದೆಯೂ ಪ್ರೇಮಿಗಳಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸೌಖ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ನೀತಿಯು ಆತಂಕವಾಗಬಾರದು.

ಭಾವೀ ಸಮಾಜ ಹಿತದ ಭಾರವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತರುಣರ ಮೇಲಿರುವದು. ಸಮಾಜವನ್ನು ಈ ದುಃಖದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲು ಅವರು ಸಾಹಸಯುಕ್ತವಾದ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರೇಮ ಸಂಬಂಧವು

ದುಡ್ಡನ್ನಾಶ್ರಯಿಸುವದು ತುಂಬಾ ಹೇಯವಾದದ್ದು. ವ್ಯಾವಾರಿ ಪ್ರೇಮ ಸಂಬಂಧದ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ತರುಣ ತರುಣಿಯರು ಹೋರಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೊದಲು ದಾರಿದ್ರ್ಯವನ್ನೂ ಸ್ತ್ರೀ ವಾರತಂತ್ರವನ್ನೂ ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕು; ಬಳಿಕ ಲೈಂಗಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಮಾಜದಿಂದ ಪುರಸ್ಕಾರವನ್ನು ದೊರಕಿಸಬೇಕು. ಮಾನವ ಹಿತಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾದ ಲಗ್ನಬಾಹ್ಯ ನಿರ್ಬಂಧನಾತ್ಮಕ ಪ್ರೇಮವು ಶಿಷ್ಟ ಸಮೃತ್ತ ವ್ಯವಹಾರವೆಂದು ಗಣ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ಶೇಖರವಾದದ್ದು ವಿಚಾರವೆಂದೆನಿಸುವದು ಸಹಜವಾದದ್ದು. ಆದರೆ ಪರಸ್ಪರ ವಿಶ್ವಾಸದ ವರ್ತನೆಯಿಂದಲೂ ದಾರಿದ್ರ್ಯ-ವೇಶ್ಯಾವೃತ್ತಿಗಳ ಉಚ್ಚಾಟನೆ ಮಾಡುವದರಿಂದಲೂ ನಿಜವಾದ ಲೈಂಗಿಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪ್ರಚುರಗೊಳಿಸುವದರಿಂದಲೂ ಈ ಕಾರ್ಯ ಶಕ್ಯವಾಗುವಂತಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯವು ತರುಣ ತರುಣಿಯರಿಂದಲ್ಲದೆ ಇತರರಿಂದ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆಗಲಿರಬಹುದು, ಆಗಲಾರದು

ಕಾಮದಹನವು ನಮ್ಮ ದಹನವಾದಾಗಲೇ ಆಗುವದು, ಅಂಗವಿರುವವರೆಗೂ ಅಂಗಜನಿರುವವನೇ. ಅಂಗವನ್ನು ಸುಡದೇ ಅಂಗಾಂಗಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ಅನಂಗನನ್ನು ಸುಡುತ್ತೇನೆಂಬುದು ಒಂದು ಮಹಾ ಭ್ರಾಂತಿ. ಈ ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದಂಟಾಗಿರುವ ಈ ಸಕಲ ಅಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಸಮಾಜವು ಸುಖಿಯಾಗುವದೆಂದು?

ಸರ್ವೇ ಜನಾಃ ಸುಖಿನೋ ಭವಂತು.

ಓಂ ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿಃ

